

Arrest

nr. 240 955 van 15 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2020.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 25 augustus 2020 waar de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 7 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de tweede, derde en vierde verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat V. NEERINCKX, die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing in zake V.A. (verder: eerste verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van de stad Vlorë en heeft u de Albanese nationaliteit. Midden de jaren negentig werd u in Albanië veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf omwille van een autodiefstal. Op 9 oktober 1999 reisde u naar België waar u op 11 oktober 1999 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam H.A.(...). U beweerde de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Op 20 april 2000 werd uw verzoek om internationale bescherming beëindigd met een beslissing tot weigering van verblijf omdat u zich niet had aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

In 2001 begon u samen met A. X. heroïne te verhandelen vanuit Pescara (Italië). Tijdens uw verblijf in Italië werd u in Albanië bij verstek veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens heling van auto's. In 2008 werd u aangehouden door de Italiaanse politie omwille van de vondst van 12 kilogram heroïne in uw woning. U werd ten gevolge hiervan veroordeeld door een Italiaanse rechtbank tot zeven jaar celstraf hetgeen na beroep werd bijgesteld tot vijf jaar celstraf. Uw collega-drugshandelaars en A. X. werden eveneens veroordeeld maar A. ontsprong de dans en keerde terug naar Albanië. Strijdig met de Albanese traditie zorgde A. niet voor uw echtgenote D.(...) (O.V. X) en uw zonen L.(...) (O.V. X) en K.(...) (O.V. X) tijdens uw gevangenschap in Italië. U ontdekte dat A. uw zoon tewerkstelde voor slechts honderd euro per maand hetgeen u als een belediging beschouwde. U kwam vrij uit de gevangenis in augustus 2014 en keerde terug naar Albanië. Daar werd u aangehouden omwille van uw eerdere veroordeling voor heling maar dit vonnis werd na verzet in november 2014 vernietigd. Bij de lokale verkiezingen van 2015 hielp u A. met het vervalsen van de verkiezingsuitslagen. A. beloofde u een bedrag van 300.000 euro te betalen maar u kreeg dit geld nooit. Omdat u hierover klaagde, bedreigde de directeur van de politie van Fier A. V. u drie of vier keer in januari en februari 2018 door een wapen tegen uw hoofd te plaatsen en te zeggen dat u uw geld nooit zou zien. Ongeveer een maand later maakte u in samenwerking met de journalist Jetmir Olldash in het geheim geluidsopnames van gesprekken met A. om aan te tonen dat A., wiens broer F. X. intussen minister van binnenlandse zaken was geworden, nog steeds betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Op de opnames nodigt u A. uit om samen drugs te verhandelen. U ging naar de politie van Vlorë om dit aan te geven maar vond er geen gehoor. U stapte vervolgens met deze opnames naar de procureur Besim Hajdarmataj die ze in beslag nam en de zaak verder wilde onderzoeken maar hij werd in februari 2018 overgeplaatst naar een andere regio omwille van uw zaak en vervangen door Arta Marku, een pion van eerste minister Edi Rama.

Op 14 mei 2018 werd A. op de televisie beschuldigd van drugshandel en werden de door u opgenomen geluidsopnames publiek gemaakt zonder vermelding van uw identiteit. Er werd naar u verwezen als getuige X. A. begreep dat u getuige X was en belde u op om u en uw familie uit te schelden. U nam een machinegeweer en vertrok naar A. huis om hem te doden maar werd er tegengehouden door de politie en de geheime diensten die A. had opgetrommeld om hem te beschermen. Een dag later werd uw zoon L.(...) gevolgd door mensen in een wagen met geblindeerde ruiten en door hen bedreigd. Uw zoon K.(...) werd benaderd door politiechef Alkhet Brahimaj met de boodschap dat u zich diende aan te melden en dat hij jullie familie zou uitroeien. Diezelfde avond liet u een vriend uw echtgenote en uw zoons oppikken om Albanië te verlaten, terwijl u in Tirana bleef.

Op 16 mei 2018 verklaarde A. dat hij naar Italië ging gaan om de straf uit te zitten van zijn veroordeling van 2008. Edi Rama verklaarde publiekelijk dat de opnames vals waren en F. X. onschuldig was. Toen u onderweg was naar Kukës om via die weg Albanië te verlaten, werd u tegengehouden door leden van de Albanese inlichtingendiensten. U werd vier uur lang aan de kant van de weg geplaatst en kreeg een slag op uw hoofd met een geweer. Intussen maakte de Democratische Partij bekend dat u de persoon op de geluidsopnames was waardoor de Albanese inlichtingendiensten het bevel kregen u mee te nemen naar het parket van Tirana waar u verklaringen aflegde en vrijgelaten werd.

Uw echtgenote en K.(...) kwamen intussen op 17 mei 2018 aan in België waar zij een verzoek om internationale bescherming indienden op 30 mei 2018. L.(...) kon omwille van een inreisverbod in Zwitserland niet mee komen en bleef bij zijn grootvader in Fier (Albanië). Op 24 mei 2018 liet u L.(...) oppikken en reisde u samen met hem naar Kosovo. U en L.(...) dienden op 27 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in in Kosovo, die nog steeds onbeslist is. In juni 2018 getuigde een kennis van u, F. A., dat hij de stem van A. had nagebootst op de opnames. Tijdens uw verblijf in Kosovo werd u verschillende keren benaderd door invloedrijke Albanezen met de vraag uw verklaringen in te trekken. Enkele maanden na uw aankomst in Kosovo kwam uw jeugdvriend S. V., huidig stafhouder voor heel Albanië en advocaat van A. in Italië, bij u met de vraag om uw verklaringen aan te passen en het aanbod om uw zoon een vals Macedonisch paspoort te bezorgen.

Ongeveer twintig dagen later kwam een lid van de Socialistische Partij (SP) met de voornaam Namik bij u in Kosovo met de boodschap dat hij uw familie zou beschermen en u 200.000 of 300.000 euro zou betalen in ruil voor de aanpassing van uw verklaringen. U ging niet in op deze voorstellen omdat u uw tegenstanders haat. Taulant Balla, parlamentslid voor de SP, stuurde ook een zekere Nikollin naar u toe om u te vragen zeker niets te zeggen over een ander schandaal waarbij Taulant Balla ook betrokken was. U kreeg in Kosovo via een vriend te horen dat er 500.000 euro op uw hoofd was geplaatst door Albanese drugsbendes. In augustus, september of november 2018 verklaarde Edi Rama in het parlement dat hij niet zou rusten voor u teruggevonden werd.

Op 6 oktober 2018 besliste de rechtbank van Tirana tot uw aanhouding omwille van het afleggen van valse verklaringen en omwille van het illegaal oversteken van een landsgrens, alsook de aanhouding van Fredi Alizotti omwille van het afleggen van valse verklaringen. Jetmir Ollashi kreeg een bevel beschikbaar te blijven voor de gerechtelijke politie en een wekelijkse meldingsplicht.

Op 9 oktober 2018 publiceerde parlamentslid Salianji een opname waarin Fredi Alizotti zegt dat Ardi Veliu en Taulant Balla hem geld verschuldigd zijn. Op 11 oktober 2018 trachtten drie agenten van de Albanese inlichtingendiensten u en uw zoon zonder een aanhoudingsbevel vanuit Kosovo terug naar Albanië mee te nemen maar de Kosovaarse politie gaf hen het bevel Kosovo te verlaten.

Op 24 december 2018 verliet u Kosovo en reisde u naar Hongarije. De Albanese autoriteiten stuurden een uitleveringsverzoek naar de Hongaarse autoriteiten die dit verzoek op 20 december 2018 afwezen. U reisde intussen door naar België waar u aankwam op 27 december 2018 en huidig eerste volgend verzoek om internationale bescherming indiende op 4 januari 2019.

U vernam via een vriend in Ecuador dat de huurmoordenaar D. R. door Edi Rama een half miljoen euro werd beloofd om u uit te schakelen. U meldde dit bij de politie van Lommel.

U vreest dat u bij terugkeer naar Albanië gedood zal worden door alle politici en alle mensen die zaken voeren met criminele bendes omdat u als verrader zal beschouwd worden.

Ter staving van uw huidig volgend verzoek legt u een kopie van twee bladzijden van uw paspoort neer; alsook kopieën van twee bladzijden van het paspoort van L(...); een kopie van uw huwelijkscertificaat; een kopie van de geboorteakten van L(...) en K(...); een kopie van het dossier van uw verzoek om internationale bescherming in Kosovo; een kopie van enkele gerechtelijke documenten van Kosovo waaronder de verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket; de Hongaarse uitleveringsweigering d.d. 20 december 2018 en een bundel documenten van uw Belgische advocaat waaronder nieuwsartikelen over uw zaak, nieuwsartikelen over Arta Marku, een artikel over een betoging in Albanië, algemene rapporten over Albanië van Freedom House en de Wereldbank, een uiteenzetting van uw advocaat over waarom u bescherming nodig heeft en enkele hyperlinks naar YouTubefragmenten.

Uw echtgenote legt enkele nieuwsartikelen neer over uw zaak; alsook haar origineel paspoort; originele identiteitskaart; jullie originele huwelijksakte; de originele geboorteakten van jullie zoons en een foto van u en L(...) in Kosovo.

Uw zoon K(...) legt zijn origineel paspoort neer. Uw zoon L(...) legt een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U maakt immers niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS erkent dat u de getuige X bent die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018 maar uit dit loutere feit kan niet geconcludeerd worden dat u een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Albanië.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Doorheen uw persoonlijke onderhouden maakte u dergelijk onderzoek evenwel onmogelijk. Hoewel het voor de beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming van cruciaal belang is om een correct zicht te hebben op de concrete levensomstandigheden van de verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levenswandel voor uw komst naar België alsook het door u geschetste verloop en de context van uw vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig, vaag en gebaseerd zijn op blote beweringen dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Bovendien ondermijnt uw gebrek aan medewerking het onderzoek naar uw geopperde vrees en stroken uw verklaringen over uw motieven evenmin met objectieve informatie in het dossier. Het CGVS is aldus van oordeel dat de door u geschetste context van de gebeurtenissen alsook de gevolgtrekkingen die u zelf trekt niet geloofwaardig zijn.*

Betreffende de door u geschetste levenswandel en leefomstandigheden voor uw komst naar België dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eerlijk bent over een eerder verzoek om internationale bescherming in België. U beweerde bij het CGVS dat u in 1997 ongeveer twee maanden in België verbleef maar betuigde spijt dat u toen geen verzoek om internationale bescherming indiende (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 15/02/2019, p. 6-7). U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk aan dat u behalve een alias op een vals paspoort onder de naam B. A. geen andere identiteiten heeft gebruikt en u behalve een verzoek om internationale bescherming in Kosovo in 2018 nergens anders internationale bescherming heeft verzocht (verklaring DVZ, d.d. 17/01/2019, vraag 3, 22). Dit blijkt echter niet te kloppen. U verzocht namelijk reeds in 1999 internationale bescherming in België onder de naam H. A. en beweerde toen de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Hieruit moet geconcludeerd worden dat u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door zowel uw toen opgegeven identiteit als uw eerste verzoek om internationale bescherming te verbergen. Dit gegeven tast uw algemene geloofwaardigheid reeds op ernstige wijze aan.

Ook over uw concrete levensomstandigheden in Albanië tracht u doelbewust de asielinstanties te misleiden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u voor uw veroordeling in Italië twee jaar in de gevangenis zat in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, d.d. 09/05/2019, p. 3). Wanneer u tijdens uw derde onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd naar eerdere arrestaties en veroordelingen in Albanië repte u hier echter met geen woord over en zei u dat u in Albanië slechts éénmaal gearresteerd of veroordeeld werd, meer precies een veroordeling tot zes maanden gevangenisstraf waarover u bovendien beweerde geen dag in de gevangenis te hebben doorgebracht omdat u geen geweld had gebruikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3, d.d.

22/01/2020, p. 4). U verklaarde tijdens uw tweede onderhoud tevens dat u in het verleden actief was in de mensensmokkel (CGVS 2, p. 3) maar vreemd genoeg ontkende u dit volkomen in uw derde onderhoud en deed u dit af als loutere beschuldigingen van de Albanese autoriteiten zonder enige grond van waarheid (CGVS 3, p. 3). Nochtans haalde u deze clandestiene activiteit zelf aan wanneer werd gevraagd hoe het komt dat u zoveel vrienden en kennissen heeft. Ook over uw betrokkenheid in het drugsmilieu bent u tegenstrijdig. U beweerde aanvankelijk dat u zich enkel tussen 2001 en 2004 bezighield met drugshandel (CGVS 1, p. 7) hetgeen u later bijstelde naar 2000 tot 2004 (CGVS 2, p. 3) en nog later naar 2000 tot 2007 (CGVS 3, p. 4-5). Frappant is dan ook dat de Italiaanse politie pas in 2008 twaalf kilogram heroïne in uw woning vond (CGVS 1, p. 10). Dat u niet coherent bent over uw illegale activiteiten in het verleden, zichzelf voordoeft als een eerlijke klusjesman die niets meer met drugs te maken had (CGVS 1, p. 13) en niet coherent bent over uw activiteiten als mensensmokkelaar (CGVS 3, p. 3) versterkt de indruk dat u net zoals tijdens uw eerste verzoek in België in 1999 geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke identiteit en activiteiten. Uw weigering om zicht te bieden op uw werkelijk profiel en levenswandel strekt zich overigens ook uit tot uw verklaringen over uw zoon L.(...). Wanneer het CGVS polste naar de reden van zijn inreisverbod in Zwitserland, stelde u dat hij langer in Zwitserland was gebleven dan toegelaten en erna dat u er eigenlijk het fijne niet van wist maar dat het een lang verhaal is (CGVS 1, p. 6). L.(...) kreeg echter een inreisverbod in Zwitserland omdat hij er op vijftienjarige leeftijd aangehouden werd vanwege het verhandelen van drugs (CGVS 1 L.(...), p. 7). Hij verklaarde expliciet dat hij u informeerde over deze gebeurtenis toen hij gearresteerd werd (CGVS 2 L.(...), p. 3). Het feit dat u ook hierover niet de waarheid wenst te vertellen is een zoveelste aanwijzing dat u geen zicht wenst te bieden op de levensomstandigheden van u en uw familie.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u opgeworpen profiel een eerlijke klusjesman te zijn. Door dermate tegenstrijdige verklaringen over uw (crimineel) verleden af te leggen en uw manifeste weigering een zicht te bieden op uw werkelijke activiteiten, levensomstandigheden en identiteit ondermijnt u niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, u maakt het tevens onmogelijk voor het CGVS om een correcte inschatting te maken van uw nood aan bescherming. Uw schrijnend gebrek aan medewerking blijkt evenzeer uit de vaststelling dat u geen enkele inspanning doet om over uw (crimineel) verleden documenten neer te leggen die uw versie van de feiten kunnen ondersteunen.

Vervolgens blijken ook uw verklaringen over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië niet coherent waardoor uw geloofwaardigheid betreffende deze gebeurtenissen eveneens wordt aangetast. Zoals eerder gezegd twijfelt het CGVS namelijk niet aan de waarachtigheid van het bestaan van de opnames. Maar door uw incoherente en weinig plausibele verklaringen over deze zaak, laat u het CGVS niet toe een geloofwaardig zicht te krijgen op de feiten zoals door u voorgesteld en ondermijnt u aldus de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees op vervolging bij terugkeer naar Albanië, omwille van deze audio-opnames.

Zo bent u vooreerst inconsistent over uw beweegredenen om A. X. in de val te lokken. In eerste instantie gaf u aan dat u wraak wou nemen op A. X. omdat hij in tegenstrijd met de Albanese gewoonten uw familie had laten stikken terwijl u uw straf uitzat in een Italiaanse gevangenis tot 2014 (CGVS 1, p. 8, 10). Om die reden had u na uw vrijlating contact opgenomen met de journalist Ollidashi, beweert u (CGVS 1, p. 7-8). Weinig coherent hiermee is dat u na uw vrijlating in 2014 wel nog samenwerkte met A. bij de verkiezingen van 2015. Zo ronselde u zelfs nog stemmen voor hem (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 4). Jullie zouden pas problemen hebben gekend toen hij weigerde u te betalen (CGVS 2, p. 4). Uw bewering dat u ook de algemene drugssituatie in Albanië niet wilde voor de toekomstige generaties zoals uw kinderen (CGVS 1, p. 12) en u de banden tussen criminele bendes en de overheid wilde aankaarten (CGVS 1, p. 25), is gezien uw eigen betrokkenheid in en deelname aan deze milieus op zich ook al weinig geloofwaardig. Later beweert u dat u had besloten A. een hak te zetten toen hij de politiechef Ardi Velu op u afstuurde om u te bedreigen, vanaf december 2017 (CGVS 2, p. 5). Een maand later zou u dan de opnames hebben gemaakt (CGVS 3, p. 7). Het is opmerkelijk dat u geen coherente verklaringen kunt afleggen over uw motief om A. een hak te zetten.

Wat betreft de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese autoriteiten volgend op de bekendmaking van de opnames, zijn jullie verklaringen op zich evenmin geloofwaardig daar zij op enkele essentiële punten tegenstrijdig zijn. Het CGVS stelt vast dat u deze gebeurtenissen telkens ernstiger en gewelddadiger voorstelt dan zij in werkelijkheid waren. Dat het volgens uw advocaat in uw persoonlijkheid ligt om te overdrijven (CGVS 3, p. 22) doet niets af aan uw plicht om de feiten die geleid hebben tot uw vlucht zo waarheidsgetrouw weer te geven om de asielinstanties een zo duidelijk mogelijk zicht te geven op uw vrees op vervolging bij terugkeer.

Zo kan het gebruik van geweld en bedreigingen door overheidsinstanties niet louter beschouwd worden als een overdrijving. Dit is net een essentieel element om acties al dan niet te kwalificeren als daden van vervolging. Het feit dat u door enkele wagens werd tegengehouden aan de kant van de straat interpreteren u en uw zoon K.(...) als een aanhouding door de Albanese inlichtingendiensten met het bevel om u te liquideren (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 1, p. 16). Uw echtgenote verklaarde dat zij u duidelijk maakten dat ze u met de dood bedreigden, zonder concreet te zeggen hoe zij dit deden (CGVS 2 D.(...), p. 12). Dit is echter niet ernstig. Uit niets blijkt namelijk dat dit meer inhield dan een eventuele aanhouding. U beweerde zelfs dat u niet enkel bedreigd werd met de dood maar tevens een klap tegen het hoofd kreeg met een Kalasjnikov, waardoor u nog steeds een litteken zou hebben aan uw hoofd (CGVS 1, p. 9, 25). Hoewel u beweerde dat u geopereerd werd aan uw hoofd (CGVS 1, p. 25) legt u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Vreemd is dan ook dat niemand van uw familieleden in hun beschrijving van deze gebeurtenis enige melding maakte van deze slag tegen het hoofd (CGVS 1 D.(...), p. 9; CGVS 2 D.(...), p. 12; CGVS 1 K.(...), p. 10; CGVS 2 K.(...), p. 7). L.(...) vermeldde dat er wapens tegen uw hoofd werden geplaatst maar spreekt niet van enige verwondingen, zelfs wanneer het CGVS expliciet vroeg of er verder iets gebeurde (CGVS 2 L.(...), p. 10).

Voorts gaf u incoherente verklaringen over de wijze waarop u wist te ontkomen. In uw eerste versie stelde u dat u vrijgelaten werd nadat Democratisch parlamentslid Lulzim Basha bekendmaakte dat u getuige X was door een foto te tonen (CGVS 1, p. 10). In uw tweede versie verklaarde u dat u een goede kennis van u de opdracht had gegeven om de opnames online te plaatsen indien hij enkele uren niets van u vernam, waarop een Democratisch parlamentslid een foto van u toonde in het parlement (CGVS 2, p. 15) hetgeen nog enigszins verenigbaar is met uw eerste versie. In uw derde versie stelde u echter dat u zelf een opname naar de Democratische Partij verstuurde met de opdracht deze openbaar te maken indien u iets overkwam (CGVS 3, p. 19), hetgeen de Democratische Partij te weten kwam dankzij hun infiltranten binnen de inlichtingendiensten (CGVS 3, p. 20). Uw zoon K.(...) beweerde dan weer dat u tijdens deze arrestatie vergezeld was van enkele vrienden die de media contacteerden die het vervolgens publiek maakten (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 2 K.(...), p. 6). Door deze incoherente verklaringen maakt u niet aannemelijk dat deze gebeurtenis plaatsvond zoals u deze beschreef, laat staan dat ze meer inhield dan een manier om u naar het parket van Tirana te brengen om daar verklaringen af te leggen. U gaat overigens volledig voorbij aan uw bewering dat u kort ervoor A. X. in het bijzijn van de politie had bedreigd met de dood, dan nog in het bezit van een Kalasjnikov, omdat A. uw familie had bedreigd en beledigd (CGVS 1, p. 22, 23, 24). Dat de politie na dergelijke doodsb bedreiging van u wentwege op zoek ging naar u en wilde verzekeren dat u het land niet verliet, kan dan ook geenszins gezien worden als een disproportionele daad van vervolging, zeker aangezien u zelf ook beweert dat u A. zou hebben gedood indien de politie hem niet had beschermd (CGVS 1, p. 24).

Ook uw verklaringen omtrent de manier waarop uw zonen K.(...) en L.(...) benaderd werden zijn tegenstrijdig aan die van uw familieleden. Uw echtgenote stelde dat K.(...) benaderd werd door de politiechef en agenten in burgerkleding die hem vroegen waar u zich bevond en u wilden contacteren opdat zij u zouden kunnen beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9). K.(...) zei dat hij onder psychologische druk werd gezet met de boodschap dat hij nergens heen mocht gaan (CGVS 1 K.(...), p. 4). De politie vertelde K.(...) bovendien expliciet dat ze hem wilden helpen en vroegen of zij u konden spreken (CGVS 2 K.(...), p. 6, 7). Uw voorstelling van deze gebeurtenis is evenwel manifest anders. Zo beweerde u namelijk dat uw zoon bedreigd werd door een gewapende politiechef en de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid en geliquideerd zou worden (CGVS 1, p. 6, 26). Ook L.(...) stelde verschillende keren dat de politiechef een doodsb bedreiging uitte tegen K.(...) en zei dat hij jullie familie zou liquideren (CGVS 1 L.(...), p. 3; CGVS 2 L.(...), p. 4). L.(...) zou dit rechtstreeks van K.(...) hebben gehoord (CGVS 2 L.(...), p. 4). Deze tegenstrijdigheden in jullie verklaringen over het kernelement van dezelfde gebeurtenis, namelijk het al dan uiten van een doodsb bedreiging door een politiechef, doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreiging, zeker aangezien de enige persoon die er wel bij aanwezig was, K.(...), met geen woord rept over de nochtans ernstige doodsb bedreigingen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, kwam L.(...) niet verder dan zijn versie te herhalen hetgeen de tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS 2 L.(...), p. 5). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat K.(...) de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid zou worden. Dit versterkt wederom de indruk dat u en L.(...) stelselmatig trachtten om deze gebeurtenissen gewelddadiger voor te stellen dan zij in werkelijkheid het geval waren.

Bovenstaande vaststelling blijkt ook uit jullie beschrijvingen over de bedreiging die uw andere zoon L.(...) zou hebben ontvangen. L.(...) verklaarde dat hij bedreigd werd door personen in een gepantserde jeep van wie één een teken deed met een pistool (CGVS 2 L.(...), p. 5). Hij zag dat deze persoon een pistool bij had maar de persoon zei niets tegen hem (CGVS 2 L.(...), p. 6). L.(...) zou jullie dit allemaal

hebben verteld, benadrukt hij (CGVS 2 L.(...), p. 6). K.(...) stelde deze gebeurtenis echter wezenlijk anders voor. Hij verklaarde dat L.(...) na school bedreigd werd door een persoon die voor hem ging staan met een mes en hem vertelde dat jullie niet mochten weggaan (CGVS 2 K.(...), p. 7). Ook u zei dat L.(...) persoonlijk werd aangesproken (CGVS 1, p. 27). Uw echtgenote zei dan weer dat L.(...) louter het gevoel had dat hij achtervolgd werd door rare mensen (CGVS 2 D.(...), p. 16-17) maar dat er verder niets gebeurde en hij niet geslagen, toegeroepen of bedreigd werd (CGVS 2 D.(...), p. 17). Het gaat hier niet om details maar om essentiële elementen in jullie vervolgingsvrees. Wanneer L.(...) geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen kwam hij niet verder dan te zeggen dat zijn versie de juiste is, namelijk dat hij bedreigd werd met een pistool, niet met een mes, dat niemand iets had gezegd tegen hem, en dat hij het op deze manier heeft doorverteld aan K.(...) (CGVS 2 L.(...), p. 7). Dit rechtvaardigt de vastgestelde tegenstrijdigheden uiteraard niet waardoor ook aan jullie verklaringen over deze gebeurtenis geen geloof kan worden gehecht.

U bent overigens ook tegenstrijdig wanneer u het heeft over de toenaderingspoging van Taulant Balla. Eerst beweerde u dat Taulant Balla samen met de leider van de misdaadafdeling en met uw vriend Sali Lushaj naar u kwam met de vraag welk bedrag u wilde om gewoon te zwijgen, een aanbod dat u weigerde omdat u het niet eerlijk vond dat de overheid banden had met criminele organisaties (CGVS 1, p. 12). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat Taulant Balla u persoonlijk vroeg hoeveel geld u wilde om uw verklaringen aan te passen (CGSV 2, p. 5, 13). Het is dan ook opnieuw frappant vast te stellen dat u uw verklaringen over deze gebeurtenis in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud plots wijzigt. Wanneer het CGVS terugkwam op dit voorval stelde u namelijk dat het niet Balla zelf was die u benaderde maar een zekere meneer Nikollin die u subtiel te kennen gaf dat hij in naam van Taulant Balla sprak (CGVS 3, p. 9). Opnieuw moet vastgesteld dat u deze gebeurtenis niet aannemelijk maakt door dergelijke tegenstrijdige verklaringen af te leggen, hetgeen de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen ondermijnt.

Vervolgens legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de verdere gevolgen voor uw familieleden die nog in Albanië verblijven. Zo haalt u aan dat uw broer V. V. onder druk wordt gezet door mensen die zijn autoriteit uit hebben geslagen omwille van uw problemen en aangesproken wordt door personen aan zijn huis die willen dat u alles zou ontkennen (CGVS 2, p. 9). Volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen in het kader van uw tweede onderhoud, waar u stelde dat u uw broer I. een dag voor uw onderhoud en u V. tien dagen ervoor nog sprak (CGVS 2, p. 8-9) beweerde u tijdens het derde onderhoud plots dat u al twee jaar geen enkel contact meer heeft gehad met hen en dus niet weet hoe zij het stellen (CGVS 3, p. 3) en dat u hen niet kunt contacteren omdat zij toch afgeluisterd worden (CGVS 3, p. 10). Nog frappanter zijn uw verklaringen over een zekere F. H.. Tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS verwees u namelijk naar deze persoon als een vriend die u hielp met het oversteken van de grens en hiervoor maandenlang in de gevangenis zat in afwachting van een proces dat op 5 juni 2019 zou plaatsvinden (CGVS 2, p. 18, 19). Hoewel u toen gevraagd werd door het CGVS om dit te staven door documenten neer te leggen na het onderhoud (CGVS 2, p. 24) liet u dit na te doen. Tijdens uw derde onderhoud stelde u plots uitdrukkelijk dat niemand u hielp met het oversteken van de grens (CGVS 3, p. 18). Wanneer het CGVS u in herinnering bracht met deze naam, beweerde u ditmaal dat hij in de problemen kwam met de Albanese autoriteiten omdat hij u steunde en na zes maanden aanhouding door een rechtbank onschuldig werd verklaard (CGVS 3, p. 18). Nadien beweerde u dan weer dat F. H. wel veroordeeld werd tot vijf maanden gevangenis omwille van zijn politieke betrokkenheid en deelname aan een protest (CGVS 3, p. 19), waar u echter opnieuw geen enkel bewijs van neerlegt. Zulke tegenstrijdige verklaringen over de gevolgen van de gelekte opname voor uw naasten ondermijnen wederom uw geloofwaardigheid en geven sterk de indruk dat u uw verklaringen gaandeweg aanpast om uw situatie ernstiger voor te stellen.

Uit bovenstaande bevindingen mag worden geconcludeerd dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw algemene weergave van de gebeurtenissen in Albanië betreffende uw zaak noch aan het door u beschreven gewelddadige karakter van de overheidsinterventies. U werd nochtans gewezen op het belang om een duidelijk zicht te bieden op uw situatie en naar waarheid te antwoorden op alle vragen (CGVS 1, p. 2). Door stelselmatig te verzaken aan deze medewerkingsplicht en de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen, maakt u geenszins aannemelijk dat u in het verleden slachtoffer werd van vervolging of ernstige schade van de hand van de Albanese autoriteiten. Het CGVS acht het dan ook niet aannemelijk dat u hiervan bij terugkeer naar Albanië wel het slachtoffer zou worden. U verklaarde overigens zelf dat er u tussen 17 mei en uw vertrek op 24 mei 2018 niets overkwam omdat de staat in elkaar zou vallen indien dat het geval was (CGVS 1, p. 26). Dit is in schril contrast met uw latere bewering dat u bij terugkeer naar Albanië bij het verlaten van de luchthaven reeds gedood zou worden omwille van Edi Rama, Taulant Balla en Fatmir Xhafaj (CGVS 2, p. 12).

Dat deze personen koste wat het kost een confrontatie tussen u en A. X. wensen te vermijden en u daarom willen doden (CGVS 2, p. 14) is evenmin geloofwaardig. In de door u geschetste context hebben deze personen alle macht in handen (CGVS 2, p. 16) en zit A. zelf momenteel een gevangenisstraf uit in Italië (CGVS 1, p. 18). Hoe het dan toch tot een confrontatie zou komen tussen u en A., of waarom dit een probleem zou geven voor de machthebbers Rama, Balla en Fatmir Xhafaj, blijft een raadsel. Gezien de eerder vastgestelde onwaarheden in uw verklaringen, kan dan ook aan deze blote beweringen geen geloof worden gehecht. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u bij terugkeer door een zogezegd auto-ongeluk om het leven zou gebracht worden alvorens u de rechtbank zou bereiken om er berecht te worden (CGVS 2, p. 12, 15). Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar het feit dat de andere betrokken beklaagden in de rechtszaak, F. A., E. S. en J. O., zich nog in Albanië bevinden. F. A. zit volgens u in de gevangenis wegens het afleggen van valse verklaringen (CGVS 2, p. 10). O. is dan weer vrijgelaten onder voorwaarden (CGVS 2, p. 21), liep tijdens de procedure vrij rond (CGVS 3, p. 14) en werkt momenteel zelfs nog steeds als journalist in Tirana (CGVS 3, p. 14). Ook S. loopt nog vrij rond in Albanië (CGVS 3, p. 12). Volgens uw zoon liepen zij zelfs allen nog vrij rond in Albanië ten tijde van zijn tweede onderhoud bij het CGVS, bijna een jaar na uw vertrek uit Albanië (CGVS 2 L.(...), p. 10). Uit de artikelen die u neerlegt blijkt evenzeer dat deze drie andere betrokkenen niet in hechtenis waren gedurende de gehele gerechtelijke procedure, een bijkomende indicatie dat u ook wat uw toekomstig risico het slachtoffer te worden van geweld de situatie schromelijk overdrijft.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw onderhouds bijzonder weinig inspanningen hebt geleverd om uw talrijke beweringen betreffende uw vervolgingsvrees te staven. Zoals blijkt uit uw administratief dossier beperkte u zich daarentegen stelselmatig tot enkele selectieve persartikelen die u niet duidde en uitspraken die u later weer tegensprak. Zo zou Edi Rama u in 2018 bedreigd hebben in het parlement (CGVS 1, p. 24-25), hoewel u niet wist of het nu september of november was (CGVS 2, p. 12). U nuanceerde deze bedreiging later door toe te geven dat hij louter zei dat hij u wilde vinden (CGVS 2, p. 8) hetgeen bezwaarlijk als een bedreiging kan beschouwd worden. Dat u dit interpreteerde als een openlijke bedreiging van de premier in het parlement, is niet ernstig. Los daarvan moet echter vastgesteld worden dat u deze uitspraken van Rama in het parlement op generlei wijze staakt. Ook beweerde u over tal van gebeurtenissen dat uw beweringen ondersteund worden door vele video's die op YouTube werden geplaatst (CGVS 1, p. 5, 7, 9, 21; CGVS 2, p. 5, 7, 9, 10, 11; CGVS 3, p. 17). Ondanks het feit dat het CGVS u tijdens en na het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk verzocht om de relevante videofragmenten waarnaar u verwees neer te leggen, kwam u hier echter niet aan tegemoet. Nochtans werd u reeds tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd om alle stukken van welk aard ook neer te leggen die uw verklaringen zouden kunnen staven (CGVS 1, p. 21). In een schrijven van 5 februari 2020 verzocht uw advocaat een bijkomend onderhoud te organiseren om enkele videofragmenten op YouTube te bespreken omdat u niet de kans zou hebben gehad om de gevraagde fragmenten te laten vertalen of transcriberen. Er mag echter worden geconcludeerd dat u na uw eerste onderhoud ruim de tijd heeft gekregen om uw verzoek van de nodige stavingsstukken te voorzien. Bovendien verblijft u pas sinds 9 augustus 2019 in de gevangenis en heeft u verschillende advocaten te uwer beschikking die u bijstaan in België en in Kosovo. De vijf hyperlinks naar videofragmenten op YouTube die uw Belgische advocaat uiteindelijk doorstuurde, volstaan echter geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Een vertaling van de essentiële elementen van deze fragmenten leert dat deze telkens de verklaringen van F. A. en E. S. bevatten, waarbij de eerste overigens zelfs verklaart dat hij schrik heeft van die laatste. In ieder geval kan F. A. geenszins als een betrouwbare bron worden aanzien gezien hij zich in het verleden volgens u liet omkopen om valse verklaringen af te leggen (CGVS 2, p. 9, 10, 13, 18). Het loutere feit dat F. A. munt trachtte te slaan uit deze situatie door de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen doet daarenboven niets af aan het feit dat u zelf ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw confrontaties met de Albanese overheidsinstanties. U zei over deze spijfiguur in uw zaak trouwens eerst dat hij door de Socialistische Partij werd ingehuurd om u zogezegd te bewaken gedurende vijftien dagen en dat hij eigenlijk niets met u te maken heeft (CGVS 1, p. 27) terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud zijn betrouwbaarheid plots benadrukte omdat u hem als vriend beschouwt en jullie samen zes of zeven maanden in Spanje doorbrachten (CGVS 3, p. 9), verklaringen die opnieuw klemmen. De bewijswaarde van deze weinige fragmenten die u neerlegt zijn dan ook bijzonder relatief. Uit uw desinteresse om uw verzoek te staven blijkt andermaal dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust in uw asielprocedure.

Na bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk maakt dat u of uw familieleden het slachtoffer werden van geweld of bedreigingen bij acties door de Albanese overheidsinstanties en dat jullie de gebeurtenissen stelselmatig gewelddadiger voorstellen dan zij in

werkelijkheid waren. Het loutere feit dat mensen van overheidsdiensten naar u op zoek waren omwille van de opname maakt uiteraard geen vervolging of ernstige schade uit. Wat betreft het feit dat de autoriteiten u wensen te ondervragen moet opgemerkt worden dat dergelijke handelingen kaderen binnen een politieel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van eventuele strafbare feiten waarvan u verdacht wordt. Dergelijk ondervragingen kunnen bijgevolg in alle redelijkheid niet beschouwd worden als een vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vervolgingsvrees die u er uit afleidt is namelijk, zoals meermaals aangetoond, niet geloofwaardig.

Naast de overheid vreest u eveneens de wraak van de criminele bendes in Albanië omdat er een bedrag op uw hoofd werd geplaatst door belangrijke mensen (CGVS 1, p. 2, 23) en u als verrader zou aanzien worden naar aanleiding van een tv-getuigenis op News24 van u over de drugssmokkel in Albanië (CGVS 1, p. 30; CGVS 3, p. 13). U haalt echter zelf aan dat uw gezicht volledig onherkenbaar was en u geen enkele naam heeft vernoemd, uit vrees voor uw eigen leven en dat van uw gezinsleden (CGVS 3, p. 13). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u door dit televisieoptreden enige problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Albanië met deze bendeleden. Daarnaast legt u opnieuw tegenstrijdige verklaringen af. Zo bent u niet eenduidig over het bedrag dat op uw hoofd zou staan. Tijdens uw eerste onderhoudsprak u namelijk eerst over 500.000 euro (CGVS 1, p. 2), later over 200 of 300.000 (CGVS 1, p. 3, 23) om tijdens uw tweede onderhoud opnieuw te eindigen op 500.000 euro (CGVS 2, p. 12). Ook maken u en uw gezinsleden deze bedreiging allerminst concreet. U vermeldde de bende van Bajra (CGVS 1, p. 3) en de bende van Bestrove als bendes die u vreest, maar wilt, zogezegd geen bendeleden bij naam noemen van Bestrove ter bescherming van uw familieleden die nog in Albanië wonen. Meermaals gewezen op de vertrouwelijkheid van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wenste u toch geen naam te geven (CGVS 1, p. 23), waardoor u het CGVS de indruk geeft niet te weten wie exact tot de bende van Bestrove hoort en wie u dus exact zou vrezen. Te meer omdat u daarnaast wel kwistig omspringt met namen van personen die eveneens banden met de onderwereld hebben. L.(...) kan dan weer geen enkele naam van een bende geven (CGVS 2 L.(...), p. 5). Aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, tast het loutere feit dat u geen bendelid bij naam kunt noemen van een van de bendes die u vreest en uw zoon zelfs niet eens de naam kan geven van één van deze bendes de geloofwaardigheid van jullie beweerde vrees aan. U verwees vervolgens naar het feit dat er 42 mensen werden gearresteerd na de publicatie van de opnames, een bewering die u wederom niet staft (CGVS 3, p. 13) maar zou hebben vernomen van een FBI-agent die naar Tirana kwam en met wie u geheime zaken besprak (CGVS 3, p. 14). Vreemd genoeg weet u diens naam niet meer (CGVS 3, p. 14). Tot slot haalt u enkele namen aan van personen die u zegt te vrezen. Van twee personen onder hen zegt u zelf concrete indicaties te hebben zij u iets zouden aandoen: Lul Berisha en Tol Imeri (CGVS 3, p. 18). Gevraagd welke indicatie u heeft dat deze personen u zouden doden, komt u niet verder dan dat zij beiden werden vrijgelaten uit de gevangenis na een levenslange veroordeling en ze als tegengunst u zouden elimineren (CGVS 3, p. 12, 18). U toont echter op geen enkele wijze aan dat deze personen u concreet bedreigden, noch dat ze zelfs ook maar iets met u te maken hebben, noch dat zij vrijkwamen na tussenkomst van de personen die u zou vrezen. Nog een lid van de criminele wereld die u zou vrezen is Dritan Rexhipe, die volgens u verantwoordelijk is voor de bedreigingen die u kreeg hier in België. U linkte dit in eerste instantie opnieuw aan Edi Rama die Dritan Rexhepi een half miljoen euro aanbood om u uit te schakelen, hetgeen u rechtstreeks van Dritan vernam (CGVS 2, p. 12). U beweerde verder dat Dritan ondanks een levenslange celstraf dankzij Edi Rama werd vrijgelaten, vervolgens in Italië verbleef en momenteel in Antwerpen woont met een nieuwe identiteit (CGVS 2, p. 12-13). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud luidden uw verklaringen over deze gebeurtenis wederom opzienbarend anders: u sprak nooit zelf met Dritan maar vernam via een vriend van u die in Ecuador woont dat Dritan, die daar gearresteerd werd, het bevel gaf aan leden van zijn Antwerpse bende om u in de gaten te houden (CGVS 3, p. 16). Ditmaal beweerde u niet dat hij dit in opdracht van Edi Rama deed maar op bevel van de minister van binnenlandse zaken (CGVS 3, p. 16). Geconfronteerd met deze zoveelste tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te zeggen dat u dit van uw vriend hoorde die ver van hier woont (CGVS 3, p. 16) hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaart. Uw bewering dat u niet naar de Belgische politie ging omdat u niet weet waar het kantoor is (CGVS 2, p. 13) ondanks bedreigingen en uw eigen verklaring dat u nood heeft aan bescherming in België (CGVS 1, p. 30), kan daarbij ook absoluut niet overtuigen. U beweerde overigens tijdens uw derde onderhoud dat u wel degelijk naar de politie ging om aangifte te doen nadat u van uw vriend hoorde over de betrokkenheid van Dritan (CGVS 3, p. 16). Niet alleen legt u hiervan niets neer ter staving, dit is bovendien tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u niet naar de politie ging omdat u het kantoor niet wist zijn (CGVS 2, p. 13). Aangezien u tijdens uw eerste twee onderhoudsritten Dritan al had vermeld als belager, was u op dat moment reeds bedreigd (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 2).

Indien u hierna wel naar een ander politiekantoor ging mag op zijn minst verwacht worden dat u daar alle bedreigingen zou vermelden waarmee u te maken kreeg in België. U linkte uw problemen met de criminele wereld in Albanië verder opnieuw aan A. X. en E.'s broer O. R. die verantwoordelijk zouden zijn voor de verdwijning van 75 of 80 personen in Vlorë (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 17,18) maar staat ook dit op generlei wijze. U geeft hier zelfs geen begin van bewijs van maar motiveert dit louter op basis van de andermaal blote bewering dat E. R. een duur huis heeft voor zijn loon hetgeen geen verklaring biedt hiervoor (CGVS 2, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u geenszins in concreto aantoont dat u de Albanese criminele wereld zou vrezen omdat u als verrader zou worden aanzien. Bovendien dient er op gewezen te worden dat het geheel ongeloofwaardig is dat u enerzijds beweert dat u behalve uw periode in Italië niets met drugs te maken had en anderzijds dat u het gehele Albanese drugsnetwerk zou kunnen blootleggen en daarom vervolging of ernstige schade zou vrezen (CGVS 1, p. 30). Uw verklaring dat u vervolging zou vrezen indien u het gehele Albanese drugsnetwerk zou blootleggen is bovendien louter hypothetisch. Een louter hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd, geloofwaardig en concreet te maken, hetgeen u door uw loutere verwijzen naar het feit dat u zou vervolgd worden indien u het netwerk zou blootleggen, nalaat te doen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In het licht hiervan moet opgemerkt worden dat u in het kader van dit conflict geen afdoende bescherming heeft gezocht bij de politiediensten. U beweerde dat u ergens in oktober 2018, hoewel uit de context blijkt dat u oktober 2017 bedoelde, naar de politie in Vlorë ging om bewijzen tegen A. af te geven en bescherming te zoeken (CGVS 3, p. 15). Dat u net bij de politie van Vlorë aanklopte maar bij geen enkel ander politiekantoor dergelijke bescherming zocht (CGVS 3, p. 15), is niet verenigbaar met uw bewering dat de X. alles controleren in die regio (CGVS 1, p. 7, 9). U verwees hierbij naar het feit dat E. R. en de broers X. alle macht in handen hebben (CGVS 2, p. 16). Er moet echter gewezen worden op het feit dat Fatmir Xhafaj op 6 november 2018 officieel aftrad als minister van binnenlandse zaken en dat zijn broer A. X. intussen een celstraf uitzit in Italië. De nieuwe minister van binnenlandse zaken Sander Leshaj zou de politiediensten volgens u ook beïnvloeden maar noch u noch L.(...) geven enige concrete staving hiervoor of voorbeelden hiervan waaruit zou kunnen blijken dat hij dit in het verleden deed of in uw specifiek geval zou doen (CGVS 1, p. 29; CGVS 2 L.(...), p. 11). U beweerde dat ook Edi Rama, Gramos Ruçi, Fatmir Xhafaj en Taulant Balla in het verleden politieonderzoeken hebben beïnvloed maar meermaals gevraagd naar concrete voorbeelden hiervan, slaagde u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS 2, p. 18). U haalt enkel, puur hypothetisch, aan dat ze het bevel zouden kunnen geven, zonder dit in concreto aan te tonen dat ze dit in het verleden ooit hebben gedaan en in de toekomst van plan zijn te doen. L.(...) verklaarde dan weer dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten omdat K.(...) rechtstreeks bedreigd werd door een politiechef (CGVS 1 L.(...), p. 8). Hierbij moet gewezen worden op de eerder gedane vaststellingen waaruit blijkt dat jullie het bedreigende aspect van deze confrontatie niet aannemelijk hebben weten te maken. Integendeel, uit de verklaringen van uw echtgenote en K.(...) blijkt net dat de politie aangaf dat zij u en uw familie wensten te beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9; CGVS 2 K.(...), p. 6).

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. U trachtte echter op geen enkel moment het door u beweerde wanoptreden van de politie, waaronder de door u beweerde bedreigingen door politiechef Ardi Veliu, aan te kaarten (CGVS 3, p. 15). U antwoordt negatief op de vraag of u elders het wanoptreden van de politie heeft aangekaart (CGVS 3, p. 15). U bezocht weliswaar de procureur maar niet om het wanoptreden van de politie aan te kaarten maar enkel met uw bewijzen tegen A. X. zelf, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS 3, p. 6-8). Ook trok u niet naar de Ombudsman, die nochtans net bevoegd is om het wanoptreden van politiediensten aan te kaarten. De Ombudsman is volgens u door Fatmir Xhafaj aangesteld maar u laat wederom na enig bewijs hiervoor te leveren. Uit de door u neergelegde documenten kan dit namelijk nergens worden afgeleid (CGVS 3, p. 15). Hierbij kan nog opgemerkt worden dat u zelf een persartikel neerlegt waaruit blijkt dat parlements lid Ervin Salianji heeft aangekondigd dat hij een rechtszaak zal starten tegen de politie hetgeen bevestigt dat de mogelijkheid bestaat om wanpraktijken van de Albanese politiediensten aan te kaarten bij andere instanties, ook in uw concreet geval. U maakt niet aannemelijk dat dit voor u in concreto niet het geval zou zijn.

Wat betreft de rechtszaak tegen u wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens levert u geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor u disproportioneel gestraft zou worden. U werd aangemaand om dit vonnis samen met een ander vonnis van 6 oktober 2018 omtrent een voorlopige maatregel jegens u, nadat u het verkreeg in de gevangenis van Turnhout, via uw advocaat of via uw zoon die u bezocht neer te leggen bij het CGVS (CGVS 3, p. 14). Zelfs nadat het CGVS uw advocaat er nogmaals, enkele maanden na uw derde onderhoud, schriftelijk toe bewoog deze stukken door te sturen, liet u na dit te doen, hetgeen niet enkel uw gebrek aan interesse aanduidt maar tevens een indicatie is dat hieruit niet blijkt dat er sprake was van enige beïnvloeding. Sterker nog, uw blote beweringen over de rechtszaak tegen u blijken na nazicht niet te kloppen. Zo verklaarde u in eerste instantie, zonder enig bewijs neer te leggen, dat het geen misdrijf is om een landsgrens over te steken zonder het plaatsen van een stempel (CGVS 1, p. 18) en het oversteken van de grens tussen Albanië en Kosovo niet illegaal kan zijn (CGVS 1, p. 28). Nochtans stelt artikel 297 van de Albanese strafwet het illegaal oversteken van de Albanese landsgrenzen strafbaar met een maximumstraf van twee jaar gevangenis. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS gaf u toe dat dit eigenlijk wel een strafbaar feit is (CGVS 2, p. 19). Uw stelling dat er toch nooit stempels geplaatst worden aan deze grensovergang (CGVS 2, p. 19) is niet enkel louter een blote bewering maar neemt bovendien niet weg dat het de Albanese autoriteiten uiteraard toekomt op soevereine wijze haar eigen strafwet toe te passen. Voor de volledigheid kan nog vermeld worden dat uw bewering dat het afleggen van valse verklaringen slechts bestraft kan worden met één jaar gevangenisstraf in Albanië (CGVS 1, p. 28) niet overeenkomt met het desbetreffende strafwetsartikel dat een maximumstraf van vijf jaar gevangenis voorschrijft. U verklaarde verder nog dat een uitleveringsaanvraag via Interpol enkel mogelijk is voor misdrijven met een straf van minimum drie jaar gevangenisstraf en hieruit zou blijken dat er in uw zaak illegaal gehandeld wordt (CGVS 1, p. 28). Dit is niet enkel foutief, bovendien zou dergelijke uitleveringsaanvraag zelfs in uw foutieve hypothese geen beletsel kennen gezien de voorziene straffen in de Albanese strafwet voor de inbreuken waarvan u beschuldigd wordt. U verwees verder naar de invloed van Edi Rama op het openbaar ministerie en de aanstelling van Arta Marku als procureur-generaal (CGVS 1, p. 18, 20; CGVS 2, p. 6, 8, 10). Deze laatste zou uw hoofd willen (CGVS 2, p. 16-17) hetgeen u volledig baseert op het feit dat zij in het verleden verantwoordelijk was voor de overplaatsing van procureur Besim Hajdarmataj als rechtstreeks gevolg van uw zaak (CGVS 1, p. 15, 20; CGVS 2, p. 17). U stelde deze overplaatsing echter geheel anders voor doorheen uw persoonlijke onderhoud. Eerst situeerde u de overplaatsing van Hajdarmataj een vijftal maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS 1, p. 22), dus rond september 2018. Later beweerde u echter uitdrukkelijk dat Hajdarmataj werd overgeplaatst in juli 2018 en dat u op dat moment reeds in Kosovo verbleef samen met uw zoon (CGVS 2, p. 7). Nog later zei u dan weer dat Hajdarmataj in januari of februari 2018 overgeplaatst werd, ongeveer vier maanden nadat u bij hem kwam (CGVS 3, p. 6, 22). U linkte zijn overplaatsing bovendien in eerste instantie direct aan het feit dat Hajdarmataj had aangekaart dat Agron Hyseni een verzonnen persoon was die nergens in de burgerlijke stand te vinden is (CGVS 2, p. 6). Deze Hyseni is volgens u door de overheid verzonnen in het kader van uw zaak om u er in te luizen (CGVS 1, p. 15). Een eenvoudige internetzoekopdracht leert dat er wel degelijk een Agron Hyseni uit Vlorë bestaat. Wanneer het CGVS u hiermee confronteerde, zei u dat u deze persoon niet persoonlijk kent maar dat hij misschien van Vlorë is (CGVS 3, p. 21) en dat Hajdarmataj overgeplaatst werd omdat hij de hele zaak openbaar had gemaakt (CGVS 3, p. 22).

Dat u zowel over het moment van zijn overplaatsing als de reden waarom hij overgeplaatst werd tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat procureur Hajdarmataj louter omwille van uw bezoek aan hem en uw persoonlijke zaak werd overgeplaatst en is een zoveelste indicatie van de onbetrouwbaarheid van uw verklaringen. De verwijzing van uw advocaat naar andere zaken waarin Marku genoemd wordt, zonder dat er overigens sprake is van een daadwerkelijke veroordeling wegens corruptie, verandert niets aan bovenstaande vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw concrete zaak sprake was van ongeoorloofde inmenging van harentwege. Bovendien bleek u niet eens op de hoogte te zijn van het feit dat Arta Marku intussen reeds vervangen werd als procureur-generaal (CGVS 3, p. 21). Over de procureur in uw rechtszaak beweerde u tot slot nog dat hij in België beschuldigd werd voor prostitutie en drugs (CGVS 3, p. 11) maar u liet niet enkel andermaal na om dit te staven, u kende niet eens zijn naam (CGVS 3, p. 11) tot u hem aflas van een document (CGVS 3, p. 22). U verklaarde vervolgens dat hij door Fatmir Xhafaj procureur werd gemaakt om u veroordeeld te krijgen, maar behalve te verwijzen naar algemene corruptie staaft u dit niet (CGVS 3, p. 22).

Gezien bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat er in tegenstelling tot uw beweringen geen enkele indicatie is dat de Albanese autoriteiten bij de behandeling van uw rechtszaak de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na uw terugkeer naar Albanië. Uit niets blijkt dan ook dat u ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven geen eerlijke rechtsgang zou genieten. Uw advocaat beweert tot slot dat de Albanese autoriteiten zonder enig bewijs overgegaan zijn tot vervolging hetgeen uiteraard geen grond heeft, gezien u zelf aangaf de grens te hebben overgestoken op illegale wijze en stelt dat de gelekte opnames in handen zijn van de autoriteiten. Het oordeel naar de waarachtigheid van deze opnames en uw verklaringen hieromtrent komt toe aan de Albanese rechters. U gaf bovendien aan dat u in beroep zult gaan tegen uw veroordeling (CGVS 3, p. 11) waarmee u bevestigt dat u de mogelijkheid heeft een eventueel wanoptreden aan te vechten. Ten overvloede moet opgemerkt dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om inzicht te krijgen in de argumentatie die gevolgd werd door de rechters in uw procedure door in gebreke te blijven het vonnis neer te leggen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw bewering dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat wegens uw beperkte financiële middelen (CGVS 3, p. 10), blijft dan ook niet overeind. Sterker nog, hoewel u beweerde dat u niet op de hoogte bent van deze mogelijkheid (CGVS 3, p. 10) blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden reeds een advocaat werd toegewezen in het kader van uw verzetsprocedure tegen uw veroordeling bij verstek (CGVS 1, p. 27). Uw geveinsde onwetendheid hieromtrent doet enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wijst dit erop dat u ook in het verleden toegang had tot de beroepsprocedures in Albanië en het Albanese gerecht in het verleden zelfs een arrest in uw voordeel heeft gevelde, hetgeen wijst op een correct functioneren van het Albanese gerecht. Uw bewering dat alles en iedereen gecorrumpeerd is, wordt dan ook tegengesproken door deze vaststelling. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw familieleden neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de nieuwsartikelen moet benadrukt worden dat hier grotendeels verwezen wordt naar verklaringen van u en van leden van de Democratische Partij.

Uit het rapport van Freedom House 2018 dat uw advocaat neerlegt wordt daarenboven melding gemaakt van de sterk gepolitiseerde media in Albanië. De objectieve waarde van deze artikelen is dan ook bijzonder relatief. Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelect die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen. De artikelen betreffende de consternatie na de aanstelling van procureur-generaal Marku zeggen niets over uw persoonlijke vrees. Bovendien werd hierboven reeds vermeld dat zij tijdelijk werd aangesteld en intussen vervangen werd als procureur-generaal. De door u neergelegde artikelen wijzen er bovendien op dat er reeds tegen verschillende ministers stappen werden ondernomen in het kader van de bestrijding van corruptie. Dat u het oneens bent met de uiteindelijke straffen die gegeven werden, neemt niet weg dat er stappen werden ondernomen en procedures bestaan in Albanië om misbruik en corruptie aan te kaarten. Bovendien toonde u op generlei wijze aan waarom dit een invloed zou hebben op uw persoonlijke vrees. Het artikel over een betoging in Albanië waar uw advocaat naar verwees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 29), dateert van vier maanden voor de bekendmaking van de geluidsopnames met Agron en heeft aldus geen betrekking op uw zaak. De videofragmenten waar uw advocaat naar verwees, werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het rapport van de Wereldbank dat u neerlegt, moet er op gewezen worden dat een dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

De documenten van Kosovo tonen aan dat u en uw zoon L.(...) er een verzoek om internationale bescherming indienden. Het feit dat u er een tijd gearresteerd werd met het oog op een uitlevering – die uiteindelijk niet doorging – wijst er niet op dat u zou blootgesteld worden aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Albanië, net zomin als uw arrestatie in België in het kader van uw uitlevering hiervoor een indicatie zou zijn. De verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket in het kader van uw arrestatie veranderen hier niets aan. De rechtbank van eerste aanleg van Prishtina beval op 2 oktober 2018 tot uw vrijlating maar u laat na enige motivering hierover door de rechter neer te leggen. Ook het vonnis van 12 oktober 2018 legt u niet neer, waardoor u verhuult wat deze rechter besliste. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe dit een ander licht zou werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat het Hongaarse gerecht niet inging op de Albanese uitleveringsaanvraag kan verschillende oorzaken hebben. U laat na aan te geven op basis waarvan het Hongaarse gerecht deze beslissing nam, noch zijn er enige indicaties dat dit ook maar enige invloed zou hebben op bovenstaande vaststellingen.

De neergelegde paspoorten, de identiteitskaarten, uw huwelijksakte en de geboorteakten van L.(...) en K.(...) zeggen niets over uw beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Aangezien uw echtgenote en twee zoons L.(...) en K.(...) hun verzoek om internationale bescherming integraal steunen op de motieven door u uiteengezet, volgt uit voorgaande dat ook hun verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing in zake V.D. (verder: verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van de stad Vlorë en heeft u de Albanese nationaliteit. Midden de jaren negentig werd uw echtgenoot A.V.(...) (O.V. 4.885.812) in Albanië veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf omwille van een autodiefstal. Op 9 oktober 1999 reisde uw echtgenoot naar België waar hij op 11 oktober 1999 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam H. A.. Hij beweerde de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Op 20 april 2000 werd zijn verzoek om internationale bescherming beëindigd met een beslissing tot weigering van verblijf omdat hij zich niet had aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In 2001 begon uw echtgenoot samen met A. X. heroïne te verhandelen vanuit Pescara (Italië). Terwijl hij in Italië verbleef werd uw echtgenoot in Albanië bij verstek veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens heling van auto's. In 2008 werd hij aangehouden door de Italiaanse politie die 12 kilogram heroïne in zijn woning had aangetroffen. Uw echtgenoot werd ten gevolge hiervan veroordeeld door een Italiaanse rechtbank tot zeven jaar celstraf hetgeen na beroep werd bijgesteld tot vijf jaar celstraf. Zijn collega-drugshandelaars en A. X. werden eveneens veroordeeld maar A. ontsprong de dans en keerde terug naar Albanië. Strijdig met de Albanese traditie zorgde A. niet voor u en uw zoons L.(...) (O.V. 8.765.016) en K.(...) (O.V. 8.648.644) tijdens uw echtgenoots gevangenschap in Italië. Uw echtgenoot ontdekte dat A. K.(...) tewerkstelde voor slechts honderd euro per maand hetgeen uw echtgenoot als een belediging beschouwde. Uw echtgenoot kwam vrij uit de gevangenis in augustus 2014 en keerde terug naar Albanië. Daar werd hij aangehouden omwille van zijn eerdere veroordeling voor heling maar dit vonnis werd na verzet in november 2014 vernietigd. Bij de lokale verkiezingen van 2015 hielp uw echtgenoot A. met het vervalsen van de verkiezingsuitslagen. A. beloofde een bedrag van 300.000 euro te betalen maar uw echtgenoot kreeg dit geld nooit. Omdat uw echtgenoot hierover klaagde, bedreigde de directeur van de politie van Fier Ardi Velu hem drie of vier keer in januari en februari 2018 door een wapen tegen het hoofd te plaatsen en te zeggen dat hij het geld nooit zou zien. Ongeveer een maand later maakte uw echtgenoot in samenwerking met de journalist Jetmir Ollashi in het geheim geluidsopnames van gesprekken met A. om aan te tonen dat A., wiens broer Fatmir Xhafaj intussen minister van binnenlandse zaken was geworden, nog steeds betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Op de opnames nodigt uw echtgenoot A. uit om samen drugs te verhandelen. Uw echtgenoot ging naar de politie van Vlorë om dit aan te geven maar vond er geen gehoor. Vervolgens stapte hij met deze opnames naar de procureur Besim Hajdarmataj die ze in beslag nam en de zaak verder wilde onderzoeken maar hij werd in februari 2018 overgeplaatst naar een andere regio en vervangen door Arta Marku, een pion van eerste minister Edi Rama.

Op 14 mei 2018 werd A. op de televisie beschuldigd van drugshandel en werden de geluidsopnames publiek gemaakt zonder vermelding van uw echtgenoots identiteit. Er werd naar uw echtgenoot verwezen als getuige X. A. begreep dat uw echtgenoot getuige X was en belde hem op om hem en uw familie uit te schelden. Uw echtgenoot nam een geweer en vertrok naar A. huis om hem te doden maar werd er tegengehouden door de politie en geheime diensten die A. had opgetrommeld om hem te beschermen. Een dag later werd uw zoon L.(...) gevolgd door mensen in een wagen. K.(...) werd benaderd door politiechef Alkhet Brahimaj met de boodschap dat uw echtgenoot zich diende aan te melden en dat de politie jullie wilde helpen. Diezelfde avond pikte een vriend van uw echtgenoot u en uw kinderen op om Albanië te verlaten, terwijl uw echtgenoot zelf in Tirana bleef.

Op 16 mei 2018 verklaarde A. dat hij naar Italië ging gaan om de straf uit te zitten van zijn veroordeling van 2008. Edi Rama verklaarde publiekelijk dat de opnames vals waren en Fatmir Xhafaj onschuldig was. Onderweg naar Kukës om via die weg Albanië te verlaten, werd uw echtgenoot tegengehouden door leden van de Albanese inlichtingendiensten. Hij werd vier uur lang aan de kant van de weg geplaatst. Intussen maakte de Democratische Partij bekend dat uw echtgenoot de persoon op de geluidsopnames was waardoor de Albanese inlichtingendiensten het bevel kregen hem mee te nemen naar het parket van Tirana waar hij verklaringen aflegde en vrijgelaten werd.

U en K.(...) kwamen intussen op 17 mei 2018 aan in België waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden op 30 mei 2018. Uw zoon L.(...) kon omwille van een inreisverbod in Zwitserland niet mee komen en bleef bij zijn grootvader in Fier (Albanië). Op 24 mei 2018 reisde L.(...) met uw echtgenoot naar Kosovo. Ze dienden er op 27 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in waar nog geen beslissing werd genomen. In juni 2018 getuigde een kennis van uw echtgenoot, F. A., dat hij de stem van A. had nagebootst op de opnames. Tijdens hun verblijf in Kosovo werd uw echtgenoot verschillende keren benaderd door Albanese invloedrijke figuren met de vraag zijn verklaringen in te trekken. Enkele maanden na hun aankomst in Kosovo kwam een jeugdvriend van uw echtgenoot, S.r V., huidig stafhouder voor heel Albanië en advocaat van A. in Italië, bij hem met de vraag om zijn verklaringen aan te passen en het aanbod om uw broer een vals Macedonisch paspoort te bezorgen.

Ongeveer twintig dagen later kwam een lid van de Socialistische Partij (SP) met de voornaam Namik bij uw echtgenoot in Kosovo met de boodschap dat hij uw familie zou beschermen en tweehonderd of driehonderd duizend euro zou betalen in ruil voor de aanpassing van zijn verklaringen. Uw echtgenoot ging niet in op deze voorstellen omdat hij zijn tegenstanders haat. Taulant Balla, parlamentslid voor de SP, stuurde ook een zekere Nikollin naar uw echtgenoot toe om te vragen zeker niets te zeggen over een ander schandaal waarbij Taulant Balla ook betrokken was. Uw echtgenoot kreeg in Kosovo via een vriend te horen dat er vijfhonderd duizend euro op zijn hoofd was geplaatst door Albanese drugsbendes. In augustus, september of november 2018 verklaarde Edi Rama in het parlement dat hij niet zou rusten voor uw echtgenoot teruggevonden werd.

Op 6 oktober 2018 besliste de rechtbank van Tirana tot de aanhouding van uw echtgenoot omwille van het afleggen van valse verklaringen en omwille van het illegaal oversteken van een landsgrens, alsook de aanhouding van Fredi Alizotti omwille van het afleggen van valse verklaringen. Jetmir Ollidashi kreeg een bevel beschikbaar te blijven voor de gerechtelijke politie en zich wekelijks aan te melden.

Op 9 oktober 2018 publiceerde parlamentslid Sali Jani een opname waarin Fredi Alizotti zegt dat Ardi Veliu en Taulant Balla hem geld verschuldigd zijn. Op 11 oktober 2018 trachtten drie agenten van de Albanese inlichtingendiensten L(...) en uw echtgenoot zonder een aanhoudingsbevel vanuit Kosovo terug naar Albanië mee te nemen maar de Kosovaarse politie gaf hen het bevel Kosovo te verlaten.

Op 24 december 2018 verlieten L(...) en uw echtgenoot Kosovo en reisden naar Hongarije. De Albanese autoriteiten stuurden een uitleveringsverzoek naar de Hongaarse autoriteiten die dit verzoek op 20 december 2018 afwezen. L(...) en uw echtgenoot reisden intussen door naar België waar ze aankwamen op 27 december 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 4 januari 2019.

Uw echtgenoot vernam via een vriend in Ecuador dat de huurmoordenaar D. R. door Edi Rama een half miljoen euro werd beloofd om uw echtgenoot uit te schakelen. Uw echtgenoot meldde dit bij de politie van Lommel. U vreest voor uw leven omwille van de problemen van uw echtgenoot.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele nieuwsartikelen neer over de zaak van uw echtgenoot, alsook uw origineel paspoort, originele identiteitskaart, originele huwelijksakte, de originele geboorteakten van uw zoons en een foto van L(...) en uw echtgenoot in Kosovo.

Ter staving van zijn volgend verzoek legt uw echtgenoot een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer; alsook kopieën van twee bladzijden van het paspoort van L(...); een kopie van uw huwelijkscertificaat; een kopie van de geboorteakten van L(...) en K(...); een kopie van het dossier van zijn verzoek om internationale bescherming in Kosovo; een kopie van enkele gerechtelijke documenten van Kosovo waaronder de verklaringen van zijn Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket; de Hongaarse uitleveringsweigering d.d. 20 december 2018 en een bundel documenten van zijn Belgische advocaat waaronder nieuwsartikelen over zijn zaak, nieuwsartikelen over Arta Marku, een artikel over een betoging in Albanië, algemene rapporten over Albanië van Freedom House en de Wereldbank, een uiteenzetting van zijn advocaat over waarom hij bescherming nodig heeft en enkele hyperlinks naar YouTubefragmenten.

Uw zoon K(...) legt zijn origineel paspoort neer. Uw zoon L(...) legt een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.V.(...). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U maakt immers niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS erkent dat u de getuige X bent die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018 maar uit dit loutere feit kan niet geconcludeerd worden dat u een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Albanië.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Doorheen uw persoonlijke onderhouden maakte u dergelijk onderzoek evenwel onmogelijk. Hoewel het voor de beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming van cruciaal belang is om een correct zicht te hebben op de concrete levensomstandigheden van de verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levenswandel voor uw komst naar België alsook het door u geschetste verloop en de context van uw vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig, vaag en gebaseerd zijn op blote beweringen dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Bovendien ondermijnt uw gebrek aan medewerking het onderzoek naar uw geopperde vrees en stroken uw verklaringen over uw motieven evenmin met objectieve informatie in het dossier. Het CGVS is aldus van oordeel dat de door u geschetste context van de gebeurtenissen alsook de gevolgtrekkingen die u zelf trekt niet geloofwaardig zijn.*

Betreffende de door u geschetste levenswandel en leefomstandigheden voor uw komst naar België dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eerlijk bent over een eerder verzoek om internationale bescherming in België. U beweerde bij het CGVS dat u in 1997 ongeveer twee maanden in België verbleef maar betuigde spijt dat u toen geen verzoek om internationale bescherming indiende (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 15/02/2019, p. 6-7). U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk aan dat u behalve een alias op een vals paspoort onder de naam B. A. geen andere identiteiten heeft gebruikt en u behalve een verzoek om internationale bescherming in Kosovo in 2018 nergens anders internationale bescherming heeft verzocht (verklaring DVZ, d.d. 17/01/2019, vraag 3, 22). Dit blijkt echter niet te kloppen. U verzocht namelijk reeds in 1999 internationale bescherming in België onder de naam H. A. en beweerde toen de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Hieruit moet geconcludeerd worden dat u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door zowel uw toen opgegeven identiteit als uw eerste verzoek om internationale bescherming te verbergen. Dit gegeven tast uw algemene geloofwaardigheid reeds op ernstige wijze aan.

Ook over uw concrete levensomstandigheden in Albanië tracht u doelbewust de asielinstanties te misleiden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u voor uw veroordeling in Italië twee jaar in de gevangenis zat in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, d.d. 09/05/2019, p. 3).

Wanneer u tijdens uw derde onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd naar eerdere arrestaties en veroordelingen in Albanië repte u hier echter met geen woord over en zei u dat u in Albanië slechts éénmaal gearresteerd of veroordeeld werd, meer precies een veroordeling tot zes maanden gevangenisstraf waarover u bovendien beweerde geen dag in de gevangenis te hebben doorgebracht omdat u geen geweld had gebruikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3, d.d. 22/01/2020, p. 4). U verklaarde tijdens uw tweede onderhoud tevens dat u in het verleden actief was in de mensensmokkel (CGVS 2, p. 3) maar vreemd genoeg ontkende u dit volkomen in uw derde onderhoud en deed u dit af als loutere beschuldigingen van de Albanese autoriteiten zonder enige grond van waarheid (CGVS 3, p. 3). Nochtans haalde u deze clandestiene activiteit zelf aan wanneer werd gevraagd hoe het komt dat u zoveel vrienden en kennissen heeft. Ook over uw betrokkenheid in het drugsmilieu bent u tegenstrijdig. U beweerde aanvankelijk dat u zich enkel tussen 2001 en 2004 bezighield met drugshandel (CGVS 1, p. 7) hetgeen u later bijstelde naar 2000 tot 2004 (CGVS 2, p. 3) en nog later naar 2000 tot 2007 (CGVS 3, p. 4-5). Frappant is dan ook dat de Italiaanse politie pas in 2008 twaalf kilogram heroïne in uw woning vond (CGVS 1, p. 10). Dat u niet coherent bent over uw illegale activiteiten in het verleden, zichzelf voordoet als een eerlijke klusjesman die niets meer met drugs te maken had (CGVS 1, p. 13) en niet coherent bent over uw activiteiten als mensensmokkelaar (CGVS 3, p. 3) versterkt de indruk dat u net zoals tijdens uw eerste verzoek in België in 1999 geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke identiteit en activiteiten. Uw weigering om zicht te bieden op uw werkelijk profiel en levenswandel strekt zich overigens ook uit tot uw verklaringen over uw zoon L.(...). Wanneer het CGVS polste naar de reden van zijn inreisverbod in Zwitserland, stelde u dat hij langer in Zwitserland was gebleven dan toegelaten en erna dat u er eigenlijk het fijne niet van wist maar dat het een lang verhaal is (CGVS 1, p. 6). L.(...) kreeg echter een inreisverbod in Zwitserland omdat hij er op vijftienjarige leeftijd aangehouden werd vanwege het verhandelen van drugs (CGVS 1 L.(...), p. 7). Hij verklaarde expliciet dat hij u informeerde over deze gebeurtenis toen hij gearresteerd werd (CGVS 2 L.(...), p. 3). Het feit dat u ook hierover niet de waarheid wenst te vertellen is een zoveelste aanwijzing dat u geen zicht wenst te bieden op de levensomstandigheden van u en uw familie.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u opgeworpen profiel een eerlijke klusjesman te zijn. Door dermate tegenstrijdige verklaringen over uw (crimineel) verleden af te leggen en uw manifeste weigering een zicht te bieden op uw werkelijke activiteiten, levensomstandigheden en identiteit ondermijnt u niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, u maakt het tevens onmogelijk voor het CGVS om een correcte inschatting te maken van uw nood aan bescherming. Uw schrijnend gebrek aan medewerking blijkt evenzeer uit de vaststelling dat u geen enkele inspanning doet om over uw (crimineel) verleden documenten neer te leggen die uw versie van de feiten kunnen ondersteunen.

Vervolgens blijken ook uw verklaringen over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië niet coherent waardoor uw geloofwaardigheid betreffende deze gebeurtenissen eveneens wordt aangetast. Zoals eerder gezegd twijfelt het CGVS namelijk niet aan de waarachtigheid van het bestaan van de opnames. Maar door uw incoherente en weinig plausibele verklaringen over deze zaak, laat u het CGVS niet toe een geloofwaardig zicht te krijgen op de feiten zoals door u voorgesteld en ondermijnt u aldus de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees op vervolging bij terugkeer naar Albanië, omwille van deze audio-opnames.

Zo bent u vooreerst inconsistent over uw beweegredenen om A. X. in de val te lokken. In eerste instantie gaf u aan dat u wraak wou nemen op A. X. omdat hij in tegenstrijd met de Albanese gewoonten uw familie had laten stikken terwijl u uw straf uitzat in een Italiaanse gevangenis tot 2014 (CGVS 1, p. 8, 10). Om die reden had u na uw vrijlating contact opgenomen met de journalist Olldashi, beweert u (CGVS 1, p. 7-8). Weinig coherent hiermee is dat u na uw vrijlating in 2014 wel nog samenwerkte met Agron bij de verkiezingen van 2015. Zo ronselde u zelfs nog stemmen voor hem (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 4). Jullie zouden pas problemen hebben gekend toen hij weigerde u te betalen (CGVS 2, p. 4). Uw bewering dat u ook de algemene drugssituatie in Albanië niet wilde voor de toekomstige generaties zoals uw kinderen (CGVS 1, p. 12) en u de banden tussen criminele bendes en de overheid wilde aankaarten (CGVS 1, p. 25), is gezien uw eigen betrokkenheid in en deelname aan deze milieus op zich ook al weinig geloofwaardig. Later beweert u dat u had besloten Agron een hak te zetten toen hij de politiechef Ardi Velu op u afstuurde om u te bedreigen, vanaf december 2017 (CGVS 2, p. 5). Een maand later zou u dan de opnames hebben gemaakt (CGVS 3, p. 7). Het is opmerkelijk dat u geen coherente verklaringen kunt afleggen over uw motief om Agron een hak te zetten.

Wat betreft de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese autoriteiten volgend op de bekendmaking van de opnames, zijn jullie verklaringen op zich evenmin geloofwaardig daar zij op

enkele essentiële punten tegenstrijdig zijn. Het CGVS stelt vast dat u deze gebeurtenissen telkens ernstiger en gewelddadiger voorstelt dan zij in werkelijkheid waren. Dat het volgens uw advocaat in uw persoonlijkheid ligt om te overdrijven (CGVS 3, p. 22) doet niets af aan uw plicht om de feiten die geleid hebben tot uw vlucht zo waarheidsgetrouw weer te geven om de asielinstanties een zo duidelijk mogelijk zicht te geven op uw vrees op vervolging bij terugkeer. Zo kan het gebruik van geweld en bedreigingen door overheidsinstanties niet louter beschouwd worden als een overdrijving. Dit is net een essentieel element om acties al dan niet te kwalificeren als daden van vervolging. Het feit dat u door enkele wagens werd tegengehouden aan de kant van de straat interpreteren u en uw zoon K.(...) als een aanhouding door de Albanese inlichtingendiensten met het bevel om u te liquideren (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 1, p. 16). Uw echtgenote verklaarde dat zij u duidelijk maakten dat ze u met de dood bedreigden, zonder concreet te zeggen hoe zij dit deden (CGVS 2 D.(...), p. 12). Dit is echter niet ernstig. Uit niets blijkt namelijk dat dit meer inhield dan een eventuele aanhouding. U beweerde zelfs dat u niet enkel bedreigd werd met de dood maar tevens een klap tegen het hoofd kreeg met een Kalasjnikov, waardoor u nog steeds een litteken zou hebben aan uw hoofd (CGVS 1, p. 9, 25). Hoewel u beweerde dat u geopereerd werd aan uw hoofd (CGVS 1, p. 25) legt u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Vreemd is dan ook dat niemand van uw familieleden in hun beschrijving van deze gebeurtenis enige melding maakte van deze slag tegen het hoofd (CGVS 1 D.(...), p. 9; CGVS 2 D.(...), p. 12; CGVS 1 K.(...), p. 10; CGVS 2 K.(...), p. 7). L.(...) vermeldde dat er wapens tegen uw hoofd werden geplaatst maar spreekt niet van enige verwondingen, zelfs wanneer het CGVS expliciet vroeg of er verder iets gebeurde (CGVS 2 L.(...), p. 10).

Voorts gaf u incoherente verklaringen over de wijze waarop u wist te ontkomen. In uw eerste versie stelde u dat u vrijgelaten werd nadat Democratisch parlamentslid Lulzim Basha bekendmaakte dat u getuige X was door een foto te tonen (CGVS 1, p. 10). In uw tweede versie verklaarde u dat u een goede kennis van u de opdracht had gegeven om de opnames online te plaatsen indien hij enkele uren niets van u vernam, waarop een Democratisch parlamentslid een foto van u toonde in het parlement (CGVS 2, p. 15) hetgeen nog enigszins verenigbaar is met uw eerste versie. In uw derde versie stelde u echter dat u zelf een opname naar de Democratische Partij verstuurde met de opdracht deze openbaar te maken indien u iets overkwam (CGVS 3, p. 19), hetgeen de Democratische Partij te weten kwam dankzij hun infiltranten binnen de inlichtingendiensten (CGVS 3, p. 20). Uw zoon K.(...) beweerde dan weer dat u tijdens deze arrestatie vergezeld was van enkele vrienden die de media contacteerden die het vervolgens publiek maakten (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 2 K.(...), p. 6). Door deze incoherente verklaringen maakt u niet aannemelijk dat deze gebeurtenis plaatsvond zoals u deze beschreef, laat staan dat ze meer inhield dan een manier om u naar het parket van Tirana te brengen om daar verklaringen af te leggen. U gaat overigens volledig voorbij aan uw bewering dat u kort ervoor Agron X. in het bijzijn van de politie had bedreigd met de dood, dan nog in het bezit van een Kalasjnikov, omdat Agron uw familie had bedreigd en beledigd (CGVS 1, p. 22, 23, 24). Dat de politie na dergelijke doodsb bedreiging van u wentwege op zoek ging naar u en wilde verzekeren dat u het land niet verliet, kan dan ook geenszins gezien worden als een disproportionele daad van vervolging, zeker aangezien u zelf ook beweert dat u Agron zou hebben gedood indien de politie hem niet had beschermd (CGVS 1, p. 24).

Ook uw verklaringen omtrent de manier waarop uw zonen K.(...) en L.(...) benaderd werden zijn tegenstrijdig aan die van uw familieleden. Uw echtgenote stelde dat K.(...) benaderd werd door de politiechef en agenten in burgerkleding die hem vroegen waar u zich bevond en u wilden contacteren opdat zij u zouden kunnen beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9). K.(...) zei dat hij onder psychologische druk werd gezet met de boodschap dat hij nergens heen mocht gaan (CGVS 1 K.(...), p. 4). De politie vertelde K.(...) bovendien expliciet dat ze hem wilden helpen en vroegen of zij u konden spreken (CGVS 2 K.(...), p. 6, 7). Uw voorstelling van deze gebeurtenis is evenwel manifest anders. Zo beweerde u namelijk dat uw zoon bedreigd werd door een gewapende politiechef en de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid en geliquideerd zou worden (CGVS 1, p. 6, 26). Ook L.(...) stelde verschillende keren dat de politiechef een doodsb bedreiging uitte tegen K.(...) en zei dat hij jullie familie zou liquideren (CGVS 1 L.(...), p. 3; CGVS 2 L.(...), p. 4). L.(...) zou dit rechtstreeks van K.(...) hebben gehoord (CGVS 2 L.(...), p. 4). Deze tegenstrijdigheden in jullie verklaringen over het kernelement van dezelfde gebeurtenis, namelijk het al dan niet van een doodsb bedreiging door een politiechef, doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreiging, zeker aangezien de enige persoon die er wel bij aanwezig was, K.(...), met geen woord rept over de nochtans ernstige doodsb bedreigingen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, kwam L.(...) niet verder dan zijn versie te herhalen hetgeen de tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS 2 L.(...), p. 5). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat K.(...) de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid zou worden. Dit versterkt wederom de indruk dat u en L.(...) stelselmatig trachtten om deze gebeurtenissen gewelddadiger voor te stellen dan zij in werkelijkheid het geval waren.

Bovenstaande vaststelling blijkt ook uit jullie beschrijvingen over de bedreiging die uw andere zoon L.(...) zou hebben ontvangen. L.(...) verklaarde dat hij bedreigd werd door personen in een gepantserde jeep van wie één een teken deed met een pistool (CGVS 2 L.(...), p. 5). Hij zag dat deze persoon een pistool bij had maar de persoon zei niets tegen hem (CGVS 2 L.(...), p. 6). L.(...) zou jullie dit allemaal hebben verteld, benadrukt hij (CGVS 2 L.(...), p. 6). K.(...) stelde deze gebeurtenis echter wezenlijk anders voor. Hij verklaarde dat L.(...) na school bedreigd werd door een persoon die voor hem ging staan met een mes en hem vertelde dat jullie niet mochten weggaan (CGVS 2 K.(...), p. 7). Ook u zei dat L.(...) persoonlijk werd aangesproken (CGVS 1, p. 27). Uw echtgenote zei dan weer dat L.(...) louter het gevoel had dat hij achtervolgd werd door rare mensen (CGVS 2 D.(...), p. 16-17) maar dat er verder niets gebeurde en hij niet geslagen, toegeroepen of bedreigd werd (CGVS 2 D.(...), p. 17). Het gaat hier niet om details maar om essentiële elementen in jullie vervolgingsvrees. Wanneer L.(...) geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen kwam hij niet verder dan te zeggen dat zijn versie de juiste is, namelijk dat hij bedreigd werd met een pistool, niet met een mes, dat niemand iets had gezegd tegen hem, en dat hij het op deze manier heeft doorverteld aan K.(...) (CGVS 2 L.(...), p. 7). Dit rechtvaardigt de vastgestelde tegenstrijdigheden uiteraard niet waardoor ook aan jullie verklaringen over deze gebeurtenis geen geloof kan worden gehecht.

U bent overigens ook tegenstrijdig wanneer u het heeft over de toenaderingspoging van Taulant Balla. Eerst beweerde u dat Taulant Balla samen met de leider van de misdaadafdeling en met uw vriend Sali Lushaj naar u kwam met de vraag welk bedrag u wilde om gewoon te zwijgen, een aanbod dat u weigerde omdat u het niet eerlijk vond dat de overheid banden had met criminele organisaties (CGVS 1, p. 12). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat Taulant Balla u persoonlijk vroeg hoeveel geld u wilde om uw verklaringen aan te passen (CGSV 2, p. 5, 13). Het is dan ook opnieuw frappant vast te stellen dat u uw verklaringen over deze gebeurtenis in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud plots wijzigt. Wanneer het CGVS terugkwam op dit voorval stelde u namelijk dat het niet Balla zelf was die u benaderde maar een zekere meneer Nikollin die u subtiel te kennen gaf dat hij in naam van Taulant Balla sprak (CGVS 3, p. 9). Opnieuw moet vastgesteld dat u deze gebeurtenis niet aannemelijk maakt door dergelijke tegenstrijdige verklaringen af te leggen, hetgeen de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen ondermijnt.

Vervolgens legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de verdere gevolgen voor uw familieleden die nog in Albanië verblijven. Zo haalt u aan dat uw broer V. V. onder druk wordt gezet door mensen die zijn autoriteit uit hebben geslagen omwille van uw problemen en aangesproken wordt door personen aan zijn huis die willen dat u alles zou ontkennen (CGVS 2, p. 9). Volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen in het kader van uw tweede onderhoud, waar u stelde dat u uw broer I. een dag voor uw onderhoud en u V. tien dagen ervoor nog sprak (CGVS 2, p. 8-9) beweerde u tijdens het derde onderhoud plots dat u al twee jaar geen enkel contact meer heeft gehad met hen en dus niet weet hoe zij het stellen (CGVS 3, p. 3) en dat u hen niet kunt contacteren omdat zij toch afgeluisterd worden (CGVS 3, p. 10). Nog frappanter zijn uw verklaringen over een zekere F. H.. Tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS verwees u namelijk naar deze persoon als een vriend die u hielp met het oversteken van de grens en hiervoor maandenlang in de gevangenis zat in afwachting van een proces dat op 5 juni 2019 zou plaatsvinden (CGVS 2, p. 18, 19). Hoewel u toen gevraagd werd door het CGVS om dit te staven door documenten neer te leggen na het onderhoud (CGVS 2, p. 24) liet u dit na te doen. Tijdens uw derde onderhoud stelde u plots uitdrukkelijk dat niemand u hielp met het oversteken van de grens (CGVS 3, p. 18). Wanneer het CGVS u in herinnering bracht met deze naam, beweerde u ditmaal dat hij in de problemen kwam met de Albanese autoriteiten omdat hij u steunde en na zes maanden aanhouding door een rechtbank onschuldig werd verklaard (CGVS 3, p. 18). Nadien beweerde u dan weer dat F. H. wel veroordeeld werd tot vijf maanden gevangenis omwille van zijn politieke betrokkenheid en deelname aan een protest (CGVS 3, p. 19), waar u echter opnieuw geen enkel bewijs van neerlegt. Zulke tegenstrijdige verklaringen over de gevolgen van de gelekte opname voor uw naasten ondermijnen wederom uw geloofwaardigheid en geven sterk de indruk dat u uw verklaringen gaandeweg aanpast om uw situatie ernstiger voor te stellen.

Uit bovenstaande bevindingen mag worden geconcludeerd dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw algemene weergave van de gebeurtenissen in Albanië betreffende uw zaak noch aan het door u beschreven gewelddadige karakter van de overheidsinterventies. U werd nochtans gewezen op het belang om een duidelijk zicht te bieden op uw situatie en naar waarheid te antwoorden op alle vragen (CGVS 1, p. 2). Door stelselmatig te verzaken aan deze medewerkingsplicht en de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen, maakt u geenszins aannemelijk dat u in het verleden slachtoffer werd van vervolging of ernstige schade van de hand van de Albanese autoriteiten. Het CGVS acht het dan ook niet aannemelijk dat u hiervan bij terugkeer naar Albanië wel het slachtoffer zou worden.

U verklaarde overigens zelf dat er u tussen 17 mei en uw vertrek op 24 mei 2018 niets overkwam omdat de staat in elkaar zou vallen indien dat het geval was (CGVS 1, p. 26). Dit is in schril contrast met uw latere bewering dat u bij terugkeer naar Albanië bij het verlaten van de luchthaven reeds gedood zou worden omwille van Edi Rama, Taulant Balla en Fatmir Xhafaj (CGVS 2, p. 12). Dat deze personen koste wat het kost een confrontatie tussen u en Agron X. wenssen te vermijden en u daarom willen doden (CGVS 2, p. 14) is evenmin geloofwaardig. In de door u geschetste context hebben deze personen alle macht in handen (CGVS 2, p. 16) en zit Agron zelf momenteel een gevangenisstraf uit in Italië (CGVS 1, p. 18). Hoe het dan toch tot een confrontatie zou komen tussen u en Agron, of waarom dit een probleem zou geven voor de machthebbers Rama, Balla en Fatmir Xhafaj, blijft een raadsel. Gezien de eerder vastgestelde onwaarheden in uw verklaringen, kan dan ook aan deze blote beweringen geen geloof worden gehecht. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u bij terugkeer door een zogezegd auto-ongeluk om het leven zou gebracht worden alvorens u de rechtbank zou bereiken om er terecht te worden (CGVS 2, p. 12, 15). Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar het feit dat de andere betrokken beklaagden in de rechtszaak, Fredi Alizotti, Erwin Salijsi en Jetmir Ollashi, zich nog in Albanië bevinden. Fredi Alizotti zit volgens u in de gevangenis wegens het afleggen van valse verklaringen (CGVS 2, p. 10). Ollashi is dan weer vrijgelaten onder voorwaarden (CGVS 2, p. 21), liep tijdens de procedure vrij rond (CGVS 3, p. 14) en werkt momenteel zelfs nog steeds als journalist in Tirana (CGVS 3, p. 14). Ook Salijsi loopt nog vrij rond in Albanië (CGVS 3, p. 12). Volgens uw zoon liepen zij zelfs allen nog vrij rond in Albanië ten tijde van zijn tweede onderhoud bij het CGVS, bijna een jaar na uw vertrek uit Albanië (CGVS 2 L.(...), p. 10). Uit de artikelen die u neerlegt blijkt evenzeer dat deze drie andere betrokkenen niet in hechtenis waren gedurende de gehele gerechtelijke procedure, een bijkomende indicatie dat u ook wat uw toekomstig risico het slachtoffer te worden van geweld de situatie schromelijk overdrijft.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw onderhouds bijzonder weinig inspanningen hebt geleverd om uw talrijke beweringen betreffende uw vervolgingsvrees te staven. Zoals blijkt uit uw administratief dossier beperkte u zich daarentegen stelselmatig tot enkele selectieve persartikelen die u niet duidde en uitspraken die u later weer tegensprak. Zo zou Edi Rama u in 2018 bedreigd hebben in het parlement (CGVS 1, p. 24-25), hoewel u niet wist of het nu september of november was (CGVS 2, p. 12). U nuanceerde deze bedreiging later door toe te geven dat hij louter zei dat hij u wilde vinden (CGVS 2, p. 8) hetgeen bezwaarlijk als een bedreiging kan beschouwd worden. Dat u dit interpreteerde als een openlijke bedreiging van de premier in het parlement, is niet ernstig. Los daarvan moet echter vastgesteld worden dat u deze uitspraken van Rama in het parlement op generlei wijze staakt. Ook beweerde u over tal van gebeurtenissen dat uw beweringen ondersteund worden door vele video's die op YouTube werden geplaatst (CGVS 1, p. 5, 7, 9, 21; CGVS 2, p. 5, 7, 9, 10, 11; CGVS 3, p. 17). Ondanks het feit dat het CGVS u tijdens en na het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk verzocht om de relevante videofragmenten waarnaar u verwees neer te leggen, kwam u hier echter niet aan tegemoet. Nochtans werd u reeds tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd om alle stukken van welk aard ook neer te leggen die uw verklaringen zouden kunnen staven (CGVS 1, p. 21). In een schrijven van 5 februari 2020 verzocht uw advocaat een bijkomend onderhoud te organiseren om enkele videofragmenten op YouTube te bespreken omdat u niet de kans zou hebben gehad om de gevraagde fragmenten te laten vertalen of transcriberen. Er mag echter worden geconcludeerd dat u na uw eerste onderhoud ruim de tijd heeft gekregen om uw verzoek van de nodige stavingsstukken te voorzien. Bovendien verblijft u pas sinds 9 augustus 2019 in de gevangenis en heeft u verschillende advocaten te uwer beschikking die u bijstaan in België en in Kosovo. De vijf hyperlinks naar videofragmenten op YouTube die uw Belgische advocaat uiteindelijk doorstuurde, volstaan echter geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Een vertaling van de essentiële elementen van deze fragmenten leert dat deze telkens de verklaringen van Fredi Alizotti en Erwin Salijsi bevatten, waarbij de eerste overigens zelfs verklaart dat hij schrik heeft van die laatste. In ieder geval kan Fredi Alizotti geenszins als een betrouwbare bron worden aanzien gezien hij zich in het verleden volgens u liet omkopen om valse verklaringen af te leggen (CGVS 2, p. 9, 10, 13, 18). Het loutere feit dat Fredi Alizotti munt trachtte te slaan uit deze situatie door de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen doet daarenboven niets af aan het feit dat u zelf ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw confrontaties met de Albanese overheidsinstanties. U zei over deze spijfiguur in uw zaak trouwens eerst dat hij door de Socialistische Partij werd ingehuurd om u zogezegd te bewaken gedurende vijftien dagen en dat hij eigenlijk niets met u te maken heeft (CGVS 1, p. 27) terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud zijn betrouwbaarheid plots benadrukte omdat u hem als vriend beschouwt en jullie samen zes of zeven maanden in Spanje doorbrachten (CGVS 3, p. 9), verklaringen die opnieuw klemmen. De bewijswaarde van deze weinige fragmenten die u neerlegt zijn dan ook bijzonder relatief. Uit uw desinteresse om uw verzoek te staven blijkt andermaal dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust in uw asielprocedure.

Na bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk maakt dat u of uw familieleden het slachtoffer werden van geweld of bedreigingen bij acties door de Albanese overheidsinstanties en dat jullie de gebeurtenissen stelselmatig gewelddadiger voorstellen dan zij in werkelijkheid waren. Het loutere feit dat mensen van overheidsdiensten naar u op zoek waren omwille van de opname maakt uiteraard geen vervolging of ernstige schade uit. Wat betreft het feit dat de autoriteiten u wensen te ondervragen moet opgemerkt worden dat dergelijke handelingen kaderen binnen een politieel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van eventuele strafbare feiten waarvan u verdacht wordt. Dergelijk ondervragingen kunnen bijgevolg in alle redelijkheid niet beschouwd worden als een vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vervolgingsvrees die u er uit afleidt is namelijk, zoals meermaals aangetoond, niet geloofwaardig.

Naast de overheid vreest u eveneens de wraak van de criminele bendes in Albanië omdat er een bedrag op uw hoofd werd geplaatst door belangrijke mensen (CGVS 1, p. 2, 23) en u als verrader zou aanzien worden naar aanleiding van een tv-getuigenis op News24 van u over de drugssmokkel in Albanië (CGVS 1, p. 30; CGVS 3, p. 13). U haalt echter zelf aan dat uw gezicht volledig onherkenbaar was en u geen enkele naam heeft vernoemd, uit vrees voor uw eigen leven en dat van uw gezinsleden (CGVS 3, p. 13). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u door dit televisieoptreden enige problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Albanië met deze bendeleden. Daarnaast legt u opnieuw tegenstrijdige verklaringen af. Zo bent u niet eenduidig over het bedrag dat op uw hoofd zou staan. Tijdens uw eerste onderhoudsprak u namelijk eerst over 500.000 euro (CGVS 1, p. 2), later over 200 of 300.000 (CGVS 1, p. 3, 23) om tijdens uw tweede onderhoud opnieuw te eindigen op 500.000 euro (CGVS 2, p. 12). Ook maken u en uw gezinsleden deze bedreiging allerminst concreet. U vermeldde de bende van Bajra (CGVS 1, p. 3) en de bende van Bestrove als bendes die u vreest, maar wilt, zogezegd geen bendeleden bij naam noemen van Bestrove ter bescherming van uw familieleden die nog in Albanië wonen. Meermaals gewezen op de vertrouwelijkheid van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wenste u toch geen naam te geven (CGVS 1, p. 23), waardoor u het CGVS de indruk geeft niet te weten wie exact tot de bende van Bestrove hoort en wie u dus exact zou vrezen. Te meer omdat u daarnaast wel kwistig omspringt met namen van personen die eveneens banden met de onderwereld hebben. L.(...) kan dan weer geen enkele naam van een bende geven (CGVS 2 L.(...), p. 5). Aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, tast het loutere feit dat u geen bendelid bij naam kunt noemen van een van de bendes die u vreest en uw zoon zelfs niet eens de naam kan geven van één van deze bendes de geloofwaardigheid van jullie beweerde vrees aan. U verwees vervolgens naar het feit dat er 42 mensen werden gearresteerd na de publicatie van de opnames, een bewering die u wederom niet staft (CGVS 3, p. 13) maar zou hebben vernomen van een FBI-agent die naar Tirana kwam en met wie u geheime zaken besprak (CGVS 3, p. 14). Vreemd genoeg weet u diens naam niet meer (CGVS 3, p. 14). Tot slot haalt u enkele namen aan van personen die u zegt te vrezen. Van twee personen onder hen zegt u zelf concrete indicaties te hebben zij u iets zouden aandoen: Lul Berisha en Tol Imeri (CGVS 3, p. 18). Gevraagd welke indicatie u heeft dat deze personen u zouden doden, komt u niet verder dan dat zij beiden werden vrijgelaten uit de gevangenis na een levenslange veroordeling en ze als tegengunst u zouden elimineren (CGVS 3, p. 12, 18). U toont echter op geen enkele wijze aan dat deze personen u concreet bedreigden, noch dat ze zelfs ook maar iets met u te maken hebben, noch dat zij vrijkwamen na tussenkomst van de personen die u zou vrezen. Nog een lid van de criminele wereld die u zou vrezen is Dritan Rexhipe, die volgens u verantwoordelijk is voor de bedreigingen die u kreeg hier in België. U linkte dit in eerste instantie opnieuw aan Edi Rama die Dritan Rexhepi een half miljoen euro aanbood om u uit te schakelen, hetgeen u rechtstreeks van Dritan vernam (CGVS 2, p. 12). U beweerde verder dat Dritan ondanks een levenslange celstraf dankzij Edi Rama werd vrijgelaten, vervolgens in Italië verbleef en momenteel in Antwerpen woont met een nieuwe identiteit (CGVS 2, p. 12-13). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud luidden uw verklaringen over deze gebeurtenis wederom opzienbarend anders: u sprak nooit zelf met Dritan maar vernam via een vriend van u die in Ecuador woont dat Dritan, die daar gearresteerd werd, het bevel gaf aan leden van zijn Antwerpse bende om u in de gaten te houden (CGVS 3, p. 16). Ditmaal beweerde u niet dat hij dit in opdracht van Edi Rama deed maar op bevel van de minister van binnenlandse zaken (CGVS 3, p. 16). Geconfronteerd met deze zoveelste tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te zeggen dat u dit van uw vriend hoorde die ver van hier woont (CGVS 3, p. 16) hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaart. Uw bewering dat u niet naar de Belgische politie ging omdat u niet weet waar het kantoor is (CGVS 2, p. 13) ondanks bedreigingen en uw eigen verklaring dat u nood heeft aan bescherming in België (CGVS 1, p. 30), kan daarbij ook absoluut niet overtuigen. U beweerde overigens tijdens uw derde onderhoud dat u wel degelijk naar de politie ging om aangifte te doen nadat u van uw vriend hoorde over de betrokkenheid van Dritan (CGVS 3, p. 16).

Niet alleen legt u hiervan niets neer ter staving, dit is bovendien tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u niet naar de politie ging omdat u het kantoor niet wist zijn (CGVS 2, p. 13). Aangezien u tijdens uw eerste twee onderhouden Dritan al had vermeld als belager, was u op dat moment reeds bedreigd (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 2). Indien u hierna wel naar een ander politiekantoor ging mag op zijn minst verwacht worden dat u daar alle bedreigingen zou vermelden waarmee u te maken kreeg in België. U linkte uw problemen met de criminele wereld in Albanië verder opnieuw aan Agron X. en Edi's broer Olsi Rama die verantwoordelijk zouden zijn voor de verdwijning van 75 of 80 personen in Vlorë (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 17,18) maar staat ook dit op generlei wijze. U geeft hier zelfs geen begin van bewijs van maar motiveert dit louter op basis van de andermaal blote bewering dat Edi Rama een duur huis heeft voor zijn loon hetgeen geen verklaring biedt hiervoor (CGVS 2, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u geenszins in concreto aantoonde dat u de Albanese criminele wereld zou vrezen omdat u als verrader zou worden aanzien. Bovendien dient er op gewezen te worden dat het geheel ongeloofwaardig is dat u enerzijds beweert dat u behalve uw periode in Italië niets met drugs te maken had en anderzijds dat u het gehele Albanese drugsnetwerk zou kunnen blootleggen en daarom vervolging of ernstige schade zou vrezen (CGVS 1, p. 30). Uw verklaring dat u vervolging zou vrezen indien u het gehele Albanese drugsnetwerk zou blootleggen is bovendien louter hypothetisch. Een louter hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd, geloofwaardig en concreet te maken, hetgeen u door uw loutere verwijzen naar het feit dat u zou vervolgd worden indien u het netwerk zou blootleggen, nalaat te doen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In het licht hiervan moet opgemerkt worden dat u in het kader van dit conflict geen afdoende bescherming heeft gezocht bij de politiediensten. U beweerde dat u ergens in oktober 2018, hoewel uit de context blijkt dat u oktober 2017 bedoelde, naar de politie in Vlorë ging om bewijzen tegen Agron af te geven en bescherming te zoeken (CGVS 3, p. 15). Dat u net bij de politie van Vlorë aanklopte maar bij geen enkel ander politiekantoor dergelijke bescherming zocht (CGVS 3, p. 15), is niet verenigbaar met uw bewering dat de Xhafajs alles controleren in die regio (CGVS 1, p. 7, 9). U verwees hierbij naar het feit dat Edi Rama en de broers Xhafaj alle macht in handen hebben (CGVS 2, p. 16). Er moet echter gewezen worden op het feit dat Fatmir Xhafaj op 6 november 2018 officieel aftrad als minister van binnenlandse zaken en dat zijn broer Agron X. intussen een celstraf uitzit in Italië. De nieuwe minister van binnenlandse zaken Sander Leshaj zou de politiediensten volgens u ook beïnvloeden maar noch u noch L.(...) geven enige concrete staving hiervoor of voorbeelden hiervan waaruit zou kunnen blijken dat hij dit in het verleden deed of in uw specifiek geval zou doen (CGVS 1, p. 29; CGVS 2 L.(...), p. 11). U beweerde dat ook Edi Rama, Gramos Ruçi, Fatmir Xhafaj en Taulant Balla in het verleden politieonderzoeken hebben beïnvloed maar meermaals gevraagd naar concrete voorbeelden hiervan, slaagde u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS 2, p. 18). U haalt enkel, puur hypothetisch, aan dat ze het bevel zouden kunnen geven, zonder dit in concreto aan te tonen dat ze dit in het verleden ooit hebben gedaan en in de toekomst van plan zijn te doen. L.(...) verklaarde dan weer dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten omdat K.(...) rechtstreeks bedreigd werd door een politiechef (CGVS 1 L.(...), p. 8).

Hierbij moet gewezen worden op de eerder gedane vaststellingen waaruit blijkt dat jullie het bedreigende aspect van deze confrontatie niet aannemelijk hebben weten te maken. Integendeel, uit de verklaringen van uw echtgenote en K.(...) blijkt net dat de politie aangaf dat zij u en uw familie wensten te beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9; CGVS 2 K.(...), p. 6). Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. U trachtte echter op geen enkel moment het door u beweerde wanoptreden van de politie, waaronder de door u beweerde bedreigingen door politiechef Ardi Veliu, aan te kaarten (CGVS 3, p. 15). U antwoordt negatief op de vraag of u elders het wanoptreden van de politie heeft aangekaart (CGVS 3, p. 15). U bezocht weliswaar de procureur maar niet om het wanoptreden van de politie aan te kaarten maar enkel met uw bewijzen tegen Agron X. zelf, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS 3, p. 6-8). Ook trok u niet naar de Ombudsman, die nochtans net bevoegd is om het wanoptreden van politiediensten aan te kaarten. De Ombudsman is volgens u door Fatmir Xhafaj aangesteld maar u laat wederom na enig bewijs hiervoor te leveren. Uit de door u neergelegde documenten kan dit namelijk nergens worden afgeleid (CGVS 3, p. 15). Hierbij kan nog opgemerkt worden dat u zelf een persartikel neerlegt waaruit blijkt dat parlements lid Ervin Salianji heeft aangekondigd dat hij een rechtszaak zal starten tegen de politie hetgeen bevestigt dat de mogelijkheid bestaat om wanpraktijken van de Albanese politiediensten aan te kaarten bij andere instanties, ook in uw concreet geval. U maakt niet aannemelijk dat dit voor u in concreto niet het geval zou zijn.

Wat betreft de rechtszaak tegen u wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens levert u geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor u disproportioneel gestraft zou worden. U werd aangemaand om dit vonnis samen met een ander vonnis van 6 oktober 2018 omtrent een voorlopige maatregel jegens u, nadat u het verkreeg in de gevangenis van Turnhout, via uw advocaat of via uw zoon die u bezocht neer te leggen bij het CGVS (CGVS 3, p. 14). Zelfs nadat het CGVS uw advocaat er nogmaals, enkele maanden na uw derde onderhoud, schriftelijk toe bewoog deze stukken door te sturen, liet u na dit te doen, hetgeen niet enkel uw gebrek aan interesse aanduidt maar tevens een indicatie is dat hieruit niet blijkt dat er sprake was van enige beïnvloeding. Sterker nog, uw blote beweringen over de rechtszaak tegen u blijken na nazicht niet te kloppen. Zo verklaarde u in eerste instantie, zonder enig bewijs neer te leggen, dat het geen misdrijf is om een landsgrens over te steken zonder het plaatsen van een stempel (CGVS 1, p. 18) en het oversteken van de grens tussen Albanië en Kosovo niet illegaal kan zijn (CGVS 1, p. 28). Nochtans stelt artikel 297 van de Albanese strafwet het illegaal oversteken van de Albanese landsgrenzen strafbaar met een maximumstraf van twee jaar gevangenis. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS gaf u toe dat dit eigenlijk wel een strafbaar feit is (CGVS 2, p. 19). Uw stelling dat er toch nooit stempels geplaatst worden aan deze grensovergang (CGVS 2, p. 19) is niet enkel louter een blote bewering maar neemt bovendien niet weg dat het de Albanese autoriteiten uiteraard toekomt op soevereine wijze haar eigen strafwet toe te passen. Voor de volledigheid kan nog vermeld worden dat uw bewering dat het afleggen van valse verklaringen slechts bestraft kan worden met één jaar gevangenisstraf in Albanië (CGVS 1, p. 28) niet overeenkomt met het desbetreffende strafwetsartikel dat een maximumstraf van vijf jaar gevangenis voorschrijft. U verklaarde verder nog dat een uitleveringsaanvraag via Interpol enkel mogelijk is voor misdrijven met een straf van minimum drie jaar gevangenisstraf en hieruit zou blijken dat er in uw zaak illegaal gehandeld wordt (CGVS 1, p. 28). Dit is niet enkel foutief, bovendien zou dergelijke uitleveringsaanvraag zelfs in uw foutieve hypothese geen beletsel kennen gezien de voorziene straffen in de Albanese strafwet voor de inbreuken waarvan u beschuldigd wordt. U verwees verder naar de invloed van Edi Rama op het openbaar ministerie en de aanstelling van Arta Marku als procureur-generaal (CGVS 1, p. 18, 20; CGVS 2, p. 6, 8, 10). Deze laatste zou uw hoofd willen (CGVS 2, p. 16-17) hetgeen u volledig baseert op het feit dat zij in het verleden verantwoordelijk was voor de overplaatsing van procureur Besim Hajdarmataj als rechtstreeks gevolg van uw zaak (CGVS 1, p. 15, 20; CGVS 2, p. 17). U stelde deze overplaatsing echter geheel anders voor doorheen uw persoonlijke onderhoud. Eerst situeerde u de overplaatsing van Hajdarmataj een vijftal maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS 1, p. 22), dus rond september 2018. Later beweerde u echter uitdrukkelijk dat Hajdarmataj werd overgeplaatst in juli 2018 en dat u op dat moment reeds in Kosovo verbleef samen met uw zoon (CGVS 2, p. 7). Nog later zei u dan weer dat Hajdarmataj in januari of februari 2018 overgeplaatst werd, ongeveer vier maanden nadat u bij hem kwam (CGVS 3, p. 6, 22). U linkte zijn overplaatsing bovendien in eerste instantie direct aan het feit dat Hajdarmataj had aangekaart dat Agron Hyseni een verzonnen persoon was die nergens in de burgerlijke stand te vinden is (CGVS 2, p. 6).

Deze Hyseni is volgens u door de overheid verzonnen in het kader van uw zaak om u er in te luizen (CGVS 1, p. 15). Een eenvoudige internetzoekopdracht leert dat er wel degelijk een Agron Hyseni uit Vlorë bestaat. Wanneer het CGVS u hiermee confronteerde, zei u dat u deze persoon niet persoonlijk kent maar dat hij misschien van Vlorë is (CGVS 3, p. 21) en dat Hajdarmataj overgeplaatst werd omdat hij de hele zaak openbaar had gemaakt (CGVS 3, p. 22). Dat u zowel over het moment van zijn overplaatsing als de reden waarom hij overgeplaatst werd tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat procureur Hajdarmataj louter omwille van uw bezoek aan hem en uw persoonlijke zaak werd overgeplaatst en is een zoveelste indicatie van de onbetrouwbaarheid van uw verklaringen. De verwijzing van uw advocaat naar andere zaken waarin Marku genoemd wordt, zonder dat er overigens sprake is van een daadwerkelijke veroordeling wegens corruptie, verandert niets aan bovenstaande vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw concrete zaak sprake was van ongeoorloofde inmenging van harentwege. Bovendien bleek u niet eens op de hoogte te zijn van het feit dat Arta Marku intussen reeds vervangen werd als procureur-generaal (CGVS 3, p. 21). Over de procureur in uw rechtszaak beweerde u tot slot nog dat hij in België beschuldigd werd voor prostitutie en drugs (CGVS 3, p. 11) maar u liet niet enkel andermaal na om dit te staven, u kende niet eens zijn naam (CGVS 3, p. 11) tot u hem aflas van een document (CGVS 3, p. 22). U verklaarde vervolgens dat hij door Fatmir Xhafaj procureur werd gemaakt om u veroordeeld te krijgen, maar behalve te verwijzen naar algemene corruptie staft u dit niet (CGVS 3, p. 22).

Gezien bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat er in tegenstelling tot uw beweringen geen enkele indicatie is dat de Albanese autoriteiten bij de behandeling van uw rechtszaak de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na uw terugkeer naar Albanië. Uit niets blijkt dan ook dat u ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven geen eerlijke rechtsgang zou genieten. Uw advocaat beweert tot slot dat de Albanese autoriteiten zonder enig bewijs overgegaan zijn tot vervolging hetgeen uiteraard geen grond heeft, gezien u zelf aangaf de grens te hebben overgestoken op illegale wijze en stelt dat de gelekte opnames in handen zijn van de autoriteiten. Het oordeel naar de waarachtigheid van deze opnames en uw verklaringen hieromtrent komt toe aan de Albanese rechters. U gaf bovendien aan dat u in beroep zult gaan tegen uw veroordeling (CGVS 3, p. 11) waarmee u bevestigt dat u de mogelijkheid heeft een eventueel wanoptreden aan te vechten. Ten overvloede moet opgemerkt dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om inzicht te krijgen in de argumentatie die gevolgd werd door de rechters in uw procedure door in gebreke te blijven het vonnis neer te leggen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw bewering dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat wegens uw beperkte financiële middelen (CGVS 3, p. 10), blijft dan ook niet overeind. Sterker nog, hoewel u beweerde dat u niet op de hoogte bent van deze mogelijkheid (CGVS 3, p. 10) blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden reeds een advocaat werd toegewezen in het kader van uw verzetsprocedure tegen uw veroordeling bij verstek (CGVS 1, p. 27). Uw geveinsde onwetendheid hieromtrent doet enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wijst dit erop dat u ook in het verleden toegang had tot de beroepsprocedures in Albanië en het Albanese gerecht in het verleden zelfs een arrest in uw voordeel heeft gevelde, hetgeen wijst op een correct functioneren van het Albanese gerecht. Uw bewering dat alles en iedereen gecorrumpeerd is, wordt dan ook tegengesproken door deze vaststelling. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw familieleden neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de nieuwsartikelen moet benadrukt worden dat hier grotendeels verwezen wordt naar verklaringen van u en van leden van de Democratische Partij. Uit het rapport van Freedom House 2018 dat uw advocaat neerlegt wordt daarenboven melding gemaakt van de sterk gepolitiseerde media in Albanië. De objectieve waarde van deze artikelen is dan ook bijzonder relatief. Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelekt die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen. De artikelen betreffende de consternatie na de aanstelling van procureur-generaal Marku zeggen niets over uw persoonlijke vrees. Bovendien werd hierboven reeds vermeld dat zij tijdelijk werd aangesteld en intussen vervangen werd als procureur-generaal. De door u neergelegde artikelen wijzen er bovendien op dat er reeds tegen verschillende ministers stappen werden ondernomen in het kader van de bestrijding van corruptie. Dat u het oneens bent met de uiteindelijke straffen die gegeven werden, neemt niet weg dat er stappen werden ondernomen en procedures bestaan in Albanië om misbruik en corruptie aan te kaarten. Bovendien toonde u op generlei wijze aan waarom dit een invloed zou hebben op uw persoonlijke vrees. Het artikel over een betoging in Albanië waar uw advocaat naar verwees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 29), dateert van vier maanden voor de bekendmaking van de geluidsopnames met Agron en heeft aldus geen betrekking op uw zaak. De videofragmenten waar uw advocaat naar verwees, werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het rapport van de Wereldbank dat u neerlegt, moet er op gewezen worden dat een dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

De documenten van Kosovo tonen aan dat u en uw zoon L.(...) er een verzoek om internationale bescherming indienden. Het feit dat u er een tijd gearresteerd werd met het oog op een uitlevering – die uiteindelijk niet doorging – wijst er niet op dat u zou blootgesteld worden aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Albanië, net zomin als uw arrestatie in België in het kader van uw uitlevering hiervoor een indicatie zou zijn. De verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket in het kader van uw arrestatie veranderen hier niets aan. De rechtbank van eerste aanleg van Prishtina beval op 2 oktober 2018 tot uw vrijlating maar u laat na enige motivering hierover door de rechter neer te leggen. Ook het vonnis van 12 oktober 2018 legt u niet neer, waardoor u verhuult wat deze rechter besliste. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe dit een ander licht zou werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat het Hongaarse gerecht niet inging op de Albanese uitleveringsaanvraag kan verschillende oorzaken hebben. U laat na aan te geven op basis waarvan het Hongaarse gerecht deze beslissing nam, noch zijn er enige indicaties dat dit ook maar enige invloed zou hebben op bovenstaande vaststellingen.

De neergelegde paspoorten, de identiteitskaarten, uw huwelijksakte en de geboorteakten van L.(...) en K.(...) zeggen niets over uw beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade."

Uit het voorgaande volgt dat ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing in zake V.L. (verder: tweede verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van de stad Vlorë en heeft u de Albanese nationaliteit. Midden de jaren negentig werd uw vader A.V.(...) (O.V. 4.885.812) in Albanië veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf omwille van een autodiefstal. Op 9 oktober 1999 reisde uw vader naar België waar hij op 11 oktober 1999 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam H. A.. Hij beweerde de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Op 20 april 2000 werd zijn verzoek om internationale bescherming beëindigd met een beslissing tot weigering van verblijf omdat hij zich niet had aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In 2001 begon uw vader samen met A. X. heroïne te verhandelen vanuit Pescara (Italië). Terwijl hij in Italië verbleef werd uw vader in Albanië bij verstek veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens heling van auto's. In 2008 werd hij aangehouden door de Italiaanse politie die 12 kilogram heroïne in zijn woning had aangetroffen. Uw vader werd ten gevolge hiervan veroordeeld door een Italiaanse rechtbank tot zeven jaar celstraf hetgeen na beroep werd bijgesteld tot vijf jaar celstraf. Zijn collega-drugshandelaars en A. X. werden eveneens veroordeeld maar Agron ontsprong de dans en keerde terug naar Albanië. Strijdig met de Albanese traditie zorgde Agron niet voor uw moeder D.(...) (O.V. 8.648.616), u en uw broer K.(...) (O.V. 8.648.644) tijdens uw vaders gevangenschap in Italië. Uw vader ontdekte dat Agron K.(...) tewerkstelde voor slechts honderd euro per maand hetgeen uw vader als een belediging beschouwde. Uw vader kwam vrij uit de gevangenis in augustus 2014 en keerde terug naar Albanië. Daar werd hij aangehouden omwille van zijn eerdere veroordeling voor heling maar dit vonnis werd na verzet in november 2014 vernietigd. Bij de lokale verkiezingen van 2015 hielp uw vader Agron met het vervalsen van de verkiezingsuitslagen. Agron beloofde een bedrag van 300.000 euro te betalen maar uw vader kreeg dit geld nooit. Omdat uw vader hierover klaagde, bedreigde de directeur van de politie van Fier Ardi Veliu hem drie of vier keer in januari en februari 2018 door een wapen tegen het hoofd te plaatsen en te zeggen dat hij het geld nooit zou zien. Ongeveer een maand later maakte uw vader in samenwerking met de journalist Jetmir Olldashi in het geheim geluidsopnames van gesprekken met Agron om aan te tonen dat Agron, wiens broer Fatmir Xhafaj intussen minister van binnenlandse zaken was geworden, nog steeds betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Op de opnames nodigt uw vader Agron uit om samen drugs te verhandelen. Uw vader ging naar de politie van Vlorë om dit aan te geven maar vond er geen gehoor. Vervolgens stapte hij met deze opnames naar de procureur Besim Hajdarmataj die ze in beslag nam en de zaak verder wilde onderzoeken maar hij werd in februari 2018 overgeplaatst naar een andere regio en vervangen door Arta Marku, een pion van eerste minister Edi Rama.

Op 14 mei 2018 werd Agron op de televisie beschuldigd van drugshandel en werden de geluidsopnames publiek gemaakt zonder vermelding van uw vaders identiteit. Er werd naar uw vader verwezen als getuige X. Agron begreep dat uw vader getuige X was en belde hem op om hem en uw familie uit te schelden. Uw vader nam een geweer en vertrok naar Agrons huis om hem te doden maar werd er tegengehouden door de politie en geheime diensten die Agron had opgetrommeld om hem te beschermen. Een dag later werd u gevolgd door mensen in een wagen met geblindeerde ruiten en door hen bedreigd. Uw broer K.(...) werd benaderd door politiechef Alkhet Brahimaj met de boodschap dat uw vader zich diende aan te melden en dat hij jullie familie zou uitroeien. Diezelfde avond pikte een vriend van uw vader uw moeder, uw broer en u op om Albanië te verlaten, terwijl uw vader zelf in Tirana bleef.

Op 16 mei 2018 verklaarde Agron dat hij naar Italië ging gaan om de straf uit te zitten van zijn veroordeling van 2008. Edi Rama verklaarde publiekelijk dat de opnames vals waren en Fatmir Xhafaj onschuldig was. Onderweg naar Kukës om via die weg Albanië te verlaten, werd uw vader tegengehouden door leden van de Albanese inlichtingendiensten. Hij werd vier uur lang aan de kant van de weg geplaatst. Intussen maakte de Democratische Partij bekend dat uw vader de persoon op de geluidsopnames was waardoor de Albanese inlichtingendiensten het bevel kregen hem mee te nemen naar het parket van Tirana waar hij verklaringen aflegde en vrijgelaten werd.

Uw moeder en K.(...) kwamen intussen op 17 mei 2018 aan in België waar zij een verzoek om internationale bescherming indienen op 30 mei 2018. U kon omwille van een inreisverbod in Zwitserland niet mee komen en bleef bij uw grootvader in Fier (Albanië). Op 24 mei 2018 reisde u met uw vader naar Kosovo. Jullie dienden er op 27 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in waar nog geen beslissing werd genomen. In juni 2018 getuigde een kennis van uw vader, Fredi Alizotti, dat hij de stem van Agron had nagebootst op de opnames. Tijdens jullie verblijf in Kosovo werd uw vader verschillende keren benaderd door Albanese invloedrijke figuren met de vraag zijn verklaringen in te trekken. Enkele maanden na jullie aankomst in Kosovo kwam een jeugdvriend van uw vader, Sajmir Vishaj, huidig stafhouder voor heel Albanië en advocaat van Agron in Italië, bij hem met de vraag om zijn verklaringen aan te passen en het aanbod om u een vals Macedonisch paspoort te bezorgen.

Ongeveer twintig dagen later kwam een lid van de Socialistische Partij (SP) met de voornaam Namik bij uw vader in Kosovo met de boodschap dat hij uw familie zou beschermen en tweehonderd of driehonderd duizend euro zou betalen in ruil voor de aanpassing van zijn verklaringen. Uw vader ging niet in op deze voorstellen omdat hij zijn tegenstanders haat. Taulant Balla, parlamentslid voor de SP, stuurde ook een zekere Nikollin naar uw vader toe om te vragen zeker niets te zeggen over een ander schandaal waarbij Taulant Balla ook betrokken was. Uw vader kreeg in Kosovo via een vriend te horen dat er vijfhonderd duizend euro op zijn hoofd was geplaatst door Albanese drugsbendes. In augustus, september of november 2018 verklaarde Edi Rama in het parlement dat hij niet zou rusten voor uw vader teruggevonden werd.

Op 6 oktober 2018 besliste de rechtbank van Tirana tot de aanhouding van uw vader omwille van het afleggen van valse verklaringen en omwille van het illegaal oversteken van een landsgrens, alsook de aanhouding van Fredi Alizotti omwille van het afleggen van valse verklaringen. Jetmir Ollashi kreeg een bevel beschikbaar te blijven voor de gerechtelijke politie en zich wekelijks aan te melden.

Op 9 oktober 2018 publiceerde parlamentslid Salianji een opname waarin Fredi Alizotti zegt dat Ardi Veliu en Taulant Balla hem geld verschuldigd zijn. Op 11 oktober 2018 trachtten drie agenten van de Albanese inlichtingendiensten u en uw vader zonder een aanhoudingsbevel vanuit Kosovo terug naar Albanië mee te nemen maar de Kosovaarse politie gaf hen het bevel Kosovo te verlaten.

Op 24 december 2018 verlieten jullie Kosovo en reisden naar Hongarije. De Albanese autoriteiten stuurden een uitleveringsverzoek naar de Hongaarse autoriteiten die dit verzoek op 20 december 2018 afwezen. Jullie reisden intussen door naar België waar jullie aankwamen op 27 december 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 4 januari 2019.

Uw vader vernam via een vriend in Ecuador dat de huurmoordenaar Dritan Rexhipi door Edi Rama een half miljoen euro werd beloofd om uw vader uit te schakelen. Uw vader meldde dit bij de politie van Lommel.

U vreest voor uw leven omwille van de problemen van uw vader.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie neer van twee bladzijden van uw paspoort.

Ter staving van haar verzoek legt uw moeder enkele nieuwsartikelen neer over de zaak van uw vader, alsook haar origineel paspoort, originele identiteitskaart, originele huwelijksakte, de originele geboorteakten van u en uw broer en een foto van u en uw vader in Kosovo.

Ter staving van zijn volgend verzoek legt uw vader een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer; alsook kopieën van twee bladzijden van uw paspoort; een kopie van zijn huwelijkscertificaat; een kopie van de geboorteakten van K.(...) en u; een kopie van het dossier van zijn verzoek om internationale bescherming in Kosovo; een kopie van enkele gerechtelijke documenten van Kosovo waaronder de verklaringen van zijn Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket; de Hongaarse uitleveringsweigering d.d. 20 december 2018 en een bundel documenten van zijn Belgische advocaat waaronder nieuwsartikelen over zijn zaak, nieuwsartikelen over Arta Marku, een artikel over een betoging in Albanië, algemene rapporten over Albanië van Freedom House en de Wereldbank, een uiteenzetting van zijn advocaat over waarom hij bescherming nodig heeft en enkele hyperlinks naar YouTube-fragmenten.

Uw broer K.(...) legt zijn origineel paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader A.V.(...). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U maakt immers niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS erkent dat u de getuige X bent die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018 maar uit dit loutere feit kan niet geconcludeerd worden dat u een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Albanië.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Doorheen uw persoonlijke onderhouden maakte u dergelijk onderzoek evenwel onmogelijk. Hoewel het voor de beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming van cruciaal belang is om een correct zicht te hebben op de concrete levensomstandigheden van de verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levenswandel voor uw komst naar België alsook het door u geschetste verloop en de context van uw vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig, vaag en gebaseerd zijn op blote beweringen dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Bovendien ondermijnt uw gebrek aan medewerking het onderzoek naar uw geopperde vrees en stroken uw verklaringen over uw motieven evenmin met objectieve informatie in het dossier. Het CGVS is aldus van oordeel dat de door u geschetste context van de gebeurtenissen alsook de gevolgtrekkingen die u zelf trekt niet geloofwaardig zijn.*

Betreffende de door u geschetste levenswandel en leefomstandigheden voor uw komst naar België dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eerlijk bent over een eerder verzoek om internationale bescherming in België. U beweerde bij het CGVS dat u in 1997 ongeveer twee maanden in België verbleef maar betuigde spijt dat u toen geen verzoek om internationale bescherming indiende (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 15/02/2019, p. 6-7). U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk aan dat u behalve een alias op een vals paspoort onder de naam B. A. geen andere identiteiten heeft gebruikt en u behalve een verzoek om internationale bescherming in Kosovo in 2018 nergens anders internationale bescherming heeft verzocht (verklaring DVZ, d.d. 17/01/2019, vraag 3, 22). Dit blijkt echter niet te kloppen. U verzocht namelijk reeds in 1999 internationale bescherming in België onder de naam H. A. en beweerde toen de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Hieruit moet geconcludeerd worden dat u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door zowel uw toen opgegeven identiteit als uw eerste verzoek om internationale bescherming te verbergen. Dit gegeven tast uw algemene geloofwaardigheid reeds op ernstige wijze aan.

Ook over uw concrete levensomstandigheden in Albanië tracht u doelbewust de asielinstanties te misleiden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u voor uw veroordeling in Italië twee jaar in de gevangenis zat in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, d.d. 09/05/2019, p. 3).

Wanneer u tijdens uw derde onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd naar eerdere arrestaties en veroordelingen in Albanië repte u hier echter met geen woord over en zei u dat u in Albanië slechts éénmaal gearresteerd of veroordeeld werd, meer precies een veroordeling tot zes maanden gevangenisstraf waarover u bovendien beweerde geen dag in de gevangenis te hebben doorgebracht omdat u geen geweld had gebruikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3, d.d. 22/01/2020, p. 4). U verklaarde tijdens uw tweede onderhoud tevens dat u in het verleden actief was in de mensensmokkel (CGVS 2, p. 3) maar vreemd genoeg ontkende u dit volkomen in uw derde onderhoud en deed u dit af als loutere beschuldigingen van de Albanese autoriteiten zonder enige grond van waarheid (CGVS 3, p. 3). Nochtans haalde u deze clandestiene activiteit zelf aan wanneer werd gevraagd hoe het komt dat u zoveel vrienden en kennissen heeft. Ook over uw betrokkenheid in het drugsmilieu bent u tegenstrijdig. U beweerde aanvankelijk dat u zich enkel tussen 2001 en 2004 bezighield met drugshandel (CGVS 1, p. 7) hetgeen u later bijstelde naar 2000 tot 2004 (CGVS 2, p. 3) en nog later naar 2000 tot 2007 (CGVS 3, p. 4-5). Frappant is dan ook dat de Italiaanse politie pas in 2008 twaalf kilogram heroïne in uw woning vond (CGVS 1, p. 10). Dat u niet coherent bent over uw illegale activiteiten in het verleden, zichzelf voordoet als een eerlijke klusjesman die niets meer met drugs te maken had (CGVS 1, p. 13) en niet coherent bent over uw activiteiten als mensensmokkelaar (CGVS 3, p. 3) versterkt de indruk dat u net zoals tijdens uw eerste verzoek in België in 1999 geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke identiteit en activiteiten. Uw weigering om zicht te bieden op uw werkelijk profiel en levenswandel strekt zich overigens ook uit tot uw verklaringen over uw zoon L.(...). Wanneer het CGVS polste naar de reden van zijn inreisverbod in Zwitserland, stelde u dat hij langer in Zwitserland was gebleven dan toegelaten en erna dat u er eigenlijk het fijne niet van wist maar dat het een lang verhaal is (CGVS 1, p. 6). L.(...) kreeg echter een inreisverbod in Zwitserland omdat hij er op vijftienjarige leeftijd aangehouden werd vanwege het verhandelen van drugs (CGVS 1 L.(...), p. 7). Hij verklaarde expliciet dat hij u informeerde over deze gebeurtenis toen hij gearresteerd werd (CGVS 2 L.(...), p. 3). Het feit dat u ook hierover niet de waarheid wenst te vertellen is een zoveelste aanwijzing dat u geen zicht wenst te bieden op de levensomstandigheden van u en uw familie.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u opgeworpen profiel een eerlijke klusjesman te zijn. Door dermate tegenstrijdige verklaringen over uw (crimineel) verleden af te leggen en uw manifeste weigering een zicht te bieden op uw werkelijke activiteiten, levensomstandigheden en identiteit ondermijnt u niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, u maakt het tevens onmogelijk voor het CGVS om een correcte inschatting te maken van uw nood aan bescherming. Uw schrijnend gebrek aan medewerking blijkt evenzeer uit de vaststelling dat u geen enkele inspanning doet om over uw (crimineel) verleden documenten neer te leggen die uw versie van de feiten kunnen ondersteunen.

Vervolgens blijken ook uw verklaringen over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië niet coherent waardoor uw geloofwaardigheid betreffende deze gebeurtenissen eveneens wordt aangetast. Zoals eerder gezegd twijfelt het CGVS namelijk niet aan de waarachtigheid van het bestaan van de opnames. Maar door uw incoherente en weinig plausibele verklaringen over deze zaak, laat u het CGVS niet toe een geloofwaardig zicht te krijgen op de feiten zoals door u voorgesteld en ondermijnt u aldus de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees op vervolging bij terugkeer naar Albanië, omwille van deze audio-opnames.

Zo bent u vooreerst inconsistent over uw beweegredenen om Agron X. in de val te lokken. In eerste instantie gaf u aan dat u wraak wou nemen op Agron X. omdat hij in tegenstrijd met de Albanese gewoonten uw familie had laten stikken terwijl u uw straf uitzat in een Italiaanse gevangenis tot 2014 (CGVS 1, p. 8, 10). Om die reden had u na uw vrijlating contact opgenomen met de journalist Olldashi, beweert u (CGVS 1, p. 7-8). Weinig coherent hiermee is dat u na uw vrijlating in 2014 wel nog samenwerkte met Agron bij de verkiezingen van 2015. Zo ronselde u zelfs nog stemmen voor hem (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 4). Jullie zouden pas problemen hebben gekend toen hij weigerde u te betalen (CGVS 2, p. 4). Uw bewering dat u ook de algemene drugssituatie in Albanië niet wilde voor de toekomstige generaties zoals uw kinderen (CGVS 1, p. 12) en u de banden tussen criminele bendes en de overheid wilde aankaarten (CGVS 1, p. 25), is gezien uw eigen betrokkenheid in en deelname aan deze milieus op zich ook al weinig geloofwaardig. Later beweert u dat u had besloten Agron een hak te zetten toen hij de politiechef Ardi Veliu op u afstuurde om u te bedreigen, vanaf december 2017 (CGVS 2, p. 5). Een maand later zou u dan de opnames hebben gemaakt (CGVS 3, p. 7). Het is opmerkelijk dat u geen coherente verklaringen kunt afleggen over uw motief om Agron een hak te zetten.

Wat betreft de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese autoriteiten volgend op de bekendmaking van de opnames, zijn jullie verklaringen op zich evenmin geloofwaardig daar zij op enkele essentiële punten tegenstrijdig zijn. Het CGVS stelt vast dat u deze gebeurtenissen telkens ernstiger en gewelddadiger voorstelt dan zij in werkelijkheid waren. Dat het volgens uw advocaat in uw persoonlijkheid ligt om te overdrijven (CGVS 3, p. 22) doet niets af aan uw plicht om de feiten die geleid hebben tot uw vlucht zo waarheidsgetrouw weer te geven om de asielinstanties een zo duidelijk mogelijk zicht te geven op uw vrees op vervolging bij terugkeer. Zo kan het gebruik van geweld en bedreigingen door overheidsinstanties niet louter beschouwd worden als een overdrijving. Dit is net een essentieel element om acties al dan niet te kwalificeren als daden van vervolging. Het feit dat u door enkele wagens werd tegengehouden aan de kant van de straat interpreteren u en uw zoon K.(...) als een aanhouding door de Albanese inlichtingendiensten met het bevel om u te liquideren (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 1, p. 16). Uw echtgenote verklaarde dat zij u duidelijk maakten dat ze u met de dood bedreigden, zonder concreet te zeggen hoe zij dit deden (CGVS 2 D.(...), p. 12). Dit is echter niet ernstig. Uit niets blijkt namelijk dat dit meer inhield dan een eventuele aanhouding. U beweerde zelfs dat u niet enkel bedreigd werd met de dood maar tevens een klap tegen het hoofd kreeg met een Kalasjnikov, waardoor u nog steeds een litteken zou hebben aan uw hoofd (CGVS 1, p. 9, 25). Hoewel u beweerde dat u geopereerd werd aan uw hoofd (CGVS 1, p. 25) legt u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Vreemd is dan ook dat niemand van uw familieleden in hun beschrijving van deze gebeurtenis enige melding maakte van deze slag tegen het hoofd (CGVS 1 D.(...), p. 9; CGVS 2 D.(...), p. 12; CGVS 1 K.(...), p. 10; CGVS 2 K.(...), p. 7). L.(...) vermeldde dat er wapens tegen uw hoofd werden geplaatst maar spreekt niet van enige verwondingen, zelfs wanneer het CGVS expliciet vroeg of er verder iets gebeurde (CGVS 2 L.(...), p. 10).

Voorts gaf u incoherente verklaringen over de wijze waarop u wist te ontkomen. In uw eerste versie stelde u dat u vrijgelaten werd nadat Democratisch parlamentslid Lulzim Basha bekendmaakte dat u getuige X was door een foto te tonen (CGVS 1, p. 10). In uw tweede versie verklaarde u dat u een goede kennis van u de opdracht had gegeven om de opnames online te plaatsen indien hij enkele uren niets van u vernam, waarop een Democratisch parlamentslid een foto van u toonde in het parlement (CGVS 2, p. 15) hetgeen nog enigszins verenigbaar is met uw eerste versie. In uw derde versie stelde u echter dat u zelf een opname naar de Democratische Partij verstuurde met de opdracht deze openbaar te maken indien u iets overkwam (CGVS 3, p. 19), hetgeen de Democratische Partij te weten kwam dankzij hun infiltranten binnen de inlichtingendiensten (CGVS 3, p. 20). Uw zoon K.(...) beweerde dan weer dat u tijdens deze arrestatie vergezeld was van enkele vrienden die de media contacteerden die het vervolgens publiek maakten (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 2 K.(...), p. 6). Door deze incoherente verklaringen maakt u niet aannemelijk dat deze gebeurtenis plaatsvond zoals u deze beschreef, laat staan dat ze meer inhield dan een manier om u naar het parket van Tirana te brengen om daar verklaringen af te leggen. U gaat overigens volledig voorbij aan uw bewering dat u kort ervoor Agron X. in het bijzijn van de politie had bedreigd met de dood, dan nog in het bezit van een Kalasjnikov, omdat Agron uw familie had bedreigd en beledigd (CGVS 1, p. 22, 23, 24). Dat de politie na dergelijke doodsb bedreiging van u wentwege op zoek ging naar u en wilde verzekeren dat u het land niet verliet, kan dan ook geenszins gezien worden als een disproportionele daad van vervolging, zeker aangezien u zelf ook beweert dat u Agron zou hebben gedood indien de politie hem niet had beschermd (CGVS 1, p. 24).

Ook uw verklaringen omtrent de manier waarop uw zonen K.(...) en L.(...) benaderd werden zijn tegenstrijdig aan die van uw familieleden. Uw echtgenote stelde dat K.(...) benaderd werd door de politiechef en agenten in burgerkleding die hem vroegen waar u zich bevond en u wilden contacteren opdat zij u zouden kunnen beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9). K.(...) zei dat hij onder psychologische druk werd gezet met de boodschap dat hij nergens heen mocht gaan (CGVS 1 K.(...), p. 4). De politie vertelde K.(...) bovendien expliciet dat ze hem wilden helpen en vroegen of zij u konden spreken (CGVS 2 K.(...), p. 6, 7). Uw voorstelling van deze gebeurtenis is evenwel manifest anders. Zo beweerde u namelijk dat uw zoon bedreigd werd door een gewapende politiechef en de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid en geliquideerd zou worden (CGVS 1, p. 6, 26). Ook L.(...) stelde verschillende keren dat de politiechef een doodsb bedreiging uitte tegen K.(...) en zei dat hij jullie familie zou liquideren (CGVS 1 L.(...), p. 3; CGVS 2 L.(...), p. 4). L.(...) zou dit rechtstreeks van K.(...) hebben gehoord (CGVS 2 L.(...), p. 4). Deze tegenstrijdigheden in jullie verklaringen over het kernelement van dezelfde gebeurtenis, namelijk het al dan niet van een doodsb bedreiging door een politiechef, doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreiging, zeker aangezien de enige persoon die er wel bij aanwezig was, K.(...), met geen woord rept over de nochtans ernstige doodsb bedreigingen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, kwam L.(...) niet verder dan zijn versie te herhalen hetgeen de tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS 2 L.(...), p. 5).

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat K.(...) de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid zou worden. Dit versterkt wederom de indruk dat u en L.(...) stelselmatig trachtten om deze gebeurtenissen gewelddadiger voor te stellen dan zij in werkelijkheid het geval waren.

Bovenstaande vaststelling blijkt ook uit jullie beschrijvingen over de bedreiging die uw andere zoon L.(...) zou hebben ontvangen. L.(...) verklaarde dat hij bedreigd werd door personen in een gepantserde jeep van wie één een teken deed met een pistool (CGVS 2 L.(...), p. 5). Hij zag dat deze persoon een pistool bij had maar de persoon zei niets tegen hem (CGVS 2 L.(...), p. 6). L.(...) zou jullie dit allemaal hebben verteld, benadrukt hij (CGVS 2 L.(...), p. 6). K.(...) stelde deze gebeurtenis echter wezenlijk anders voor. Hij verklaarde dat L.(...) na school bedreigd werd door een persoon die voor hem ging staan met een mes en hem vertelde dat jullie niet mochten weggaan (CGVS 2 K.(...), p. 7). Ook u zei dat L.(...) persoonlijk werd aangesproken (CGVS 1, p. 27). Uw echtgenote zei dan weer dat L.(...) louter het gevoel had dat hij achtervolgd werd door rare mensen (CGVS 2 D.(...), p. 16-17) maar dat er verder niets gebeurde en hij niet geslagen, toegeroepen of bedreigd werd (CGVS 2 D.(...), p. 17). Het gaat hier niet om details maar om essentiële elementen in jullie vervolgingsvrees. Wanneer L.(...) geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen kwam hij niet verder dan te zeggen dat zijn versie de juiste is, namelijk dat hij bedreigd werd met een pistool, niet met een mes, dat niemand iets had gezegd tegen hem, en dat hij het op deze manier heeft doorverteld aan K.(...) (CGVS 2 L.(...), p. 7). Dit rechtvaardigt de vastgestelde tegenstrijdigheden uiteraard niet waardoor ook aan jullie verklaringen over deze gebeurtenis geen geloof kan worden gehecht.

U bent overigens ook tegenstrijdig wanneer u het heeft over de toenaderingspoging van Taulant Balla. Eerst beweerde u dat Taulant Balla samen met de leider van de misdaadafdeling en met uw vriend Sali Lushaj naar u kwam met de vraag welk bedrag u wilde om gewoon te zwijgen, een aanbod dat u weigerde omdat u het niet eerlijk vond dat de overheid banden had met criminele organisaties (CGVS 1, p. 12). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat Taulant Balla u persoonlijk vroeg hoeveel geld u wilde om uw verklaringen aan te passen (CGSV 2, p. 5, 13). Het is dan ook opnieuw frappant vast te stellen dat u uw verklaringen over deze gebeurtenis in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud plots wijzigt. Wanneer het CGVS terugkwam op dit voorval stelde u namelijk dat het niet Balla zelf was die u benaderde maar een zekere meneer Nikollin die u subtiel te kennen gaf dat hij in naam van Taulant Balla sprak (CGVS 3, p. 9). Opnieuw moet vastgesteld dat u deze gebeurtenis niet aannemelijk maakt door dergelijke tegenstrijdige verklaringen af te leggen, hetgeen de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen ondermijnt.

Vervolgens legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de verdere gevolgen voor uw familieleden die nog in Albanië verblijven. Zo haalt u aan dat uw broer V. V. onder druk wordt gezet door mensen die zijn autoriteit uit hebben geslagen omwille van uw problemen en aangesproken wordt door personen aan zijn huis die willen dat u alles zou ontkennen (CGVS 2, p. 9). Volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen in het kader van uw tweede onderhoud, waar u stelde dat u uw broer I. een dag voor uw onderhoud en u V. tien dagen ervoor nog sprak (CGVS 2, p. 8-9) beweerde u tijdens het derde onderhoud plots dat u al twee jaar geen enkel contact meer heeft gehad met hen en dus niet weet hoe zij het stellen (CGVS 3, p. 3) en dat u hen niet kunt contacteren omdat zij toch afgeluisterd worden (CGVS 3, p. 10). Nog frappanter zijn uw verklaringen over een zekere F. H.. Tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS verwees u namelijk naar deze persoon als een vriend die u hielp met het oversteken van de grens en hiervoor maandenlang in de gevangenis zat in afwachting van een proces dat op 5 juni 2019 zou plaatsvinden (CGVS 2, p. 18, 19). Hoewel u toen gevraagd werd door het CGVS om dit te staven door documenten neer te leggen na het onderhoud (CGVS 2, p. 24) liet u dit na te doen. Tijdens uw derde onderhoud stelde u plots uitdrukkelijk dat niemand u hielp met het oversteken van de grens (CGVS 3, p. 18). Wanneer het CGVS u in herinnering bracht met deze naam, beweerde u ditmaal dat hij in de problemen kwam met de Albanese autoriteiten omdat hij u steunde en na zes maanden aanhouding door een rechtbank onschuldig werd verklaard (CGVS 3, p. 18). Nadien beweerde u dan weer dat F. H. wel veroordeeld werd tot vijf maanden gevangenis omwille van zijn politieke betrokkenheid en deelname aan een protest (CGVS 3, p. 19), waar u echter opnieuw geen enkel bewijs van neerlegt. Zulke tegenstrijdige verklaringen over de gevolgen van de gelekte opname voor uw naasten ondermijnen wederom uw geloofwaardigheid en geven sterk de indruk dat u uw verklaringen gaandeweg aanpast om uw situatie ernstiger voor te stellen.

Uit bovenstaande bevindingen mag worden geconcludeerd dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw algemene weergave van de gebeurtenissen in Albanië betreffende uw zaak noch aan het door u beschreven gewelddadige karakter van de overheidsinterventies. U werd nochtans gewezen op het belang om een duidelijk zicht te bieden op uw situatie en naar waarheid te antwoorden op alle vragen

(CGVS 1, p. 2). Door stelselmatig te verzaken aan deze medewerkingsplicht en de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen, maakt u geenszins aannemelijk dat u in het verleden slachtoffer werd van vervolging of ernstige schade van de hand van de Albanese autoriteiten. Het CGVS acht het dan ook niet aannemelijk dat u hiervan bij terugkeer naar Albanië wel het slachtoffer zou worden. U verklaarde overigens zelf dat er u tussen 17 mei en uw vertrek op 24 mei 2018 niets overkwam omdat de staat in elkaar zou vallen indien dat het geval was (CGVS 1, p. 26). Dit is in schril contrast met uw latere bewering dat u bij terugkeer naar Albanië bij het verlaten van de luchthaven reeds gedood zou worden omwille van Edi Rama, Taulant Balla en Fatmir Xhafaj (CGVS 2, p. 12). Dat deze personen koste wat het kost een confrontatie tussen u en Agron X. wenssen te vermijden en u daarom willen doden (CGVS 2, p. 14) is evenmin geloofwaardig. In de door u geschetste context hebben deze personen alle macht in handen (CGVS 2, p. 16) en zit Agron zelf momenteel een gevangenisstraf uit in Italië (CGVS 1, p. 18). Hoe het dan toch tot een confrontatie zou komen tussen u en Agron, of waarom dit een probleem zou geven voor de machthebbers Rama, Balla en Fatmir Xhafaj, blijft een raadsel. Gezien de eerder vastgestelde onwaarheden in uw verklaringen, kan dan ook aan deze blote beweringen geen geloof worden gehecht. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u bij terugkeer door een zogezegd auto-ongeluk om het leven zou gebracht worden alvorens u de rechtbank zou bereiken om er berecht te worden (CGVS 2, p. 12, 15). Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar het feit dat de andere betrokken beklaagden in de rechtszaak, Fredi Alizotti, Erwin Salijs en Jetmir Ollashi, zich nog in Albanië bevinden. Fredi Alizotti zit volgens u in de gevangenis wegens het afleggen van valse verklaringen (CGVS 2, p. 10). Ollashi is dan weer vrijgelaten onder voorwaarden (CGVS 2, p. 21), liep tijdens de procedure vrij rond (CGVS 3, p. 14) en werkt momenteel zelfs nog steeds als journalist in Tirana (CGVS 3, p. 14). Ook Salijs loopt nog vrij rond in Albanië (CGVS 3, p. 12). Volgens uw zoon liepen zij zelfs allen nog vrij rond in Albanië ten tijde van zijn tweede onderhoud bij het CGVS, bijna een jaar na uw vertrek uit Albanië (CGVS 2 L.(...), p. 10). Uit de artikelen die u neerlegt blijkt evenzeer dat deze drie andere betrokkenen niet in hechtenis waren gedurende de gehele gerechtelijke procedure, een bijkomende indicatie dat u ook wat uw toekomstig risico het slachtoffer te worden van geweld de situatie schromelijk overdrijft.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw onderhouds bijzonder weinig inspanningen hebt geleverd om uw talrijke beweringen betreffende uw vervolgingsvrees te staven. Zoals blijkt uit uw administratief dossier beperkte u zich daarentegen stelselmatig tot enkele selectieve persartikelen die u niet duidde en uitspraken die u later weer tegensprak. Zo zou Edi Rama u in 2018 bedreigd hebben in het parlement (CGVS 1, p. 24-25), hoewel u niet wist of het nu september of november was (CGVS 2, p. 12). U nuanceerde deze bedreiging later door toe te geven dat hij louter zei dat hij u wilde vinden (CGVS 2, p. 8) hetgeen bezwaarlijk als een bedreiging kan beschouwd worden. Dat u dit interpreteerde als een openlijke bedreiging van de premier in het parlement, is niet ernstig. Los daarvan moet echter vastgesteld worden dat u deze uitspraken van Rama in het parlement op generlei wijze staakt. Ook beweerde u over tal van gebeurtenissen dat uw beweringen ondersteund worden door vele video's die op YouTube werden geplaatst (CGVS 1, p. 5, 7, 9, 21; CGVS 2, p. 5, 7, 9, 10, 11; CGVS 3, p. 17). Ondanks het feit dat het CGVS u tijdens en na het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk verzocht om de relevante videofragmenten waarnaar u verwees neer te leggen, kwam u hier echter niet aan tegemoet. Nochtans werd u reeds tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd om alle stukken van welk aard ook neer te leggen die uw verklaringen zouden kunnen staven (CGVS 1, p. 21). In een schrijven van 5 februari 2020 verzocht uw advocaat een bijkomend onderhoud te organiseren om enkele videofragmenten op YouTube te bespreken omdat u niet de kans zou hebben gehad om de gevraagde fragmenten te laten vertalen of transcriberen. Er mag echter worden geconcludeerd dat u na uw eerste onderhoud ruim de tijd heeft gekregen om uw verzoek van de nodige stavingsstukken te voorzien. Bovendien verblijft u pas sinds 9 augustus 2019 in de gevangenis en heeft u verschillende advocaten te uwer beschikking die u bijstaan in België en in Kosovo. De vijf hyperlinks naar videofragmenten op YouTube die uw Belgische advocaat uiteindelijk doorstuurde, volstaan echter geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Een vertaling van de essentiële elementen van deze fragmenten leert dat deze telkens de verklaringen van Fredi Alizotti en Erwin Salijs bevatten, waarbij de eerste overigens zelfs verklaart dat hij schrik heeft van die laatste. In ieder geval kan Fredi Alizotti geenszins als een betrouwbare bron worden aanzien gezien hij zich in het verleden volgens u liet omkopen om valse verklaringen af te leggen (CGVS 2, p. 9, 10, 13, 18). Het loutere feit dat Fredi Alizotti munt trachtte te slaan uit deze situatie door de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen doet daarenboven niets af aan het feit dat u zelf ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw confrontaties met de Albanese overheidsinstanties. U zei over deze spijfiguur in uw zaak trouwens eerst dat hij door de Socialistische Partij werd ingehuurd om u zogezegd te bewaken gedurende vijftien dagen en dat hij eigenlijk niets met u te maken heeft (CGVS 1, p. 27) terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud zijn betrouwbaarheid plots benadrukte omdat u hem als vriend

beschouwt en jullie samen zes of zeven maanden in Spanje doorbrachten (CGVS 3, p. 9), verklaringen die opnieuw klemmen. De bewijswaarde van deze weinige fragmenten die u neerlegt zijn dan ook bijzonder relatief. Uit uw desinteresse om uw verzoek te staven blijkt andermaal dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust in uw asielprocedure.

Na bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk maakt dat u of uw familieleden het slachtoffer werden van geweld of bedreigingen bij acties door de Albanese overheidsinstanties en dat jullie de gebeurtenissen stelselmatig gewelddadiger voorstellen dan zij in werkelijkheid waren. Het loutere feit dat mensen van overheidsdiensten naar u op zoek waren omwille van de opname maakt uiteraard geen vervolging of ernstige schade uit. Wat betreft het feit dat de autoriteiten u wensen te ondervragen moet opgemerkt worden dat dergelijke handelingen kaderen binnen een politieel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van eventuele strafbare feiten waarvan u verdacht wordt. Dergelijk ondervragingen kunnen bijgevolg in alle redelijkheid niet beschouwd worden als een vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vervolgingsvrees die u er uit afleidt is namelijk, zoals meermaals aangetoond, niet geloofwaardig.

Naast de overheid vreest u eveneens de wraak van de criminele bendes in Albanië omdat er een bedrag op uw hoofd werd geplaatst door belangrijke mensen (CGVS 1, p. 2, 23) en u als verrader zou aanzien worden naar aanleiding van een tv-getuigenis op News24 van u over de drugssmokkel in Albanië (CGVS 1, p. 30; CGVS 3, p. 13). U haalt echter zelf aan dat uw gezicht volledig onherkenbaar was en u geen enkele naam heeft vernoemd, uit vrees voor uw eigen leven en dat van uw gezinsleden (CGVS 3, p. 13). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u door dit televisieoptreden enige problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Albanië met deze bendeleden. Daarnaast legt u opnieuw tegenstrijdige verklaringen af. Zo bent u niet eenduidig over het bedrag dat op uw hoofd zou staan. Tijdens uw eerste onderhoudsprak u namelijk eerst over 500.000 euro (CGVS 1, p. 2), later over 200 of 300.000 (CGVS 1, p. 3, 23) om tijdens uw tweede onderhoud opnieuw te eindigen op 500.000 euro (CGVS 2, p. 12). Ook maken u en uw gezinsleden deze bedreiging allerminst concreet. U vermeldde de bende van Bajra (CGVS 1, p. 3) en de bende van Bestrove als bendes die u vreest, maar wilt, zogezegd geen bendeleden bij naam noemen van Bestrove ter bescherming van uw familieleden die nog in Albanië wonen. Meermaals gewezen op de vertrouwelijkheid van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wenste u toch geen naam te geven (CGVS 1, p. 23), waardoor u het CGVS de indruk geeft niet te weten wie exact tot de bende van Bestrove hoort en wie u dus exact zou vrezen. Te meer omdat u daarnaast wel kwistig omspringt met namen van personen die eveneens banden met de onderwereld hebben. L.(...) kan dan weer geen enkele naam van een bende geven (CGVS 2 L.(...), p. 5). Aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, tast het loutere feit dat u geen bendelid bij naam kunt noemen van een van de bendes die u vreest en uw zoon zelfs niet eens de naam kan geven van één van deze bendes de geloofwaardigheid van jullie beweerde vrees aan. U verwees vervolgens naar het feit dat er 42 mensen werden gearresteerd na de publicatie van de opnames, een bewering die u wederom niet staft (CGVS 3, p. 13) maar zou hebben vernomen van een FBI-agent die naar Tirana kwam en met wie u geheime zaken besprak (CGVS 3, p. 14). Vreemd genoeg weet u diens naam niet meer (CGVS 3, p. 14). Tot slot haalt u enkele namen aan van personen die u zegt te vrezen. Van twee personen onder hen zegt u zelf concrete indicaties te hebben zij u iets zouden aandoen: Lul Berisha en Tol Imeri (CGVS 3, p. 18). Gevraagd welke indicatie u heeft dat deze personen u zouden doden, komt u niet verder dan dat zij beiden werden vrijgelaten uit de gevangenis na een levenslange veroordeling en ze als tegengunst u zouden elimineren (CGVS 3, p. 12, 18). U toont echter op geen enkele wijze aan dat deze personen u concreet bedreigden, noch dat ze zelfs ook maar iets met u te maken hebben, noch dat zij vrijkwamen na tussenkomst van de personen die u zou vrezen. Nog een lid van de criminele wereld die u zou vrezen is Dritan Rexhipe, die volgens u verantwoordelijk is voor de bedreigingen die u kreeg hier in België. U linkte dit in eerste instantie opnieuw aan Edi Rama die Dritan Rexhepi een half miljoen euro aanbood om u uit te schakelen, hetgeen u rechtstreeks van Dritan vernam (CGVS 2, p. 12). U beweerde verder dat Dritan ondanks een levenslange celstraf dankzij Edi Rama werd vrijgelaten, vervolgens in Italië verbleef en momenteel in Antwerpen woont met een nieuwe identiteit (CGVS 2, p. 12-13). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud luidden uw verklaringen over deze gebeurtenis wederom opzienbarend anders: u sprak nooit zelf met Dritan maar vernam via een vriend van u die in Ecuador woont dat Dritan, die daar gearresteerd werd, het bevel gaf aan leden van zijn Antwerpse bende om u in de gaten te houden (CGVS 3, p. 16). Ditmaal beweerde u niet dat hij dit in opdracht van Edi Rama deed maar op bevel van de minister van binnenlandse zaken (CGVS 3, p. 16).

Geconfronteerd met deze zoveelste tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te zeggen dat u dit van uw vriend hoorde die ver van hier woont (CGVS 3, p. 16) hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaart. Uw bewering dat u niet naar de Belgische politie ging omdat u niet weet waar het kantoor is (CGVS 2, p. 13) ondanks bedreigingen en uw eigen verklaring dat u nood heeft aan bescherming in België (CGVS 1, p. 30), kan daarbij ook absoluut niet overtuigen. U beweerde overigens tijdens uw derde onderhoud dat u wel degelijk naar de politie ging om aangifte te doen nadat u van uw vriend hoorde over de betrokkenheid van Dritan (CGVS 3, p. 16). Niet alleen legt u hiervan niets neer ter staving, dit is bovendien tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u niet naar de politie ging omdat u het kantoor niet wist zijn (CGVS 2, p. 13). Aangezien u tijdens uw eerste twee onderhouds Dritan al had vermeld als belager, was u op dat moment reeds bedreigd (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 2). Indien u hierna wel naar een ander politiekantoor ging mag op zijn minst verwacht worden dat u daar alle bedreigingen zou vermelden waarmee u te maken kreeg in België. U linkte uw problemen met de criminele wereld in Albanië verder opnieuw aan Agron X. en Edi's broer Olsi Rama die verantwoordelijk zouden zijn voor de verdwijning van 75 of 80 personen in Vlorë (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 17,18) maar staat ook dit op generlei wijze. U geeft hier zelfs geen begin van bewijs van maar motiveert dit louter op basis van de andermaal blote bewering dat Edi Rama een duur huis heeft voor zijn loon hetgeen geen verklaring biedt hiervoor (CGVS 2, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u geenszins in concreto aantoonde dat u de Albanese criminele wereld zou vrezen omdat u als verrader zou worden aanzien. Bovendien dient er op gewezen te worden dat het geheel ongeloofwaardig is dat u enerzijds beweert dat u behalve uw periode in Italië niets met drugs te maken had en anderzijds dat u het gehele Albanese drugsnetwerk zou kunnen blootleggen en daarom vervolging of ernstige schade zou vrezen (CGVS 1, p. 30). Uw verklaring dat u vervolging zou vrezen indien u het gehele Albanese drugsnetwerk zou blootleggen is bovendien louter hypothetisch. Een louter hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd, geloofwaardig en concreet te maken, hetgeen u door uw loutere verwijzen naar het feit dat u zou vervolgd worden indien u het netwerk zou blootleggen, nalaat te doen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In het licht hiervan moet opgemerkt worden dat u in het kader van dit conflict geen afdoende bescherming heeft gezocht bij de politiediensten. U beweerde dat u ergens in oktober 2018, hoewel uit de context blijkt dat u oktober 2017 bedoelde, naar de politie in Vlorë ging om bewijzen tegen Agron af te geven en bescherming te zoeken (CGVS 3, p. 15). Dat u net bij de politie van Vlorë aanklopte maar bij geen enkel ander politiekantoor dergelijke bescherming zocht (CGVS 3, p. 15), is niet verenigbaar met uw bewering dat de Xhafajs alles controleren in die regio (CGVS 1, p. 7, 9). U verwees hierbij naar het feit dat Edi Rama en de broers Xhafaj alle macht in handen hebben (CGVS 2, p. 16). Er moet echter gewezen worden op het feit dat Fatmir Xhafaj op 6 november 2018 officieel aftrad als minister van binnenlandse zaken en dat zijn broer Agron X. intussen een celstraf uitzit in Italië. De nieuwe minister van binnenlandse zaken Sander Leshaj zou de politiediensten volgens u ook beïnvloeden maar noch u noch L.(...) geven enige concrete staving hiervoor of voorbeelden hiervan waaruit zou kunnen blijken dat hij dit in het verleden deed of in uw specifiek geval zou doen (CGVS 1, p. 29; CGVS 2 L.(...), p. 11).

U beweerde dat ook Edi Rama, Gramos Ruçi, Fatmir Xhafaj en Taulant Balla in het verleden politieonderzoeken hebben beïnvloed maar meermaals gevraagd naar concrete voorbeelden hiervan, slaagde u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS 2, p. 18). U haalt enkel, puur hypothetisch, aan dat ze het bevel zouden kunnen geven, zonder dit in concreto aan te tonen dat ze dit in het verleden ooit hebben gedaan en in de toekomst van plan zijn te doen. L.(...) verklaarde dan weer dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten omdat K.(...) rechtstreeks bedreigd werd door een politiechef (CGVS 1 L.(...), p. 8). Hierbij moet gewezen worden op de eerder gedane vaststellingen waaruit blijkt dat jullie het bedreigende aspect van deze confrontatie niet aannemelijk hebben weten te maken. Integendeel, uit de verklaringen van uw echtgenote en K.(...) blijkt net dat de politie aangaf dat zij u en uw familie wensten te beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9; CGVS 2 K.(...), p. 6). Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. U trachtte echter op geen enkel moment het door u beweerde wanoptreden van de politie, waaronder de door u beweerde bedreigingen door politiechef Ardi Veliu, aan te kaarten (CGVS 3, p. 15). U antwoordt negatief op de vraag of u elders het wanoptreden van de politie heeft aangekaart (CGVS 3, p. 15). U bezocht weliswaar de procureur maar niet om het wanoptreden van de politie aan te kaarten maar enkel met uw bewijzen tegen Agron X. zelf, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS 3, p. 6-8). Ook trok u niet naar de Ombudsman, die nochtans net bevoegd is om het wanoptreden van politiediensten aan te kaarten. De Ombudsman is volgens u door Fatmir Xhafaj aangesteld maar u laat wederom na enig bewijs hiervoor te leveren. Uit de door u neergelegde documenten kan dit namelijk nergens worden afgeleid (CGVS 3, p. 15). Hierbij kan nog opgemerkt worden dat u zelf een persartikel neerlegt waaruit blijkt dat parlamentslid Ervin Salianji heeft aangekondigd dat hij een rechtszaak zal starten tegen de politie hetgeen bevestigt dat de mogelijkheid bestaat om wanpraktijken van de Albanese politiediensten aan te kaarten bij andere instanties, ook in uw concreet geval. U maakt niet aannemelijk dat dit voor u in concreto niet het geval zou zijn.

Wat betreft de rechtszaak tegen u wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens levert u geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor u disproportioneel gestraft zou worden. U werd aangemaand om dit vonnis samen met een ander vonnis van 6 oktober 2018 omtrent een voorlopige maatregel jegens u, nadat u het verkreeg in de gevangenis van Turnhout, via uw advocaat of via uw zoon die u bezocht neer te leggen bij het CGVS (CGVS 3, p. 14). Zelfs nadat het CGVS uw advocaat er nogmaals, enkele maanden na uw derde onderhoud, schriftelijk toe bewoog deze stukken door te sturen, liet u na dit te doen, hetgeen niet enkel uw gebrek aan interesse aanduidt maar tevens een indicatie is dat hieruit niet blijkt dat er sprake was van enige beïnvloeding. Sterker nog, uw blote beweringen over de rechtszaak tegen u blijken na nazicht niet te kloppen. Zo verklaarde u in eerste instantie, zonder enig bewijs neer te leggen, dat het geen misdrijf is om een landsgrens over te steken zonder het plaatsen van een stempel (CGVS 1, p. 18) en het oversteken van de grens tussen Albanië en Kosovo niet illegaal kan zijn (CGVS 1, p. 28). Nochtans stelt artikel 297 van de Albanese strafwet het illegaal oversteken van de Albanese landsgrenzen strafbaar met een maximumstraf van twee jaar gevangenis. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS gaf u toe dat dit eigenlijk wel een strafbaar feit is (CGVS 2, p. 19). Uw stelling dat er toch nooit stempels geplaatst worden aan deze grensovergang (CGVS 2, p. 19) is niet enkel louter een blote bewering maar neemt bovendien niet weg dat het de Albanese autoriteiten uiteraard toekomt op soevereine wijze haar eigen strafwet toe te passen. Voor de volledigheid kan nog vermeld worden dat uw bewering dat het afleggen van valse verklaringen slechts bestraft kan worden met één jaar gevangenisstraf in Albanië (CGVS 1, p. 28) niet overeenkomt met het desbetreffende strafwetsartikel dat een maximumstraf van vijf jaar gevangenis voorschrijft. U verklaarde verder nog dat een uitleveringsaanvraag via Interpol enkel mogelijk is voor misdrijven met een straf van minimum drie jaar gevangenisstraf en hieruit zou blijken dat er in uw zaak illegaal gehandeld wordt (CGVS 1, p. 28). Dit is niet enkel foutief, bovendien zou dergelijke uitleveringsaanvraag zelfs in uw foutieve hypothese geen beletsel kennen gezien de voorziene straffen in de Albanese strafwet voor de inbreuken waarvan u beschuldigd wordt. U verwees verder naar de invloed van Edi Rama op het openbaar ministerie en de aanstelling van Arta Marku als procureur-generaal (CGVS 1, p. 18, 20; CGVS 2, p. 6, 8, 10). Deze laatste zou uw hoofd willen (CGVS 2, p. 16-17) hetgeen u volledig baseert op het feit dat zij in het verleden verantwoordelijk was voor de overplaatsing van procureur Besim Hajdarmataj als rechtstreeks gevolg van uw zaak (CGVS 1, p. 15, 20; CGVS 2, p. 17). U stelde deze overplaatsing echter geheel anders voor doorheen uw persoonlijke onderhoud. Eerst situeerde u de overplaatsing van Hajdarmataj een vijftal maanden voor uw eerste persoonlijk

onderhoud bij het CGVS (CGVS 1, p. 22), dus rond september 2018. Later beweerde u echter uitdrukkelijk dat Hajdarmataj werd overgeplaatst in juli 2018 en dat u op dat moment reeds in Kosovo verbleef samen met uw zoon (CGVS 2, p. 7).

Nog later zei u dan weer dat Hajdarmataj in januari of februari 2018 overgeplaatst werd, ongeveer vier maanden nadat u bij hem kwam (CGVS 3, p. 6, 22). U linkte zijn overplaatsing bovendien in eerste instantie direct aan het feit dat Hajdarmataj had aangekaart dat Agron Hyseni een verzonnen persoon was die nergens in de burgerlijke stand te vinden is (CGVS 2, p. 6). Deze Hyseni is volgens u door de overheid verzonnen in het kader van uw zaak om u er in te luizen (CGVS 1, p. 15). Een eenvoudige internetzoekopdracht leert dat er wel degelijk een Agron Hyseni uit Vlorë bestaat. Wanneer het CGVS u hiermee confronteerde, zei u dat u deze persoon niet persoonlijk kent maar dat hij misschien van Vlorë is (CGVS 3, p. 21) en dat Hajdarmataj overgeplaatst werd omdat hij de hele zaak openbaar had gemaakt (CGVS 3, p. 22). Dat u zowel over het moment van zijn overplaatsing als de reden waarom hij overgeplaatst werd tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat procureur Hajdarmataj louter omwille van uw bezoek aan hem en uw persoonlijke zaak werd overgeplaatst en is een zoveelste indicatie van de onbetrouwbaarheid van uw verklaringen. De verwijzing van uw advocaat naar andere zaken waarin Marku genoemd wordt, zonder dat er overigens sprake is van een daadwerkelijke veroordeling wegens corruptie, verandert niets aan bovenstaande vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw concrete zaak sprake was van ongeoorloofde inmenging van harentwege. Bovendien bleek u niet eens op de hoogte te zijn van het feit dat Arta Marku intussen reeds vervangen werd als procureur-generaal (CGVS 3, p. 21). Over de procureur in uw rechtszaak beweerde u tot slot nog dat hij in België beschuldigd werd voor prostitutie en drugs (CGVS 3, p. 11) maar u liet niet enkel andermaal na om dit te staven, u kende niet eens zijn naam (CGVS 3, p. 11) tot u hem aflas van een document (CGVS 3, p. 22). U verklaarde vervolgens dat hij door Fatmir Xhafaj procureur werd gemaakt om u veroordeeld te krijgen, maar behalve te verwijzen naar algemene corruptie staft u dit niet (CGVS 3, p. 22).

Gezien bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat er in tegenstelling tot uw beweringen geen enkele indicatie is dat de Albanese autoriteiten bij de behandeling van uw rechtszaak de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na uw terugkeer naar Albanië. Uit niets blijkt dan ook dat u ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven geen eerlijke rechtsgang zou genieten. Uw advocaat beweert tot slot dat de Albanese autoriteiten zonder enig bewijs overgegaan zijn tot vervolging hetgeen uiteraard geen grond heeft, gezien u zelf aangaf de grens te hebben overgestoken op illegale wijze en stelt dat de gelekte opnames in handen zijn van de autoriteiten. Het oordeel naar de waarachtigheid van deze opnames en uw verklaringen hieromtrent komt toe aan de Albanese rechters. U gaf bovendien aan dat u in beroep zult gaan tegen uw veroordeling (CGVS 3, p. 11) waarmee u bevestigt dat u de mogelijkheid heeft een eventueel wanoptreden aan te vechten. Ten overvloede moet opgemerkt dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om inzicht te krijgen in de argumentatie die gevolgd werd door de rechters in uw procedure door in gebreke te blijven het vonnis neer te leggen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw bewering dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat wegens uw beperkte financiële middelen (CGVS 3, p. 10), blijft dan ook niet overeind. Sterker nog, hoewel u beweerde dat u niet op de hoogte bent van deze mogelijkheid (CGVS 3, p. 10) blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden reeds een advocaat werd toegewezen in het kader van uw verzetsprocedure tegen uw veroordeling bij verstek (CGVS 1, p. 27). Uw geveinsde onwetendheid hieromtrent doet enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wijst dit erop dat u ook in het verleden toegang had tot de beroepsprocedures in Albanië en het Albanese gerecht in het verleden zelfs een arrest in uw voordeel heeft gevelde, hetgeen wijst op een correct functioneren van het Albanese gerecht. Uw bewering dat alles en iedereen gecorrumpeerd is, wordt dan ook tegengesproken door deze vaststelling. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw familieleden neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de nieuwsartikelen moet benadrukt worden dat hier grotendeels verwezen wordt naar verklaringen van u en van leden van de Democratische Partij. Uit het rapport van Freedom House 2018 dat uw advocaat neerlegt wordt daarenboven melding gemaakt van de sterk gepolitiseerde media in Albanië. De objectieve waarde van deze artikelen is dan ook bijzonder relatief. Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelekt die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen. De artikelen betreffende de consternatie na de aanstelling van procureur-generaal Marku zeggen niets over uw persoonlijke vrees. Bovendien werd hierboven reeds vermeld dat zij tijdelijk werd aangesteld en intussen vervangen werd als procureur-generaal. De door u neergelegde artikelen wijzen er bovendien op dat er reeds tegen verschillende ministers stappen werden ondernomen in het kader van de bestrijding van corruptie. Dat u het oneens bent met de uiteindelijke straffen die gegeven werden, neemt niet weg dat er stappen werden ondernomen en procedures bestaan in Albanië om misbruik en corruptie aan te kaarten. Bovendien toonde u op generlei wijze aan waarom dit een invloed zou hebben op uw persoonlijke vrees. Het artikel over een betoging in Albanië waar uw advocaat naar verwees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 29), dateert van vier maanden voor de bekendmaking van de geluidsopnames met Agron en heeft aldus geen betrekking op uw zaak. De videofragmenten waar uw advocaat naar verwees, werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het rapport van de Wereldbank dat u neerlegt, moet er op gewezen worden dat een dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

De documenten van Kosovo tonen aan dat u en uw zoon L.(...) er een verzoek om internationale bescherming indienden. Het feit dat u er een tijd gearresteerd werd met het oog op een uitlevering – die uiteindelijk niet doorging – wijst er niet op dat u zou blootgesteld worden aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Albanië, net zomin als uw arrestatie in België in het kader van uw uitlevering hiervoor een indicatie zou zijn. De verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket in het kader van uw arrestatie veranderen hier niets aan. De rechtbank van eerste aanleg van Prishtina beval op 2 oktober 2018 tot uw vrijlating maar u laat na enige motivering hierover door de rechter neer te leggen. Ook het vonnis van 12 oktober 2018 legt u niet neer, waardoor u verhuult wat deze rechter besliste. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe dit een ander licht zou werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat het Hongaarse gerecht niet inging op de Albanese uitleveringsaanvraag kan verschillende oorzaken hebben. U laat na aan te geven op basis waarvan het Hongaarse gerecht deze beslissing nam, noch zijn er enige indicaties dat dit ook maar enige invloed zou hebben op bovenstaande vaststellingen.

De neergelegde paspoorten, de identiteitskaarten, uw huwelijksakte en de geboorteakten van L.(...) en K.(...) zeggen niets over uw beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade."

Uit het voorgaande volgt dat ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing in zake V.K. (verder: derde verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van de stad Vlorë en heeft u de Albanese nationaliteit. Midden de jaren negentig werd uw vader A.V.(...) (O.V. 4.885.812) in Albanië veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf omwille van een autodiefstal. Op 9 oktober 1999 reisde uw vader naar België waar hij op 11 oktober 1999 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam H. A.. Hij beweerde de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Op 20 april 2000 werd zijn verzoek om internationale bescherming beëindigd met een beslissing tot weigering van verblijf omdat hij zich niet had aangeboden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In 2001 begon uw vader samen met A. X. heroïne te verhandelen vanuit Pescara (Italië). Terwijl hij in Italië verbleef werd uw vader in Albanië bij verstek veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens heling van auto's. In 2008 werd hij aangehouden door de Italiaanse politie die 12 kilogram heroïne in zijn woning had aangetroffen. Uw vader werd ten gevolge hiervan veroordeeld door een Italiaanse rechtbank tot zeven jaar celstraf hetgeen na beroep werd bijgesteld tot vijf jaar celstraf. Zijn collega-drugshandelaars en A. X. werden eveneens veroordeeld maar A. ontsprong de dans en keerde terug naar Albanië. Strijdig met de Albanese traditie zorgde Agron niet voor uw moeder D.(...) (O.V. 8.648.616), u en uw broer L.(...) (O.V. 8.765.016) tijdens uw vaders gevangenschap in Italië. Uw vader ontdekte dat Agron u tewerkstelde voor slechts honderd euro per maand hetgeen uw vader als een belediging beschouwde. Uw vader kwam vrij uit de gevangenis in augustus 2014 en keerde terug naar Albanië. Daar werd hij aangehouden omwille van zijn eerdere veroordeling voor heling maar dit vonnis werd na verzet in november 2014 vernietigd. Bij de lokale verkiezingen van 2015 hielp uw vader Agron met het vervalsen van de verkiezingsuitslagen. Agron beloofde een bedrag van 300.000 euro te betalen maar uw vader kreeg dit geld nooit. Omdat uw vader hierover klaagde, bedreigde de directeur van de politie van Fier Ardi Veliu hem drie of vier keer in januari en februari 2018 door een wapen tegen het hoofd te plaatsen en te zeggen dat hij het geld nooit zou zien. Ongeveer een maand later maakte uw vader in samenwerking met de journalist Jetmir Olldashi in het geheim geluidsopnames van gesprekken met Agron om aan te tonen dat Agron, wiens broer Fatmir Xhafaj intussen minister van binnenlandse zaken was geworden, nog steeds betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Op de opnames nodigt uw vader Agron uit om samen drugs te verhandelen. Uw vader ging naar de politie van Vlorë om dit aan te geven maar vond er geen gehoor. Vervolgens stapte hij met deze opnames naar de procureur Besim Hajdarmataj die ze in beslag nam en de zaak verder wilde onderzoeken maar hij werd in februari 2018 overgeplaatst naar een andere regio en vervangen door Arta Marku, een pion van eerste minister Edi Rama.

Op 14 mei 2018 werd Agron op de televisie beschuldigd van drugshandel en werden de geluidsopnames publiek gemaakt zonder vermelding van uw vaders identiteit. Er werd naar uw vader verwezen als getuige X. Agron begreep dat uw vader getuige X was en belde hem op om hem en uw familie uit te schelden. Uw vader nam een geweer en vertrok naar Agrons huis om hem te doden maar werd er tegengehouden door de politie en geheime diensten die Agron had opgetrommeld om hem te beschermen. Een dag later werd uw broer L.(...) gevolgd door mensen in een wagen. U werd benaderd door politiechef Alkhet Brahimaj met de boodschap dat uw vader zich diende aan te melden en dat de politie jullie wilde helpen. Diezelfde avond pikte een vriend van uw vader uw moeder, uw broer en u op om Albanië te verlaten, terwijl uw vader zelf in Tirana bleef.

Op 16 mei 2018 verklaarde Agron dat hij naar Italië ging gaan om de straf uit te zitten van zijn veroordeling van 2008. Edi Rama verklaarde publiekelijk dat de opnames vals waren en Fatmir Xhafaj onschuldig was. Onderweg naar Kukës om via die weg Albanië te verlaten, werd uw vader tegengehouden door leden van de Albanese inlichtingendiensten. Hij werd vier uur lang aan de kant van de weg geplaatst. Intussen maakte de Democratische Partij bekend dat uw vader de persoon op de geluidsopnames was waardoor de Albanese inlichtingendiensten het bevel kregen hem mee te nemen naar het parket van Tirana waar hij verklaringen aflegde en vrijgelaten werd.

Uw moeder en u kwamen intussen op 17 mei 2018 aan in België waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden op 30 mei 2018. Uw broer L.(...) kon omwille van een inreisverbod in Zwitserland niet mee komen en bleef bij uw grootvader in Fier (Albanië). Op 24 mei 2018 reisde L.(...) met uw vader naar Kosovo. Ze dienden er op 27 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in waar nog geen beslissing werd genomen.

In juni 2018 getuigde een kennis van uw vader, Fredi Alizotti, dat hij de stem van Agron had nagebootst op de opnames. Tijdens hun verblijf in Kosovo werd uw vader verschillende keren benaderd door Albanese invloedrijke figuren met de vraag zijn verklaringen in te trekken. Enkele maanden na hun aankomst in Kosovo kwam een jeugdvriend van uw vader, Sajmir Vishaj, huidig stafhouder voor heel Albanië en advocaat van Agron in Italië, bij hem met de vraag om zijn verklaringen aan te passen en het aanbod om uw broer een vals Macedonisch paspoort te bezorgen. Ongeveer twintig dagen later kwam een lid van de Socialistische Partij (SP) met de voornaam Namik bij uw vader in Kosovo met de boodschap dat hij uw familie zou beschermen en tweehonderd of driehonderd duizend euro zou betalen in ruil voor de aanpassing van zijn verklaringen. Uw vader ging niet in op deze voorstellen omdat hij zijn tegenstanders haat. Taulant Balla, parlamentslid voor de SP, stuurde ook een zekere Nikollin naar uw vader toe om te vragen zeker niets te zeggen over een ander schandaal waarbij Taulant Balla ook betrokken was. Uw vader kreeg in Kosovo via een vriend te horen dat er vijfhonderd duizend euro op zijn hoofd was geplaatst door Albanese drugsbendes. In augustus, september of november 2018 verklaarde Edi Rama in het parlement dat hij niet zou rusten voor uw vader teruggevonden werd.

Op 6 oktober 2018 besliste de rechtbank van Tirana tot de aanhouding van uw vader omwille van het afleggen van valse verklaringen en omwille van het illegaal oversteken van een landsgrens, alsook de aanhouding van Fredi Alizotti omwille van het afleggen van valse verklaringen. Jetmir Olldashi kreeg een bevel beschikbaar te blijven voor de gerechtelijke politie en zich wekelijks aan te melden.

Op 9 oktober 2018 publiceerde parlamentslid Salianji een opname waarin Fredi Alizotti zegt dat Ardi Veliu en Taulant Balla hem geld verschuldigd zijn. Op 11 oktober 2018 trachtten drie agenten van de Albanese inlichtingendiensten L.(...) en uw vader zonder een aanhoudingsbevel vanuit Kosovo terug naar Albanië mee te nemen maar de Kosovaarse politie gaf hen het bevel Kosovo te verlaten.

Op 24 december 2018 verlieten L.(...) en uw vader Kosovo en reisden naar Hongarije. De Albanese autoriteiten stuurden een uitleveringsverzoek naar de Hongaarse autoriteiten die dit verzoek op 20 december 2018 afwezen. L.(...) en uw vader reisden intussen door naar België waar ze aankwamen op 27 december 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 4 januari 2019.

Uw vader vernam via een vriend in Ecuador dat de huurmoordenaar Dritan Rexhipe door Edi Rama een half miljoen euro werd beloofd om uw vader uit te schakelen. Uw vader meldde dit bij de politie van Lommel.

U vreest voor uw leven omwille van de problemen van uw vader.

U legt uw origineel paspoort neer.

Ter staving van haar verzoek legt uw moeder enkele nieuwsartikelen neer over de zaak van uw vader, alsook haar origineel paspoort, originele identiteitskaart, originele huwelijksakte, de originele geboorteakten van u en uw broer en een foto van L.(...) en uw vader in Kosovo.

Ter staving van zijn volgend verzoek legt uw vader een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer; alsook kopieën van twee bladzijden van het paspoort van L.(...); een kopie van zijn huwelijkscertificaat; een kopie van de geboorteakten van L.(...) en u; een kopie van het dossier van zijn verzoek om internationale bescherming in Kosovo; een kopie van enkele gerechtelijke documenten van Kosovo waaronder de verklaringen van zijn Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket; de Hongaarse uitleveringsweigering d.d. 20 december 2018 en een bundel documenten van zijn Belgische advocaat waaronder nieuwsartikelen over zijn zaak, nieuwsartikelen over Arta Marku, een artikel over een betoging in Albanië, algemene rapporten over Albanië van Freedom House en de Wereldbank, een uiteenzetting van zijn advocaat over waarom hij bescherming nodig heeft en enkele hyperlinks naar YouTubefragmenten.

Uw broer L.(...) legt een kopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 december 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader A.V.(...). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U maakt immers niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS erkent dat u de getuige X bent die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018 maar uit dit loutere feit kan niet geconcludeerd worden dat u een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Albanië.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Doorheen uw persoonlijke onderhouden maakte u dergelijk onderzoek evenwel onmogelijk. Hoewel het voor de beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming van cruciaal belang is om een correct zicht te hebben op de concrete levensomstandigheden van de verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levenswandel voor uw komst naar België alsook het door u geschetste verloop en de context van uw vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig, vaag en gebaseerd zijn op blote beweringen dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Bovendien ondermijnt uw gebrek aan medewerking het onderzoek naar uw geopperde vrees en stroken uw verklaringen over uw motieven evenmin met objectieve informatie in het dossier. Het CGVS is aldus van oordeel dat de door u geschetste context van de gebeurtenissen alsook de gevolgtrekkingen die u zelf trekt niet geloofwaardig zijn.

Betreffende de door u geschetste levenswandel en leefomstandigheden voor uw komst naar België dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet eerlijk bent over een eerder verzoek om internationale bescherming in België. U beweerde bij het CGVS dat u in 1997 ongeveer twee maanden in België verbleef maar betuigde spijt dat u toen geen verzoek om internationale bescherming indiende (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 15/02/2019, p. 6-7). U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitdrukkelijk aan dat u behalve een alias op een vals paspoort onder de naam B. A. geen andere identiteiten heeft gebruikt en u behalve een verzoek om internationale bescherming in Kosovo in 2018 nergens anders internationale bescherming heeft verzocht (verklaring DVZ, d.d. 17/01/2019, vraag 3, 22). Dit blijkt echter niet te kloppen. U verzocht namelijk reeds in 1999 internationale bescherming in België onder de naam H. A. en beweerde toen de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Hieruit moet geconcludeerd worden dat u in het kader van uw huidige eerste volgend verzoek de Belgische

asielinstanties tracht te misleiden door zowel uw toen opgegeven identiteit als uw eerste verzoek om internationale bescherming te verbergen. Dit gegeven tast uw algemene geloofwaardigheid reeds op ernstige wijze aan.

Ook over uw concrete levensomstandigheden in Albanië tracht u doelbewust de asielinstanties te misleiden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u voor uw veroordeling in Italië twee jaar in de gevangenis zat in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, d.d. 09/05/2019, p. 3). Wanneer u tijdens uw derde onderhoud uitdrukkelijk gevraagd werd naar eerdere arrestaties en veroordelingen in Albanië repte u hier echter met geen woord over en zei u dat u in Albanië slechts éénmaal gearresteerd of veroordeeld werd, meer precies een veroordeling tot zes maanden gevangenisstraf waarover u bovendien beweerde geen dag in de gevangenis te hebben doorgebracht omdat u geen geweld had gebruikt (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3, d.d. 22/01/2020, p. 4). U verklaarde tijdens uw tweede onderhoud tevens dat u in het verleden actief was in de mensensmokkel (CGVS 2, p. 3) maar vreemd genoeg ontkende u dit volkomen in uw derde onderhoud en deed u dit af als loutere beschuldigingen van de Albanese autoriteiten zonder enige grond van waarheid (CGVS 3, p. 3). Nochtans haalde u deze clandestiene activiteit zelf aan wanneer werd gevraagd hoe het komt dat u zoveel vrienden en kennissen heeft. Ook over uw betrokkenheid in het drugsmilieu bent u tegenstrijdig. U beweerde aanvankelijk dat u zich enkel tussen 2001 en 2004 bezighield met drugshandel (CGVS 1, p. 7) hetgeen u later bijstelde naar 2000 tot 2004 (CGVS 2, p. 3) en nog later naar 2000 tot 2007 (CGVS 3, p. 4-5). Frappant is dan ook dat de Italiaanse politie pas in 2008 twaalf kilogram heroïne in uw woning vond (CGVS 1, p. 10). Dat u niet coherent bent over uw illegale activiteiten in het verleden, zichzelf voordoot als een eerlijke klusjesman die niets meer met drugs te maken had (CGVS 1, p. 13) en niet coherent bent over uw activiteiten als mensensmokkelaar (CGVS 3, p. 3) versterkt de indruk dat u net zoals tijdens uw eerste verzoek in België in 1999 geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke identiteit en activiteiten. Uw weigering om zicht te bieden op uw werkelijk profiel en levenswandel strekt zich overigens ook uit tot uw verklaringen over uw zoon L.(...). Wanneer het CGVS polste naar de reden van zijn inreisverbod in Zwitserland, stelde u dat hij langer in Zwitserland was gebleven dan toegelaten en erna dat u er eigenlijk het fijne niet van wist maar dat het een lang verhaal is (CGVS 1, p. 6). L.(...) kreeg echter een inreisverbod in Zwitserland omdat hij er op vijftienjarige leeftijd aangehouden werd vanwege het verhandelen van drugs (CGVS 1 L.(...), p. 7). Hij verklaarde expliciet dat hij u informeerde over deze gebeurtenis toen hij gearresteerd werd (CGVS 2 L.(...), p. 3). Het feit dat u ook hierover niet de waarheid wenst te vertellen is een zoveelste aanwijzing dat u geen zicht wenst te bieden op de levensomstandigheden van u en uw familie.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u opgeworpen profiel een eerlijke klusjesman te zijn. Door dermate tegenstrijdige verklaringen over uw (crimineel) verleden af te leggen en uw manifeste weigering een zicht te bieden op uw werkelijke activiteiten, levensomstandigheden en identiteit ondermijnt u niet alleen uw algemene geloofwaardigheid, u maakt het tevens onmogelijk voor het CGVS om een correcte inschatting te maken van uw nood aan bescherming. Uw schrijnend gebrek aan medewerking blijkt evenzeer uit de vaststelling dat u geen enkele inspanning doet om over uw (crimineel) verleden documenten neer te leggen die uw versie van de feiten kunnen ondersteunen.

Vervolgens blijken ook uw verklaringen over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Albanië niet coherent waardoor uw geloofwaardigheid betreffende deze gebeurtenissen eveneens wordt aangetast. Zoals eerder gezegd twijfelt het CGVS namelijk niet aan de waarachtigheid van het bestaan van de opnames. Maar door uw incoherente en weinig plausibele verklaringen over deze zaak, laat u het CGVS niet toe een geloofwaardig zicht te krijgen op de feiten zoals door u voorgesteld en ondermijnt u aldus de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees op vervolging bij terugkeer naar Albanië, omwille van deze audio-opnames.

Zo bent u vooreerst inconsistent over uw beweegredenen om Agron X. in de val te lokken. In eerste instantie gaf u aan dat u wraak wou nemen op Agron X. omdat hij in tegenstrijd met de Albanese gewoonten uw familie had laten stikken terwijl u uw straf uitzat in een Italiaanse gevangenis tot 2014 (CGVS 1, p. 8, 10). Om die reden had u na uw vrijlating contact opgenomen met de journalist Olldashi, beweert u (CGVS 1, p. 7-8). Weinig coherent hiermee is dat u na uw vrijlating in 2014 wel nog samenwerkte met Agron bij de verkiezingen van 2015. Zo ronselde u zelfs nog stemmen voor hem (CGVS 1, p. 24; CGVS 2, p. 4). Jullie zouden pas problemen hebben gekend toen hij weigerde u te betalen (CGVS 2, p. 4). Uw bewering dat u ook de algemene drugssituatie in Albanië niet wilde voor de toekomstige generaties zoals uw kinderen (CGVS 1, p. 12) en u de banden tussen criminele bendes en de overheid wilde aankaarten (CGVS 1, p. 25), is gezien uw eigen betrokkenheid in en deelname aan

deze milieus op zich ook al weinig geloofwaardig. Later beweert u dat u had besloten Agron een hak te zetten toen hij de politiechef Ardi Veliu op u afstuurde om u te bedreigen, vanaf december 2017 (CGVS 2, p. 5). Een maand later zou u dan de opnames hebben gemaakt (CGVS 3, p. 7). Het is opmerkelijk dat u geen coherente verklaringen kunt afleggen over uw motief om Agron een hak te zetten.

Wat betreft de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese autoriteiten volgend op de bekendmaking van de opnames, zijn jullie verklaringen op zich evenmin geloofwaardig daar zij op enkele essentiële punten tegenstrijdig zijn. Het CGVS stelt vast dat u deze gebeurtenissen telkens ernstiger en gewelddadiger voorstelt dan zij in werkelijkheid waren. Dat het volgens uw advocaat in uw persoonlijkheid ligt om te overdrijven (CGVS 3, p. 22) doet niets af aan uw plicht om de feiten die geleid hebben tot uw vlucht zo waarheidsgetrouw weer te geven om de asielinstanties een zo duidelijk mogelijk zicht te geven op uw vrees op vervolging bij terugkeer. Zo kan het gebruik van geweld en bedreigingen door overheidsinstanties niet louter beschouwd worden als een overdrijving. Dit is net een essentieel element om acties al dan niet te kwalificeren als daden van vervolging. Het feit dat u door enkele wagens werd tegengehouden aan de kant van de straat interpreteren u en uw zoon K.(...) als een aanhouding door de Albanese inlichtingendiensten met het bevel om u te liquideren (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 1, p. 16). Uw echtgenote verklaarde dat zij u duidelijk maakten dat ze u met de dood bedreigden, zonder concreet te zeggen hoe zij dit deden (CGVS 2 D.(...), p. 12). Dit is echter niet ernstig. Uit niets blijkt namelijk dat dit meer inhield dan een eventuele aanhouding. U beweerde zelfs dat u niet enkel bedreigd werd met de dood maar tevens een klap tegen het hoofd kreeg met een Kalasjnikov, waardoor u nog steeds een litteken zou hebben aan uw hoofd (CGVS 1, p. 9, 25). Hoewel u beweerde dat u geopereerd werd aan uw hoofd (CGVS 1, p. 25) legt u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Vreemd is dan ook dat niemand van uw familieleden in hun beschrijving van deze gebeurtenis enige melding maakte van deze slag tegen het hoofd (CGVS 1 D.(...), p. 9; CGVS 2 D.(...), p. 12; CGVS 1 K.(...), p. 10; CGVS 2 K.(...), p. 7). L.(...) vermeldde dat er wapens tegen uw hoofd werden geplaatst maar spreekt niet van enige verwondingen, zelfs wanneer het CGVS expliciet vroeg of er verder iets gebeurde (CGVS 2 L.(...), p. 10).

Voorts gaf u incoherente verklaringen over de wijze waarop u wist te ontkomen. In uw eerste versie stelde u dat u vrijgelaten werd nadat Democratisch parlamentslid Lulzim Basha bekendmaakte dat u getuige X was door een foto te tonen (CGVS 1, p. 10). In uw tweede versie verklaarde u dat u een goede kennis van u de opdracht had gegeven om de opnames online te plaatsen indien hij enkele uren niets van u vernam, waarop een Democratisch parlamentslid een foto van u toonde in het parlement (CGVS 2, p. 15) hetgeen nog enigszins verenigbaar is met uw eerste versie. In uw derde versie stelde u echter dat u zelf een opname naar de Democratische Partij verstuurde met de opdracht deze openbaar te maken indien u iets overkwam (CGVS 3, p. 19), hetgeen de Democratische Partij te weten kwam dankzij hun infiltranten binnen de inlichtingendiensten (CGVS 3, p. 20). Uw zoon K.(...) beweerde dan weer dat u tijdens deze arrestatie vergezeld was van enkele vrienden die de media contacteerden die het vervolgens publiek maakten (CGVS 1 K.(...), p. 5; CGVS 2 K.(...), p. 6). Door deze incoherente verklaringen maakt u niet aannemelijk dat deze gebeurtenis plaatsvond zoals u deze beschreef, laat staan dat ze meer inhield dan een manier om u naar het parket van Tirana te brengen om daar verklaringen af te leggen. U gaat overigens volledig voorbij aan uw bewering dat u kort ervoor Agron X. in het bijzijn van de politie had bedreigd met de dood, dan nog in het bezit van een Kalasjnikov, omdat Agron uw familie had bedreigd en beledigd (CGVS 1, p. 22, 23, 24). Dat de politie na dergelijke doodsb bedreiging van u wentwege op zoek ging naar u en wilde verzekeren dat u het land niet verliet, kan dan ook geenszins gezien worden als een disproportionele daad van vervolging, zeker aangezien u zelf ook beweert dat u Agron zou hebben gedood indien de politie hem niet had beschermd (CGVS 1, p. 24).

Ook uw verklaringen omtrent de manier waarop uw zonen K.(...) en L.(...) benaderd werden zijn tegenstrijdig aan die van uw familieleden. Uw echtgenote stelde dat K.(...) benaderd werd door de politiechef en agenten in burgerkleding die hem vroegen waar u zich bevond en u wilden contacteren opdat zij u zouden kunnen beschermen (CGVS 1 D.(...), p. 6; CGVS 2 D.(...), p. 9). K.(...) zei dat hij onder psychologische druk werd gezet met de boodschap dat hij nergens heen mocht gaan (CGVS 1 K.(...), p. 4). De politie vertelde K.(...) bovendien expliciet dat ze hem wilden helpen en vroegen of zij u konden spreken (CGVS 2 K.(...), p. 6, 7). Uw voorstelling van deze gebeurtenis is evenwel manifest anders. Zo beweerde u namelijk dat uw zoon bedreigd werd door een gewapende politiechef en de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid en geliquideerd zou worden (CGVS 1, p. 6, 26). Ook L.(...) stelde verschillende keren dat de politiechef een doodsb bedreiging uitte tegen K.(...) en zei dat hij jullie familie zou liquideren (CGVS 1 L.(...), p. 3; CGVS 2 L.(...), p. 4). L.(...) zou dit rechtstreeks van K.(...) hebben gehoord (CGVS 2 L.(...), p. 4). Deze tegenstrijdigheden in jullie verklaringen over het kernelement van dezelfde gebeurtenis, namelijk het al dan niet uiten van een doodsb bedreiging door een

politiechef, doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bedreiging, zeker aangezien de enige persoon die er wel bij aanwezig was, K.(...), met geen woord rept over de nochtans ernstige doodsb bedreigingen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, kwam L.(...) niet verder dan zijn versie te herhalen hetgeen de tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS 2 L.(...), p. 5). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat K.(...) de boodschap kreeg dat zijn familie uitgeroeid zou worden. Dit versterkt wederom de indruk dat u en L.(...) stelselmatig trachtten om deze gebeurtenissen gewelddadiger voor te stellen dan zij in werkelijkheid het geval waren.

Bovenstaande vaststelling blijkt ook uit jullie beschrijvingen over de bedreiging die uw andere zoon L.(...) zou hebben ontvangen. L.(...) verklaarde dat hij bedreigd werd door personen in een gepantserde jeep van wie één een teken deed met een pistool (CGVS 2 L.(...), p. 5). Hij zag dat deze persoon een pistool bij had maar de persoon zei niets tegen hem (CGVS 2 L.(...), p. 6). L.(...) zou jullie dit allemaal hebben verteld, benadrukt hij (CGVS 2 L.(...), p. 6). K.(...) stelde deze gebeurtenis echter wezenlijk anders voor. Hij verklaarde dat L.(...) na school bedreigd werd door een persoon die voor hem ging staan met een mes en hem vertelde dat jullie niet mochten weggaan (CGVS 2 K.(...), p. 7). Ook u zei dat L.(...) persoonlijk werd aangesproken (CGVS 1, p. 27). Uw echtgenote zei dan weer dat L.(...) louter het gevoel had dat hij achtervolgd werd door rare mensen (CGVS 2 D.(...), p. 16-17) maar dat er verder niets gebeurde en hij niet geslagen, toegeroepen of bedreigd werd (CGVS 2 D.(...), p. 17). Het gaat hier niet om details maar om essentiële elementen in jullie vervolgingsvrees. Wanneer L.(...) geconfronteerd werd met deze tegenstrijdige verklaringen kwam hij niet verder dan te zeggen dat zijn versie de juiste is, namelijk dat hij bedreigd werd met een pistool, niet met een mes, dat niemand iets had gezegd tegen hem, en dat hij het op deze manier heeft doorverteld aan K.(...) (CGVS 2 L.(...), p. 7). Dit rechtvaardigt de vastgestelde tegenstrijdigheden uiteraard niet waardoor ook aan jullie verklaringen over deze gebeurtenis geen geloof kan worden gehecht.

U bent overigens ook tegenstrijdig wanneer u het heeft over de toenaderingspoging van Taulant Balla. Eerst beweerde u dat Taulant Balla samen met de leider van de misdadafdeling en met uw vriend Sali Lushaj naar u kwam met de vraag welk bedrag u wilde om gewoon te zwijgen, een aanbod dat u weigerde omdat u het niet eerlijk vond dat de overheid banden had met criminele organisaties (CGVS 1, p. 12). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat Taulant Balla u persoonlijk vroeg hoeveel geld u wilde om uw verklaringen aan te passen (CGSV 2, p. 5, 13). Het is dan ook opnieuw frappant vast te stellen dat u uw verklaringen over deze gebeurtenis in het kader van uw derde persoonlijk onderhoud plots wijzigt. Wanneer het CGVS terugkwam op dit voorval stelde u namelijk dat het niet Balla zelf was die u benaderde maar een zekere meneer Nikollin die u subtiel te kennen gaf dat hij in naam van Taulant Balla sprak (CGVS 3, p. 9). Opnieuw moet vastgesteld dat u deze gebeurtenis niet aannemelijk maakt door dergelijke tegenstrijdige verklaringen af te leggen, hetgeen de geloofwaardigheid van het geheel van uw verklaringen ondermijnt.

Vervolgens legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de verdere gevolgen voor uw familieleden die nog in Albanië verblijven. Zo haalt u aan dat uw broer V. V. onder druk wordt gezet door mensen die zijn autoriteit uit hebben geslagen omwille van uw problemen en aangesproken wordt door personen aan zijn huis die willen dat u alles zou ontkennen (CGVS 2, p. 9). Volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen in het kader van uw tweede onderhoud, waar u stelde dat u uw broer I. een dag voor uw onderhoud en u V. tien dagen ervoor nog sprak (CGVS 2, p. 8-9) beweerde u tijdens het derde onderhoud plots dat u al twee jaar geen enkel contact meer heeft gehad met hen en dus niet weet hoe zij het stellen (CGVS 3, p. 3) en dat u hen niet kunt contacteren omdat zij toch afgeluisterd worden (CGVS 3, p. 10). Nog frappanter zijn uw verklaringen over een zekere Florian Hoxha. Tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS verwees u namelijk naar deze persoon als een vriend die u hielp met het oversteken van de grens en hiervoor maandenlang in de gevangenis zat in afwachting van een proces dat op 5 juni 2019 zou plaatsvinden (CGVS 2, p. 18, 19). Hoewel u toen gevraagd werd door het CGVS om dit te staven door documenten neer te leggen na het onderhoud (CGVS 2, p. 24) liet u dit na te doen. Tijdens uw derde onderhoud stelde u plots uitdrukkelijk dat niemand u hielp met het oversteken van de grens (CGVS 3, p. 18). Wanneer het CGVS u in herinnering bracht met deze naam, beweerde u ditmaal dat hij in de problemen kwam met de Albanese autoriteiten omdat hij u steunde en na zes maanden aanhouding door een rechtbank onschuldig werd verklaard (CGVS 3, p. 18). Nadien beweerde u dan weer dat Florian Hoxha wel veroordeeld werd tot vijf maanden gevangenis omwille van zijn politieke betrokkenheid en deelname aan een protest (CGVS 3, p. 19), waar u echter opnieuw geen enkel bewijs van neerlegt. Zulke tegenstrijdige verklaringen over de gevolgen van de gelekte opname voor uw naasten ondermijnen wederom uw geloofwaardigheid en geven sterk de indruk dat u uw verklaringen gaandeweg aanpast om uw situatie ernstiger voor te stellen.

Uit bovenstaande bevindingen mag worden geconcludeerd dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw algemene weergave van de gebeurtenissen in Albanië betreffende uw zaak noch aan het door u beschreven gewelddadige karakter van de overheidsinterventies. U werd nochtans gewezen op het belang om een duidelijk zicht te bieden op uw situatie en naar waarheid te antwoorden op alle vragen (CGVS 1, p. 2). Door stelselmatig te verzaken aan deze medewerkingsplicht en de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen, maakt u geenszins aannemelijk dat u in het verleden slachtoffer werd van vervolging of ernstige schade van de hand van de Albanese autoriteiten. Het CGVS acht het dan ook niet aannemelijk dat u hiervan bij terugkeer naar Albanië wel het slachtoffer zou worden. U verklaarde overigens zelf dat er u tussen 17 mei en uw vertrek op 24 mei 2018 niets overkwam omdat de staat in elkaar zou vallen indien dat het geval was (CGVS 1, p. 26). Dit is in schril contrast met uw latere bewering dat u bij terugkeer naar Albanië bij het verlaten van de luchthaven reeds gedood zou worden omwille van Edi Rama, Taulant Balla en Fatmir Xhafaj (CGVS 2, p. 12). Dat deze personen koste wat het kost een confrontatie tussen u en Agron X. wenssen te vermijden en u daarom willen doden (CGVS 2, p. 14) is evenmin geloofwaardig. In de door u geschetste context hebben deze personen alle macht in handen (CGVS 2, p. 16) en zit Agron zelf momenteel een gevangenisstraf uit in Italië (CGVS 1, p. 18). Hoe het dan toch tot een confrontatie zou komen tussen u en Agron, of waarom dit een probleem zou geven voor de machthebbers Rama, Balla en Fatmir Xhafaj, blijft een raadsel. Gezien de eerder vastgestelde onwaarheden in uw verklaringen, kan dan ook aan deze blote beweringen geen geloof worden gehecht. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u bij terugkeer door een zogezegd auto-ongeluk om het leven zou gebracht worden alvorens u de rechtbank zou bereiken om er berecht te worden (CGVS 2, p. 12, 15). Wat dit betreft kan nog verwezen worden naar het feit dat de andere betrokken beklaagden in de rechtszaak, Fredi Alizotti, Erwin Salijs en Jetmir Ollashi, zich nog in Albanië bevinden. Fredi Alizotti zit volgens u in de gevangenis wegens het afleggen van valse verklaringen (CGVS 2, p. 10). Ollashi is dan weer vrijgelaten onder voorwaarden (CGVS 2, p. 21), liep tijdens de procedure vrij rond (CGVS 3, p. 14) en werkt momenteel zelfs nog steeds als journalist in Tirana (CGVS 3, p. 14). Ook Salijs loopt nog vrij rond in Albanië (CGVS 3, p. 12). Volgens uw zoon liepen zij zelfs allen nog vrij rond in Albanië ten tijde van zijn tweede onderhoud bij het CGVS, bijna een jaar na uw vertrek uit Albanië (CGVS 2 L.(...), p. 10). Uit de artikelen die u neerlegt blijkt evenzeer dat deze drie andere betrokkenen niet in hechtenis waren gedurende de gehele gerechtelijke procedure, een bijkomende indicatie dat u ook wat uw toekomstig risico het slachtoffer te worden van geweld de situatie schromelijk overdrijft.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw onderhouden bijzonder weinig inspanningen hebt geleverd om uw talrijke beweringen betreffende uw vervolgingsvrees te staven. Zoals blijkt uit uw administratief dossier beperkte u zich daarentegen stelselmatig tot enkele selectieve persartikelen die u niet duidde en uitspraken die u later weer tegensprak. Zo zou Edi Rama u in 2018 bedreigd hebben in het parlement (CGVS 1, p. 24-25), hoewel u niet wist of het nu september of november was (CGVS 2, p. 12). U nuanceerde deze bedreiging later door toe te geven dat hij louter zei dat hij u wilde vinden (CGVS 2, p. 8) hetgeen bezwaarlijk als een bedreiging kan beschouwd worden. Dat u dit interpreteerde als een openlijke bedreiging van de premier in het parlement, is niet ernstig. Los daarvan moet echter vastgesteld worden dat u deze uitspraken van Rama in het parlement op generlei wijze staakt. Ook beweerde u over tal van gebeurtenissen dat uw beweringen ondersteund worden door vele video's die op YouTube werden geplaatst (CGVS 1, p. 5, 7, 9, 21; CGVS 2, p. 5, 7, 9, 10, 11; CGVS 3, p. 17). Ondanks het feit dat het CGVS u tijdens en na het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk verzocht om de relevante videofragmenten waarnaar u verwees neer te leggen, kwam u hier echter niet aan tegemoet. Nochtans werd u reeds tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd om alle stukken van welk aard ook neer te leggen die uw verklaringen zouden kunnen staven (CGVS 1, p. 21). In een schrijven van 5 februari 2020 verzocht uw advocaat een bijkomend onderhoud te organiseren om enkele videofragmenten op YouTube te bespreken omdat u niet de kans zou hebben gehad om de gevraagde fragmenten te laten vertalen of transcriberen. Er mag echter worden geconcludeerd dat u na uw eerste onderhoud ruim de tijd heeft gekregen om uw verzoek van de nodige stavingsstukken te voorzien. Bovendien verblijft u pas sinds 9 augustus 2019 in de gevangenis en heeft u verschillende advocaten te uwer beschikking die u bijstaan in België en in Kosovo. De vijf hyperlinks naar videofragmenten op YouTube die uw Belgische advocaat uiteindelijk doorstuurde, volstaan echter geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Een vertaling van de essentiële elementen van deze fragmenten leert dat deze telkens de verklaringen van Fredi Alizotti en Erwin Salijs bevatten, waarbij de eerste overigens zelfs verklaart dat hij schrik heeft van die laatste. In ieder geval kan Fredi Alizotti geenszins als een betrouwbare bron worden aanzien gezien hij zich in het verleden volgens u liet omkopen om valse verklaringen af te leggen (CGVS 2, p. 9, 10, 13, 18). Het loutere feit dat Fredi Alizotti munt trachtte te slaan uit deze situatie door de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen doet daarenboven niets af aan het feit dat u zelf ongeloofwaardige verklaringen

aflegde omtrent uw confrontaties met de Albanese overheidsinstanties. U zei over deze spilfiguur in uw zaak trouwens eerst dat hij door de Socialistische Partij werd ingehuurd om u zagezegd te bewaken gedurende vijftien dagen en dat hij eigenlijk niets met u te maken heeft (CGVS 1, p. 27) terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud zijn betrouwbaarheid plots benadrukte omdat u hem als vriend beschouwt en jullie samen zes of zeven maanden in Spanje doorbrachten (CGVS 3, p. 9), verklaringen die opnieuw klemmen. De bewijswaarde van deze weinige fragmenten die u neerlegt zijn dan ook bijzonder relatief. Uit uw desinteresse om uw verzoek te staven blijkt andermaal dat u niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op u rust in uw asielprocedure.

Na bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk maakt dat u of uw familieleden het slachtoffer werden van geweld of bedreigingen bij acties door de Albanese overheidsinstanties en dat jullie de gebeurtenissen stelselmatig gewelddadiger voorstellen dan zij in werkelijkheid waren. Het loutere feit dat mensen van overheidsdiensten naar u op zoek waren omwille van de opname maakt uiteraard geen vervolging of ernstige schade uit. Wat betreft het feit dat de autoriteiten u wensen te ondervragen moet opgemerkt worden dat dergelijke handelingen kaderen binnen een politieel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van eventuele strafbare feiten waarvan u verdacht wordt. Dergelijk ondervragingen kunnen bijgevolg in alle redelijkheid niet beschouwd worden als een vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vervolgingsvrees die u er uit afleidt is namelijk, zoals meermaals aangetoond, niet geloofwaardig.

Naast de overheid vreest u eveneens de wraak van de criminele bendes in Albanië omdat er een bedrag op uw hoofd werd geplaatst door belangrijke mensen (CGVS 1, p. 2, 23) en u als verrader zou aanzien worden naar aanleiding van een tv-getuigenis op News24 van u over de drugssmokkel in Albanië (CGVS 1, p. 30; CGVS 3, p. 13). U haalt echter zelf aan dat uw gezicht volledig onherkenbaar was en u geen enkele naam heeft vernoemd, uit vrees voor uw eigen leven en dat van uw gezinsleden (CGVS 3, p. 13). Het lijkt dan ook weinig plausibel dat u door dit televisieoptreden enige problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Albanië met deze bendeleden. Daarnaast legt u opnieuw tegenstrijdige verklaringen af. Zo bent u niet eenduidig over het bedrag dat op uw hoofd zou staan. Tijdens uw eerste onderhoudsprak u namelijk eerst over 500.000 euro (CGVS 1, p. 2), later over 200 of 300.000 (CGVS 1, p. 3, 23) om tijdens uw tweede onderhoud opnieuw te eindigen op 500.000 euro (CGVS 2, p. 12). Ook maken u en uw gezinsleden deze bedreiging allerminst concreet. U vermeldde de bende van Bajra (CGVS 1, p. 3) en de bende van Bestrove als bendes die u vreest, maar wilt, zagezegd geen bendeleden bij naam noemen van Bestrove ter bescherming van uw familieleden die nog in Albanië wonen. Meermaals gewezen op de vertrouwelijkheid van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wenste u toch geen naam te geven (CGVS 1, p. 23), waardoor u het CGVS de indruk geeft niet te weten wie exact tot de bende van Bestrove hoort en wie u dus exact zou vrezen. Te meer omdat u daarnaast wel kwistig omspringt met namen van personen die eveneens banden met de onderwereld hebben. L.(...) kan dan weer geen enkele naam van een bende geven (CGVS 2 L.(...), p. 5). Aangezien van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees, tast het loutere feit dat u geen bendelid bij naam kunt noemen van een van de bendes die u vreest en uw zoon zelfs niet eens de naam kan geven van één van deze bendes de geloofwaardigheid van jullie beweerde vrees aan. U verwees vervolgens naar het feit dat er 42 mensen werden gearresteerd na de publicatie van de opnames, een bewering die u wederom niet staft (CGVS 3, p. 13) maar zou hebben vernomen van een FBI-agent die naar Tirana kwam en met wie u geheime zaken besprak (CGVS 3, p. 14). Vreemd genoeg weet u diens naam niet meer (CGVS 3, p. 14). Tot slot haalt u enkele namen aan van personen die u zegt te vrezen. Van twee personen onder hen zegt u zelf concrete indicaties te hebben zij u iets zouden aandoen: Lul Berisha en Tol Imeri (CGVS 3, p. 18). Gevraagd welke indicatie u heeft dat deze personen u zouden doden, komt u niet verder dan dat zij beiden werden vrijgelaten uit de gevangenis na een levenslange veroordeling en ze als tegengunst u zouden elimineren (CGVS 3, p. 12, 18). U toont echter op geen enkele wijze aan dat deze personen u concreet bedreigden, noch dat ze zelfs ook maar iets met u te maken hebben, noch dat zij vrijkwamen na tussenkomst van de personen die u zou vrezen. Nog een lid van de criminele wereld die u zou vrezen is Dritan Rexhipi, die volgens u verantwoordelijk is voor de bedreigingen die u kreeg hier in België. U linkte dit in eerste instantie opnieuw aan Edi Rama die Dritan Rexhipi een half miljoen euro aanbood om u uit te schakelen, hetgeen u rechtstreeks van Dritan vernam (CGVS 2, p. 12). U beweerde verder dat Dritan ondanks een levenslange celstraf dankzij Edi Rama werd vrijgelaten, vervolgens in Italië verbleef en momenteel in Antwerpen woont met een nieuwe identiteit (CGVS 2, p. 12-13). Tijdens het derde persoonlijk onderhoud luidden uw verklaringen over deze gebeurtenis wederom opzienbarend anders: u sprak nooit zelf met Dritan maar vernam via een vriend van u die in Ecuador woont dat Dritan, die daar gearresteerd

werd, het bevel gaf aan leden van zijn Antwerpse bende om u in de gaten te houden (CGVS 3, p. 16). Ditmaal beweerde u niet dat hij dit in opdracht van Edi Rama deed maar op bevel van de minister van binnenlandse zaken (CGVS 3, p. 16). Geconfronteerd met deze zoveelste tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te zeggen dat u dit van uw vriend hoorde die ver van hier woont (CGVS 3, p. 16) hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uitklaart. Uw bewering dat u niet naar de Belgische politie ging omdat u niet weet waar het kantoor is (CGVS 2, p. 13) ondanks bedreigingen en uw eigen verklaring dat u nood heeft aan bescherming in België (CGVS 1, p. 30), kan daarbij ook absoluut niet overtuigen. U beweerde overigens tijdens uw derde onderhoud dat u wel degelijk naar de politie ging om aangifte te doen nadat u van uw vriend hoorde over de betrokkenheid van Dritan (CGVS 3, p. 16). Niet alleen legt u hiervan niets neer ter staving, dit is bovendien tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u niet naar de politie ging omdat u het kantoor niet wist zijn (CGVS 2, p. 13). Aangezien u tijdens uw eerste twee onderhouds Dritan al had vermeld als belager, was u op dat moment reeds bedreigd (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 2). Indien u hierna wel naar een ander politiekantoor ging mag op zijn minst verwacht worden dat u daar alle bedreigingen zou vermelden waarmee u te maken kreeg in België. U linkte uw problemen met de criminele wereld in Albanië verder opnieuw aan Agron X. en Edi's broer Olsi Rama die verantwoordelijk zouden zijn voor de verdwijning van 75 of 80 personen in Vlorë (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 17,18) maar staft ook dit op generlei wijze. U geeft hier zelfs geen begin van bewijs van maar motiveert dit louter op basis van de andermaal blote bewering dat Edi Rama een duur huis heeft voor zijn loon hetgeen geen verklaring biedt hiervoor (CGVS 2, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u geenszins in concreto aantoonst dat u de Albanese criminele wereld zou vrezen omdat u als verrader zou worden aanzien. Bovendien dient er op gewezen te worden dat het geheel ongeloofwaardig is dat u enerzijds beweert dat u behalve uw periode in Italië niets met drugs te maken had en anderzijds dat u het gehele Albanese drugsnetwerk zou kunnen blootleggen en daarom vervolging of ernstige schade zou vrezen (CGVS 1, p. 30). Uw verklaring dat u vervolging zou vrezen indien u het gehele Albanese drugsnetwerk zou blootleggen is bovendien louter hypothetisch. Een louter hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekers om deze vrees ook gefundeerd, geloofwaardig en concreet te maken, hetgeen u door uw loutere verwijzen naar het feit dat u zou vervolgd worden indien u het netwerk zou blootleggen, nalaat te doen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In het licht hiervan moet opgemerkt worden dat u in het kader van dit conflict geen afdoende bescherming heeft gezocht bij de politiediensten. U beweerde dat u ergens in oktober 2018, hoewel uit de context blijkt dat u oktober 2017 bedoelde, naar de politie in Vlorë ging om bewijzen tegen Agron af te geven en bescherming te zoeken (CGVS 3, p. 15). Dat u net bij de politie van Vlorë aanklopte maar bij geen enkel ander politiekantoor dergelijke bescherming zocht (CGVS 3, p. 15), is niet verenigbaar met uw bewering dat de Xhafajs alles controleren in die regio (CGVS 1, p. 7, 9). U verwees hierbij naar het feit dat Edi Rama en de broers Xhafaj alle macht in handen hebben (CGVS 2, p. 16). Er moet echter gewezen worden op het feit dat Fatmir X. op 6 november 2018 officieel aftrad als minister van binnenlandse zaken en dat zijn broer Agron X. intussen een celstraf uitzit in Italië. De nieuwe minister van binnenlandse zaken Sander Leshaj zou de politiediensten volgens u ook beïnvloeden maar noch u noch L.(...) geven enige concrete staving

hiervoor of voorbeelden hiervan waaruit zou kunnen blijken dat hij dit in het verleden deed of in uw specifiek geval zou doen (CGVS 1, p. 29; CGVS 2 L(...), p. 11). U beweerde dat ook Edi Rama, Gramos Ruçi, Fatmir Xhafaj en Taulant Balla in het verleden politieonderzoeken hebben beïnvloed maar meermaals gevraagd naar concrete voorbeelden hiervan, slaagde u er niet in ook maar één voorbeeld te geven (CGVS 2, p. 18). U haalt enkel, puur hypothetisch, aan dat ze het bevel zouden kunnen geven, zonder dit in concreto aan te tonen dat ze dit in het verleden ooit hebben gedaan en in de toekomst van plan zijn te doen. L(...) verklaarde dan weer dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten omdat K(...) rechtstreeks bedreigd werd door een politiechef (CGVS 1 L(...), p. 8). Hierbij moet gewezen worden op de eerder gedane vaststellingen waaruit blijkt dat jullie het bedreigende aspect van deze confrontatie niet aannemelijk hebben weten te maken. Integendeel, uit de verklaringen van uw echtgenote en K(...) blijkt net dat de politie aangaf dat zij u en uw familie wensten te beschermen (CGVS 1 D(...), p. 6; CGVS 2 D(...), p. 9; CGVS 2 K(...), p. 6). Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. U trachtte echter op geen enkel moment het door u beweerde wanoptreden van de politie, waaronder de door u beweerde bedreigingen door politiechef Ardi Veliu, aan te kaarten (CGVS 3, p. 15). U antwoordt negatief op de vraag of u elders het wanoptreden van de politie heeft aangekaart (CGVS 3, p. 15). U bezocht weliswaar de procureur maar niet om het wanoptreden van de politie aan te kaarten maar enkel met uw bewijzen tegen Agron X. zelf, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS 3, p. 6-8). Ook trok u niet naar de Ombudsman, die nochtans net bevoegd is om het wanoptreden van politiediensten aan te kaarten. De Ombudsman is volgens u door Fatmir Xhafaj aangesteld maar u laat wederom na enig bewijs hiervoor te leveren. Uit de door u neergelegde documenten kan dit namelijk nergens worden afgeleid (CGVS 3, p. 15). Hierbij kan nog opgemerkt worden dat u zelf een persartikel neerlegt waaruit blijkt dat parlements lid Ervin Saliari heeft aangekondigd dat hij een rechtszaak zal starten tegen de politie hetgeen bevestigt dat de mogelijkheid bestaat om wanpraktijken van de Albanese politiediensten aan te kaarten bij andere instanties, ook in uw concreet geval. U maakt niet aannemelijk dat dit voor u in concreto niet het geval zou zijn.

Wat betreft de rechtszaak tegen u wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens levert u geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor u disproportioneel gestraft zou worden. U werd aangemaand om dit vonnis samen met een ander vonnis van 6 oktober 2018 omtrent een voorlopige maatregel jegens u, nadat u het verkreeg in de gevangenis van Turnhout, via uw advocaat of via uw zoon die u bezocht neer te leggen bij het CGVS (CGVS 3, p. 14). Zelfs nadat het CGVS uw advocaat er nogmaals, enkele maanden na uw derde onderhoud, schriftelijk toe bewoog deze stukken door te sturen, liet u na dit te doen, hetgeen niet enkel uw gebrek aan interesse aanduidt maar tevens een indicatie is dat hieruit niet blijkt dat er sprake was van enige beïnvloeding. Sterker nog, uw blote beweringen over de rechtszaak tegen u blijken na nazicht niet te kloppen. Zo verklaarde u in eerste instantie, zonder enig bewijs neer te leggen, dat het geen misdrijf is om een landsgrens over te steken zonder het plaatsen van een stempel (CGVS 1, p. 18) en het oversteken van de grens tussen Albanië en Kosovo niet illegaal kan zijn (CGVS 1, p. 28). Nochtans stelt artikel 297 van de Albanese strafwet het illegaal oversteken van de Albanese landsgrenzen strafbaar met een maximumstraf van twee jaar gevangenis. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS gaf u toe dat dit eigenlijk wel een strafbaar feit is (CGVS 2, p. 19). Uw stelling dat er toch nooit stempels geplaatst worden aan deze grensovergang (CGVS 2, p. 19) is niet enkel louter een blote bewering maar neemt bovendien niet weg dat het de Albanese autoriteiten uiteraard toekomt op soevereine wijze haar eigen strafwet toe te passen. Voor de volledigheid kan nog vermeld worden dat uw bewering dat het afleggen van valse verklaringen slechts bestraft kan worden met één jaar gevangenisstraf in Albanië (CGVS 1, p. 28) niet overeenkomt met het desbetreffende strafwetsartikel dat een maximumstraf van vijf jaar gevangenis voorschrijft. U verklaarde verder nog dat een uitleveringsaanvraag via Interpol enkel mogelijk is voor misdrijven met een straf van minimum drie jaar gevangenisstraf en hieruit zou blijken dat er in uw zaak illegaal gehandeld wordt (CGVS 1, p. 28). Dit is niet enkel foutief, bovendien zou dergelijke uitleveringsaanvraag zelfs in uw foutieve hypothese geen beletsel kennen gezien de voorziene straffen in de Albanese strafwet voor de inbreuken waarvan u beschuldigd wordt. U verwees verder naar de invloed van Edi Rama op het openbaar ministerie en de aanstelling van Arta Marku als procureur-generaal (CGVS 1, p. 18, 20; CGVS 2, p. 6, 8, 10). Deze laatste zou uw hoofd willen (CGVS 2, p. 16-17) hetgeen u volledig baseert op het feit dat zij in het verleden verantwoordelijk was voor de overplaatsing van procureur Besim Hajdarmataj als rechtstreeks gevolg van uw zaak (CGVS 1, p. 15, 20; CGVS 2, p. 17).

U stelde deze overplaatsing echter geheel anders voor doorheen uw persoonlijke onderhouden. Eerst situeerde u de overplaatsing van Hajdarmataj een vijftal maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS 1, p. 22), dus rond september 2018. Later beweerde u echter uitdrukkelijk dat Hajdarmataj werd overgeplaatst in juli 2018 en dat u op dat moment reeds in Kosovo verbleef samen met uw zoon (CGVS 2, p. 7). Nog later zei u dan weer dat Hajdarmataj in januari of februari 2018 overgeplaatst werd, ongeveer vier maanden nadat u bij hem kwam (CGVS 3, p. 6, 22). U linkte zijn overplaatsing bovendien in eerste instantie direct aan het feit dat Hajdarmataj had aangekaart dat Agron Hyseni een verzonnen persoon was die nergens in de burgerlijke stand te vinden is (CGVS 2, p. 6). Deze Hyseni is volgens u door de overheid verzonnen in het kader van uw zaak om u er in te luizen (CGVS 1, p. 15). Een eenvoudige internetzoekopdracht leert dat er wel degelijk een Agron Hyseni uit Vlorë bestaat. Wanneer het CGVS u hiermee confronteerde, zei u dat u deze persoon niet persoonlijk kent maar dat hij misschien van Vlorë is (CGVS 3, p. 21) en dat Hajdarmataj overgeplaatst werd omdat hij de hele zaak openbaar had gemaakt (CGVS 3, p. 22). Dat u zowel over het moment van zijn overplaatsing als de reden waarom hij overgeplaatst werd tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat procureur Hajdarmataj louter omwille van uw bezoek aan hem en uw persoonlijke zaak werd overgeplaatst en is een zoveelste indicatie van de onbetrouwbaarheid van uw verklaringen. De verwijzing van uw advocaat naar andere zaken waarin Marku genoemd wordt, zonder dat er overigens sprake is van een daadwerkelijke veroordeling wegens corruptie, verandert niets aan bovenstaande vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw concrete zaak sprake was van ongeoorloofde inmenging van harentwege. Bovendien bleek u niet eens op de hoogte te zijn van het feit dat Arta Marku intussen reeds vervangen werd als procureur-generaal (CGVS 3, p. 21). Over de procureur in uw rechtszaak beweerde u tot slot nog dat hij in België beschuldigd werd voor prostitutie en drugs (CGVS 3, p. 11) maar u liet niet enkel andermaal na om dit te staven, u kende niet eens zijn naam (CGVS 3, p. 11) tot u hem aflas van een document (CGVS 3, p. 22). U verklaarde vervolgens dat hij door Fatmir Xhafaj procureur werd gemaakt om u veroordeeld te krijgen, maar behalve te verwijzen naar algemene corruptie staft u dit niet (CGVS 3, p. 22).

Gezien bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat er in tegenstelling tot uw beweringen geen enkele indicatie is dat de Albanese autoriteiten bij de behandeling van uw rechtszaak de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na uw terugkeer naar Albanië. Uit niets blijkt dan ook dat u ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven geen eerlijke rechtsgang zou genieten. Uw advocaat beweert tot slot dat de Albanese autoriteiten zonder enig bewijs overgegaan zijn tot vervolging hetgeen uiteraard geen grond heeft, gezien u zelf aangaf de grens te hebben overgestoken op illegale wijze en stelt dat de gelekte opnames in handen zijn van de autoriteiten. Het oordeel naar de waarachtigheid van deze opnames en uw verklaringen hieromtrent komt toe aan de Albanese rechters. U gaf bovendien aan dat u in beroep zult gaan tegen uw veroordeling (CGVS 3, p. 11) waarmee u bevestigt dat u de mogelijkheid heeft een eventueel wanoptreden aan te vechten. Ten overvloede moet opgemerkt dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om inzicht te krijgen in de argumentatie die gevolgd werd door de rechters in uw procedure door in gebreke te blijven het vonnis neer te leggen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw bewering dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat wegens uw beperkte financiële middelen (CGVS 3, p. 10), blijft dan ook niet overeind. Sterker nog, hoewel u beweerde dat u niet op de hoogte bent van deze mogelijkheid (CGVS 3, p. 10) blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden reeds een advocaat werd toegewezen in het kader van uw verzetsprocedure tegen uw veroordeling bij verstek (CGVS 1, p. 27). Uw geveinsde onwetendheid hieromtrent doet enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wijst dit erop dat u ook in het verleden toegang had tot de beroepsprocedures in Albanië en het Albanese gerecht in het verleden zelfs een arrest in uw voordeel heeft gevelde, hetgeen wijst op een correct functioneren van het Albanese gerecht. Uw bewering dat alles en iedereen gecorrumpeerd is, wordt dan ook tegengesproken door deze vaststelling. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw familieleden neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de nieuwsartikelen moet benadrukt worden dat hier grotendeels verwezen wordt naar verklaringen van u en van leden van de Democratische Partij. Uit het rapport van Freedom House 2018 dat uw advocaat neerlegt wordt daarenboven melding gemaakt van de sterk gepolitiseerde media in Albanië. De objectieve waarde van deze artikelen is dan ook bijzonder relatief. Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelekt die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen. De artikelen betreffende de consternatie na de aanstelling van procureur-generaal Marku zeggen niets over uw persoonlijke vrees. Bovendien werd hierboven reeds vermeld dat zij tijdelijk werd aangesteld en intussen vervangen werd als procureur-generaal. De door u neergelegde artikelen wijzen er bovendien op dat er reeds tegen verschillende ministers stappen werden ondernomen in het kader van de bestrijding van corruptie. Dat u het oneens bent met de uiteindelijke straffen die gegeven werden, neemt niet weg dat er stappen werden ondernomen en procedures bestaan in Albanië om misbruik en corruptie aan te kaarten. Bovendien toonde u op generlei wijze aan waarom dit een invloed zou hebben op uw persoonlijke vrees. Het artikel over een betoging in Albanië waar uw advocaat naar verwees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 29), dateert van vier maanden voor de bekendmaking van de geluidsopnames met Agron en heeft aldus geen betrekking op uw zaak. De videofragmenten waar uw advocaat naar verwees, werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het rapport van de Wereldbank dat u neerlegt, moet er op gewezen worden dat een dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

De documenten van Kosovo tonen aan dat u en uw zoon L.(...) er een verzoek om internationale bescherming indienden. Het feit dat u er een tijd gearresteerd werd met het oog op een uitlevering – die uiteindelijk niet doorging – wijst er niet op dat u zou blootgesteld worden aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Albanië, net zomin als uw arrestatie in België in het kader van uw uitlevering hiervoor een indicatie zou zijn. De verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket in het kader van uw arrestatie veranderen hier niets aan. De rechtbank van eerste aanleg van Prishtina beval op 2 oktober 2018 tot uw vrijlating maar u laat na enige motivering hierover door de rechter neer te leggen. Ook het vonnis van 12 oktober 2018 legt u niet neer, waardoor u verhult wat deze rechter besliste. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe dit een ander licht zou werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat het Hongaarse gerecht niet inging op de Albanese uitleveringsaanvraag kan verschillende oorzaken hebben. U laat na aan te geven op basis waarvan het Hongaarse gerecht deze beslissing nam, noch zijn er enige indicaties dat dit ook maar enige invloed zou hebben op bovenstaande vaststellingen.

De neergelegde paspoorten, de identiteitskaarten, uw huwelijksakte en de geboorteakten van L.(...) en K.(...) zeggen niets over uw beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade."

Uit het voorgaande volgt dat ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel, voeren verzoekers de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers gaan niet akkoord waar de commissaris-generaal toepassing maakt van een versnelde procedure overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet aangezien Albanië kan beschouwd worden als een veilig land. Ze lichten als volgt toe:

“De Commissaris-Generaal heeft ca. anderhalf jaar de tijd genomen om het verzoek van verzoekers te behandelen. Verzoekers werden urenlang ondervraagd (allen tesamen meer dan 30 uur... Het dossier is 100den pagina's dik en bevat tal van stukken.

Door toepassing te maken van de versnelde procedure herleidt hij de beroepstermijn voor verzoekers tot een termijn van 10 dagen terwijl hijzelf nota bene anderhalf jaar de tijd heeft genomen om het dossier van verzoekers te behandelen en te bestuderen.

Verwerende partij laat de beslissing bijkomend betekenen middenin in de gerechtelijke vakantie, i.e. een periode waarbinnen het niet kan worden uitgesloten dat de raadsman van verzoekers in verlof is, hetgeen ook het geval is. De raadsman van verzoekers diende bijgevolg — vanuit het buitenland en zonder beschikking over het volledige dossier- huidig verzoek op te stellen.

Het dossier van verzoekers is dermate uitgebreid en kan niet zomaar worden overgedragen aan een andere raadsman dewelke niet vertrouwd is met het dossier. De bestreden beslissing is bovendien bijzonder uitgebreid en vergt omstandige weerlegging.

De houding van de Commissaris-Generaal is manifest onredelijk. De Commissaris-Generaal is niet verplicht de versnelde procedure toe te passen, doch beschikt enkel over de mogelijkheid.

Door zelf anderhalf jaar de tijd te nemen, vervolgens een bijzonder uitgebreide en omstandig gemotiveerde beslissing te nemen, en vervolgens — middenin het gerechtelijk verlof — een versnelde procedure toe te passen (met bijhorende herleiding van de beroepstermijn) handelt hij manifest onredelijk en schendt hij aldus het redelijkheidsbeginsel alsook de rechten van verdediging van verzoekers (art. 6 EVRM).

6.

In aansluiting op voorgaande dient vastgesteld dat verwerende partij zelf heeft nagelaten binnen een termijn van 15 werkdagen een beslissing te nemen.

Zij kon derhalve geen toepassing meer maken van de versnelde procedure, aangezien krachtens art. 57/6/1 § 1 van de Vreemdelingenwet zulke beslissing dient te worden genomen binnen de 15 werkdagen na ontvangst van het verzoek.

Dat art. 57/6/1 § 1 Vreemdelingenwet een termijn van orde zou zijn, quod non, heeft niet voor gevolg dat het verwerende partij toegestaan is ten allen tijde de versnelde procedure nog toe te passen. Zulks leidt immers tot onbillijke situaties als voorliggende waarin verwerende partij zichzelf anderhalf jaar gunt voor onderzoek van het dossier, en aan verzoekers (middenin gerechtelijk verlof met raadsman in verlof) nauwelijks een termijn van 10 dagen.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden wegens strijdigheid met art. 57/6/1 § 1 Vreemdelingenwet.

7.

Ondergeschikt werpen verzoekers op dat hun beroepstermijn — gelet op voorgaande- niet beperkt kan worden tot 30 dagen.

Art. 39/ 57 § 1 Vreemdelingenwet vermeldt immers [...]

De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

[Het verzoekschrift wordt ingediend binnen [tien dagen]-na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

2° indien het beroep gericht is [- tegen een beslissing als bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid]-;

De termijn wordt m.a.w. herleid tot een termijn van 10 dagen wanneer het beroep gericht is tegen een beslissing als bedoeld in art. 57/6/1, §1, tweede en derde lid Vreemdelingenwet. Dit artikel (57/6/1 §1) betreft de beslissingen welke genomen worden binnen een termijn van 15 werkdagen.

Aangezien de bestreden beslissing niet binnen de termijn van 15 dagen werd genomen, kan de beslissing ook niet worden beschouwd als een beslissing als bedoeld in art. 57/ 6/ 1 § 1, tweede en derde lid Vreemdelingenwet.

Huidig verzoekschrift wordt m.a.w. ingediend onder voorbehoud van alle recht en zonder enige nadelige erkenning, inzonderheid wat betreft de van toepassing zijnde beroepstermijn.

Verzoekers zullen nog een tweede verzoek in dienen binnen de termijn van 30 dagen."

In wat zich aandient als een tweede middel, voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto de materiële motiveringsplicht (artikel 62 van de Vreemdelingenwet) juncto de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers houden voor dat verwerende partij compleet voorbijgaat aan de essentie van hun verzoek om internationale bescherming. Zij argumenteren als volgt:

"Verzoekers staan in rechtstreeks conflict met de Albanese overheid, inzonderheid met de premier Edi RAMA, met Fatmir XHAFAJ (Minister van Binnenlandse Zaken),...

A.V.(...) heeft zaken blootgelegd die bijzonder schadelijk zijn voor de reputatie van de eerste minister. Hij heeft aan het licht gebracht dat Agron X. broer van Fatmir, betrokken was bij (omvangrijke) drugshandel in More. Ingevolge deze bekentenissen diende Fatmir XHAFAJ af te treden en lijdt de Socialistische Partij (en premier Edi RAMA) aanzienlijk gezichtsverlies.

De zaak van dhr. V.(...) heeft heel Albanië beroerd, heeft geleid tot straatbetogingen, en heeft maandenlang de voorpagina van kranten gehaald.

De raadsman van verzoekers heeft op omstandige wijze de manipulaties door de Albanese overheid in het dossier van verzoekers gedocumenteerd.

Verzoekers (inzonderheid dhr. A.V.(...)) werd gedurende ettelijke uren verhoord door verwerende partij.

Dat de dossierbehandelaar thans durft te stellen dat verzoeker geen medewerking zou hebben verleend en weinig inspanningen zou hebben geleverd om bewijs te verzamelen, is niet ernstig. Tal van documenten werden toegevoegd aan het dossier, verzoeker heeft zeer uitgebreide verklaringen afgelegd, en uiteraard bemoeilijkt zijn detentie (met het oog op uitlevering (!)) zijn mogelijkheden tot medewerking.

10.

Dat de verhoren stroef verliepen, is niet de verantwoordelijkheid van verzoekers. Het leek voor de betrokken dossierbehandelaar niet eenvoudig om het overzicht te houden, de zaken juist te begrijpen en te plaatsen.

Een en ander kan verklaard worden door het feit dat dit het “eerste Balkan-dossier” (sic) van de betreffende dossierbehandelaar was, zodat deze allesbehalve voldoende vertrouwd was met de Albanese instellingen en structuren om het verhaal van verzoeker (en de diverse manipulaties door de diverse actoren) adequaat te begrijpen en weer te geven.

Het kan redelijkerwijze niet worden begrepen dat zulk politiek beladen, gevoelig en ernstig dossier wordt toevertrouwd aan een dossierbehandelaar die met dit type van dossier en met het land van herkomst (en de politiek, de structuren en de instellingen) duidelijk geen vertrouwdheid noch affiniteit heeft.

De dossierbehandelaar staart zich blind op details (vermeende contradicties, overdrijvingen) terwijl het dossier (en bij uitbreiding het ganse internet) zo veel meer omvat dan de verklaringen van verzoekers om tot een beslissing te komen.

Dat eerste verzoeker bepaalde criminele antecedenten zou hebben en dus niet het profiel heeft van een “eerlijke klusjesman” (p. 4) is maar één voorbeeld van de tal van de irrelevante overwegingen in de bestreden beslissing.

11.

Zeer concreet: het bundel van de raadsman van verzoekers “documentatie dossier V.(...)” waaruit – aan de hand van objectieve stukken- duidelijk blijkt dat er manipulaties van hogeraf hebben plaatsgevonden in het dossier van dhr. V.(...) wordt eenvoudigweg niet ontmoet.

Dit bundel betreft nochtans werkelijk de essentie van het verzoek tot internationale bescherming van verzoekers aangezien het bewijst minstens aannemelijk maakt dat er beïnvloedingen door de Albanese overheid geschieden in het dossier van dhr. V.(...).

Het komt verwerende partij toe om deze stukken aan een inhoudelijke beoordeling te onderwerpen, veeleer dan deze zondermeer terzijde te schuiven.

Verzoekers voegen een uitermate belangwekkend stuk onder haar stuk 2 waarvan zij zelf pas recent kennis namen: “The Chronology of the Xhafaj-File”. Dit verslag werd opgesteld op de website van de Parti Demokratike (https://pd.al/wpcontent/uploads/2020/03/Xhafa_filecron.pdf) en bevat een zeer helder en (ook voor de dossierbehandelaar) nuttig overzicht van de betrokken actoren in het dossier en het verloop/ de manipulaties van het dossier.

Verzoekers voegen volledigheidshalve ook volgende stukken toe:

Krantenartikel dd. 23.12.19 waarin een raadsheer van het Hof van Beroep te Tirana aangeeft dat XHAFAJ het onderzoek heeft belemmerd en waarin hij uitdrukkelijk om bescherming vraagt met verwijzing naar aanslagen op andere magistraten (stuk 3); eventueel kan deze raadsheer worden opgeroepen als getuige?

Uittreksel m.b.t. Fatmir XHAFAJ: waaruit blijkt dat deze thans de voorzitter is van het Ad Hoc Comité voor gerechtelijke hervorming.. (stuk 4);

De motivering van verwerende partij beperkt zich helaas tot een interpretatie van de verklaringen van verzoekers waarbij deze telkens tracht de geloofwaardigheid in twijfel te trekken, doch daarbij voorbijgaat aan de feiten - welke niet voor enige interpretatie vatbaar zijn- nl. dat dhr. V.(...) en diens familie in een rechtstreeks conflict verwickeld zijn met de Albanese Staat en een aantal belangrijke gezagsdragers (premier en minister van Binnenlandse Zaken).

Verwerende partij sluit daarbij de ogen voor de nog steeds welig tierende corruptie in Albanië welke nochtans zeer concreet in dit dossier werd blootgelegd, (zie stukkenbundel neerlegd door de raadsman van verzoekers).

12.

De overwegingen van verwerende partij zijn vaak vergezocht, geven een voorgenomen indruk, en zijn onvoldoende om verzoekers weg te zetten als ongeloofwaardig, te meer daar het dossier (= conflict V.(...)- XHAFAJ) en de vrees van verzoekers n wezen een algemeen gekende gegeven is waarvan de Commissaris-Generaal zich uitvoerig kan informeren op het internet. Men dient nog maar de naam van “A.V.(...)” + “Fatmir XHAFAJ” in te typen en men krijgt reeds 100den zoekresultaten.

Verzoekers behouden zich het recht voor om nog te antwoorden op de verschillende overwegingen van verwerende partij, hetzij in een synthesememorie, hetzij in een navolgend verzoekschrift.

Aangezien de raadsman van verzoekers geen toegang heeft tot het volledige dossier (cfr. supra), is dit zulks in het kader van huidig verzoekschrift helaas onmogelijk.

13.

Besluitend, doch onder alle voorbehoud: het is duidelijk dat het dossier van verzoekers onvoldoende en eenzijdig werd onderzocht, met onvoldoende aandacht voor de (aangetoonde minstens aannemelijk) gemaakte manipulaties door de Albanese overheid in dit dossier en met een overtrokken aandacht voor vermeende overdrijvingen c.q. contradicties etc. in de verklaringen van verzoekers.

Verzoekers vragen uw Raad derhalve in de eerste plaats een grondiger onderzoek te bevelen (dan wel zelf uit te voeren) en het dossier terug te zenden naar de zetel van het Commissariaat-Generaal voor een inhoudelijk onderzoek van

- he documentatiemap ("documentatie dossier V(...)") ter beschikking gesteld door de raadsman van verzoeker;

- het verslag gevoegd onder stuk 2 dat op nauwkeurige wijze de chronologie aangeeft van de Xhafaj-case en aanduidt waarin de manipulaties gelegen zijn;

Zij verzoeken uw Raad verwerende partij uit te nodigen hierover duidelijk en uitdrukkelijk standpunt in te nemen aangezien het tot de kern behoort van het ingediende verzoek tot internationale bescherming.

14.

Ondergeschikt, verzoeken zij uw Raad hen te erkennen als vluchteling."

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken bij het verzoekschrift: het verslag "The Chronology of the Xhafaj-File" opgesteld op de website van de Parti Demokratike (stuk 2); een krantenartikel d.d. 23.12.19 waarin een raadsheer van het Hof van Beroep te Tirana aangeeft dat XHAFAJ het onderzoek heeft belemmerd en waarin hij uitdrukkelijk om bescherming vraagt met verwijzing naar aanslagen op andere magistraten (stuk 3); een uittreksel m.b.t. Fatmir XHAFAJ (stuk 4).

2.3. Verzoekers brengen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij. Deze nota (verzonden per fax en aangetekende zending) bevat ook e-mailverkeer met meester R. Landuyt, een e-mail gericht aan meester T. Gashi, en een artikel met betrekking tot de gevangenisstraf van E.S.

3. Beoordeling van de zaak

3.1.1. De raadsvrouw van verzoekers vraagt ter terechtzitting van 7 september 2020 om de zaak opnieuw uit te stellen ingevolge van overmacht omdat eerste verzoeker V.A. niet aanwezig is aangezien de gevangenis hem zou weigeren over te brengen.

3.1.2. De Raad wijst er op dat deze zaak op zitting van 25 augustus 2020 reeds werd uitgesteld naar 7 september 2020 teneinde de verzoekers toe te laten aanwezig te zijn op zitting.

Verzoekster, tweede en derde verzoeker (de echtgenote en twee zonen van eerste verzoeker) zijn wel aanwezig op de zitting van 7 september 2020.

Overmacht kan slechts het gevolg zijn van een feit gelegen buiten de wil van degene die er zich op beroept en verzoeker moet al het nodige hebben gedaan om te voorkomen dat het feit waarop hij de overmacht stoelt, zich kon voordoen. De raadsvrouw houdt voor dat de gevangenis geweigerd heeft om verzoeker V.A. over te brengen, doch brengt geen begin van bewijs bij inzake de vraag voor transfert van de gevangenis naar de Raad en/of van de weigering van de gevangenis om de transfert uit te (laten) voeren. Aldus wordt niet concreet aangetoond dat eerste verzoeker al het nodige heeft gedaan om aanwezig te zijn op de zitting of dat zijn afwezigheid te wijten is aan een feit dat gelegen is buiten diens wil. Dat eerste verzoeker V.A. niet aanwezig was op de zitting ingevolge overmacht wordt niet aannemelijk gemaakt.

De vraag om uitstel wegens overmacht wordt derhalve verworpen.

3.2. Verzoekers verwijten in hun verzoekschrift dat verweerder, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch is overgegaan tot een versnelde procedure en hekelen dat hij hierdoor hun beroepstermijn heeft herleid tot een termijn van 10 dagen, temeer de commissaris-generaal anderhalf jaar de tijd genomen heeft om het verzoek van verzoekers te behandelen. Volgens verzoekers mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en kan de beslissing niet worden beschouwd als een beslissing bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekers geven bijkomend te kennen dat de beslissing hen overigens middenin de gerechtelijke vakantie werd genomen, tijdens dewelke hun raadsman in verlof was en deze laatste vanuit het buitenland en zonder te beschikken over het volledige dossier, huidig verzoekschrift diende op te stellen. Verzoekers achten dat de commissaris-generaal onredelijk tewerk is gegaan en hij het redelijkheidsbeginsel alsook de rechten van verdediging schendt.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Verzoekers leiden uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek. De overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen belet het CGVS niet een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming toe te passen (*Parl. St. Kamer 2016 - 2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 110 - 116*). Het overschrijden van de behandelingstermijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in geval van een negatieve beslissing, niet zal worden verkort omdat het CGVS een versnelde procedure toepast. De Raad wijst er op dat het de wetgever is die de verschillende beroepstermijnen heeft vastgelegd en verzoekers *in casu* over een beroepstermijn van 30 dagen beschikken.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Verzoekers tonen bovendien niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren dat hun verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kunnen immers niet beweren benadeeld te zijn door de lange duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerdte vervolging en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun relaas.

Waar de commissaris-generaal bijkomend verweten wordt de beslissing te nemen middenin de gerechtelijke vakantie, tijdens dewelke hun raadsman in verlof was, merkt de Raad op dat van de raadsheer van verzoekers een diligente houding kan en mag verwacht worden en hij desgevallend voorziet in een opvolging van het dossier van verzoekers tijdens zijn afwezigheid zo hij wenst te vermijden in het buitenland een verzoekschrift te moeten opstellen. De uitleg van verzoekers hun raadsheer dat het dossier niet zomaar kan worden overgedragen aan een andere raadsman dewelke niet vertrouwd is met het dossier, acht de Raad geen dienstig excuus nu niet kan worden aangenomen dat een medeconfrater, mede gelet op het schriftelijk karakter van de procedure, niet in staat zou zijn het dossier van verzoekers te behandelen. Hoe dan ook, de Raad wijst er op dat verzoekers gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om een verzoekschrift in te dienen en zij alzo wel degelijk en afdoende de mogelijkheid gekregen hebben om op nuttige wijze hun standpunt met betrekking tot de bestreden beslissingen kenbaar te maken.

Tevens werd de zaak op de zitting van 25 augustus 2020 uitgesteld naar 7 september 2020 teneinde verzoekers toe te laten op de zitting aanwezig te zijn. Dit impliceert dat zij ook de mogelijkheid hadden om aanvullende gegevens bij te brengen overeenkomstig artikel 39/76, § 1; een mogelijkheid waarvan verzoekers gebruik hebben gemaakt.

3.3. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”.

Bij KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, wordt Albanië aangeduid als een veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001*, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.4.1. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen.

Verzoekers houden voor in rechtstreeks conflict te staan met de Albanese overheid, inzonderheid met de premier Edi Rama en de ministers van Binnenlandse Zaken Fatmir Xhafaj nadat eerste verzoeker A.V. in een geluidsopname heeft blootgelegd dat de broer van Fatmir Xhafaj, A.X., betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Naast de overheid vrezen verzoekers eveneens wraak van de criminele bendes in Albanië omdat er een bedrag op het hoofd van verzoeker A.V. werd geplaatst en hij als verrader zou aanzien worden naar aanleiding van een tv-getuigenis over de drugsmokkel in Albanië.

In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet aangetoond hebben.

Vooreerst erkent het CGVS dat eerste verzoeker A.V. de getuige X is die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018, maar dat uit dit loutere feit niet kan geconcludeerd worden dat hij een vrees voor

vervolgning of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Albanië. De commissaris-generaal motiveert dat eerste verzoeker A.V. dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn (crimineel) verleden en hij manifest weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke activiteiten, levensomstandigheden en identiteit, wat zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt en waardoor hij het tevens voor het CGVS onmogelijk maakt een correcte inschatting te maken van zijn nood aan bescherming. Ook blijken zijn verklaringen over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot zijn vertrek uit Albanië niet coherent te zijn. Zo is A.V. inconsistent over zijn beweegredenen om A.X. in de val te lokken, zijn de verklaringen van verzoekers betreffende hun confrontaties met de Albanese autoriteiten volgend op de bekendmaking van de opnames op enkele essentiële punten tegenstrijdig, gaf A.V. incoherente verklaringen over de wijze waarop hij wist te ontkomen, zijn de verklaringen van verzoekers omtrent de manier waarop K. en L. benaderd werden tegenstrijdig aan elkaar, en legt A.V. tegenstrijdige verklaringen af over de verdere gevolgen voor zijn familieleden die nog in Albanië verblijven. Verder wordt opgemerkt dat verzoeker A.V. doorheen zijn onderhouden bijzonder weinig inspanningen heeft geleverd om zijn talrijke beweringen betreffende zijn vervolgingsvrees te staven. Wat betreft de wraak die verzoekers vrezen van de criminele bendes in Albanië, wordt gemotiveerd dat daar A.V. zelf aanhaalt dat zijn gezicht volledig onherkenbaar was en hij geen enkele naam heeft vernoemd, het dan ook weinig plausibel lijkt dat hij door dit televisieoptreden enige problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Albanië met deze bendeleden. Tevens wordt vastgesteld dat A.V. opnieuw tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Daarnaast stelt de commissaris-generaal dat verzoeker A.V. niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Wat betreft de rechtszaak tegen A.V. wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens, duidt de commissaris-generaal aan dat verzoeker geen enkel concreet element aanlevert waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor hij disproportioneel gestraft zou worden.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal dat de documenten die verzoekers neerleggen bovenstaande vaststellingen niet kunnen beïnvloeden.

3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet aangetoond hebben.

Het betoog in voorliggend verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier. Verzoekers komen in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoekers hun opmerking dat *“dit het “eerste Balkan-dossier” van de desbetreffende dossierbehandelaar was, zodat deze allesbehalve voldoende vertrouwd was met de Albanese instellingen en structuren om het verhaal van verzoeker (en de diverse manipulaties door de diverse actoren) adequaat te begrijpen en weer te geven”*, is niet meer dan een gratuite bewering.

De elementen die verzoekers daartoe aanvoeren, namelijk dat de “*dossierbehandelaar zich blind staart op details (vermeende contradicties, overdrijvingen)*”, betreffen loutere vaststellingen door de commissaris-generaal gedaan. Het feit dat deze in verzoekers hun nadeel spelen, is geen aanwijzing van enige onkunde van de behandelende protection officer. Dat de protection officer *in casu* niet vertrouwd is met noch enige affiniteit heeft met het dossier van verzoekers, zoals zij in het verzoekschrift pretenderen, blijkt overigens evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit het administratief dossier blijkt immers dat hun persoonlijk onderhoud op een normale wijze hebben plaatsgevonden en verzoekers gaven geen blijk van enige problemen met de protection officer die mogelijks zouden kunnen wijzen op incompetentie in zijnen hoofde. Verzoekers houden in hun verzoekschrift voor dat de verhoren stroef verliepen en het voor de betrokken dossierbehandelaar niet eenvoudig leek om het overzicht te houden, de zaken juist te begrijpen en te plaatsen, doch uit nazicht blijkt het tegendeel. De notities van het persoonlijk onderhoud tonen aan dat hun verzoek op individuele wijze werd onderzocht waarbij rekening werd gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door verzoekers. Zij werden meermaals uitgebreid gehoord en er werden hen duidelijke vragen gesteld. Verzoekers begrepen ook kennelijk de logica en de inhoud van de vragen. Uit niets blijkt, en verzoekers laten na te concretiseren, welke aspecten van hun relaas of welke details over concrete elementen verkeerd begrepen dan wel geplaast werden. Door louter te stellen dat de dossierbehandelaar geen vertrouwdheid noch affiniteit heeft met dergelijk ernstig dossier, tonen zij in geen geval aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissingen hierdoor mogelijk anders zouden zijn geweest.

Waar verzoekers niet akkoord gaan waar verzoeker A.V. een gebrekkige medewerking verweten wordt gelet op de tal van documenten die aan het dossier werden toegevoegd, de zeer uitgebreide verklaringen van A.V. en het stilzitten van meester R. Landuyt waardoor zij geen verdere informatie hebben kunnen bekomen wat betreft de stand van zaken in de uitleveringsprocedure van verzoeker V.A. (zie e-mail verkeer aanvullende nota, stuk 1), gaan zij er volledig aan voorbij dat:

- eerste A.V. niet eerlijk is geweest over een eerder verzoek om internationale bescherming in België aangezien hij in het kader van dit (eerste volgend) verzoek de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door zowel een eerder opgegeven identiteit als een eerste verzoek om internationale bescherming te verbergen: *eerste verzoeker* verzocht namelijk reeds in 1999 internationale bescherming in België onder de naam H.A. en beweerde toen de Kosovaarse nationaliteit te bezitten;
- eerste verzoeker A.V. dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn (crimineel) verleden en hij evenmin de waarheid vertelde over de reden van het inreisverbod van zijn zoon L. in Zwitserland;
- het schrijnend gebrek aan medewerking evenzeer blijkt uit de vaststelling dat eerste verzoeker A.V. geen enkele inspanning doet om over zijn (crimineel) verleden documenten neer te leggen die zijn versie van de feiten kunnen ondersteunen;
- de verklaringen van eerste verzoeker over de specifieke gebeurtenissen die geleid hebben tot zijn vertrek uit Albanië incoherent en overdreven blijken.

Het gegeven dat verzoekers geen verdere informatie kunnen bijbrengen betreffende de stand van zaken in de uitleveringsprocedure van eerste verzoeker V.A. omwille van het stilzitten van meester R. Landuyt evenals van meester T. Gashi die verzoekers belangen behartigde in Kosovo (aanvullende nota, stuk 2), doet geen afbreuk aan voorgaande bevindingen van de commissaris-generaal. De Raad benadrukt dat op een verzoeker die internationale bescherming verzoekt een persoonlijke verantwoordelijkheid rust om van bij het begin van de procedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn verzoek en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielautoriteiten zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Gelet op voorgaande vaststellingen stelt de commissaris-generaal terecht dat verzoeker A.V. hier niet aan voldoet. De discussie tussen de raadslieden van verzoeker valt buiten de bevoegdheid van de Raad en eerste verzoeker toont niet concreet aan dat er inspanningen werden gedaan om de voorhanden zijnde informatie voor te leggen.

Met het louter stellen dat de dossierbehandelaar zich blind staart op details en vermeende contradicties en overdrijvingen, brengen verzoekers geen concrete elementen, noch dwingende argumenten aan ter weerlegging van de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, noch slagen zij erin een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Voorts houden verzoekers onterecht voor dat de documentatiebundel van hun raadsman waaruit blijkt dat er manipulaties van hoger af hebben plaatsgevonden in het dossier van A.V., niet wordt onderzocht. De bestreden beslissingen duiden immers op goede gronden het volgende aan:

“(…)

Zoals blijkt uit uw administratief dossier beperkte u zich daarentegen stelselmatig tot enkele selectieve persartikelen die u niet duidde en uitspraken die u later weer tegensprak. Zo zou Edi Rama u in 2018 bedreigd hebben in het parlement (CGVS 1, p. 24-25), hoewel u niet wist of het nu september of november was (CGVS 2, p. 12). U nuanceerde deze bedreiging later door toe te geven dat hij louter zei dat hij u wilde vinden (CGVS 2, p. 8) hetgeen bezwaarlijk als een bedreiging kan beschouwd worden. Dat u dit interpreteerde als een openlijke bedreiging van de premier in het parlement, is niet ernstig. Los daarvan moet echter vastgesteld worden dat u deze uitspraken van Rama in het parlement op generlei wijze staft. Ook beweerde u over tal van gebeurtenissen dat uw beweringen ondersteund worden door vele video's die op YouTube werden geplaatst (CGVS 1, p. 5, 7, 9, 21; CGVS 2, p. 5, 7, 9, 10, 11; CGVS 3, p. 17). Ondanks het feit dat het CGVS u tijdens en na het tweede persoonlijke onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk verzocht om de relevante videofragmenten waarnaar u verwees neer te leggen, kwam u hier echter niet aan tegemoet. Nochtans werd u reeds tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd om alle stukken van welk aard ook neer te leggen die uw verklaringen zouden kunnen staven (CGVS 1, p. 21). In een schrijven van 5 februari 2020 verzocht uw advocaat een bijkomend onderhoud te organiseren om enkele videofragmenten op YouTube te bespreken omdat u niet de kans zou hebben gehad om de gevraagde fragmenten te laten vertalen of transcriberen. Er mag echter worden geconcludeerd dat u na uw eerste onderhoud ruim de tijd heeft gekregen om uw verzoek van de nodige stavingsstukken te voorzien. Bovendien verblijft u pas sinds 9 augustus 2019 in de gevangenis en heeft u verschillende advocaten te uwer beschikking die u bijstaan in België en in Kosovo. De vijf hyperlinks naar videofragmenten op YouTube die uw Belgische advocaat uiteindelijk doorstuurde, volstaan echter geenszins om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Een vertaling van de essentiële elementen van deze fragmenten leert dat deze telkens de verklaringen van Fredi Alizotti en Ervin Salianji bevatten, waarbij de eerste overigens zelfs verklaart dat hij schrik heeft van die laatste. In ieder geval kan Fredi Alizotti geenszins als een betrouwbare bron worden aanzien gezien hij zich in het verleden volgens u liet omkopen om valse verklaringen af te leggen (CGVS 2, p. 9, 10, 13, 18). Het loutere feit dat Fredi Alizotti munt trachtte te slaan uit deze situatie door de verschillende partijen tegen elkaar uit te spelen doet daarenboven niets af aan het feit dat u zelf ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw confrontaties met de Albanese overheidsinstanties. U zei over deze spifiguur in uw zaak trouwens eerst dat hij door de Socialistische Partij werd ingehuurd om u zogezegd te bewaken gedurende vijftien dagen en dat hij eigenlijk niets met u te maken heeft (CGVS 1, p. 27) terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud zijn betrouwbaarheid plots benadrukte omdat u hem als vriend beschouwt en jullie samen zes of zeven maanden in Spanje doorbrachten (CGVS 3, p. 9), verklaringen die opnieuw klemmen. De bewijswaarde van deze weinige fragmenten die u neerlegt zijn dan ook bijzonder relatief.

(…)

De documenten die u en uw familieleden neerleggen kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Wat betreft de nieuwsartikelen moet benadrukt worden dat hier grotendeels verwezen wordt naar verklaringen van u en van leden van de Democratische Partij. Uit het rapport van Freedom House 2018 dat uw advocaat neerlegt wordt daarenboven melding gemaakt van de sterk gepolitiseerde media in Albanië. De objectieve waarde van deze artikelen is dan ook bijzonder relatief. Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelekt die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen. De artikelen betreffende de consternatie na de aanstelling van procureur-generaal Marku zeggen niets over uw persoonlijke vrees. Bovendien werd hierboven reeds vermeld dat zij tijdelijk werd aangesteld en intussen vervangen werd als procureur-generaal. De door u neergelegde artikelen wijzen er bovendien op dat er reeds tegen verschillende ministers stappen werden ondernomen in het kader van de bestrijding van corruptie. Dat u het oneens bent met de uiteindelijke straffen die gegeven werden, neemt niet weg dat er stappen werden ondernomen en procedures bestaan in Albanië om misbruik en corruptie aan te kaarten. Bovendien toonde u op generlei wijze aan waarom dit een invloed zou hebben op uw persoonlijke vrees. Het artikel over een betoging in Albanië waar uw advocaat naar verwees tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 29), dateert van vier maanden voor de bekendmaking van de geluidsopnames met Agron en heeft aldus geen betrekking op uw zaak. De videofragmenten waar uw advocaat naar verwees, werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het rapport van de Wereldbank dat u neerlegt, moet er op gewezen worden dat een dergelijke verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaat om aan te tonen dat er in Albanië geen doeltreffende

bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat.

De documenten van Kosovo tonen aan dat u en uw zoon L.(...) er een verzoek om internationale bescherming indienden. Het feit dat u er een tijd gearresteerd werd met het oog op een uitlevering – die uiteindelijk niet doorging – wijst er niet op dat u zou blootgesteld worden aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Albanië, net zomin als uw arrestatie in België in het kader van uw uitlevering hiervoor een indicatie zou zijn. De verklaringen van uw Kosovaarse advocaat en van het Kosovaarse parket in het kader van uw arrestatie veranderen hier niets aan. De rechtbank van eerste aanleg van Prishtina beval op 2 oktober 2018 tot uw vrijlating maar u laat na enige motivering hierover door de rechter neer te leggen. Ook het vonnis van 12 oktober 2018 legt u niet neer, waardoor u verhuult wat deze rechter besliste. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe dit een ander licht zou werpen op bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat het Hongaarse gerecht niet inging op de Albanese uitleveringsaanvraag kan verschillende oorzaken hebben. U laat na aan te geven op basis waarvan het Hongaarse gerecht deze beslissing nam, noch zijn er enige indicaties dat dit ook maar enige invloed zou hebben op bovenstaande vaststellingen.

De neergelegde paspoorten, de identiteitskaarten, uw huwelijksakte en de geboorteakten van L.(...) en K.(...) zeggen niets over uw beweerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.”

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten.

Met het in de aanvullende nota ontwikkelde verweer dat de stelling van het CGVS, namelijk dat de media in Albanië sterk gepolitiseerd zijn, een ongefundeerde veralgemening is en geen adequate beoordeling vormt van het stuk en de inhoud ervan, slagen zij er evenmin in de dienaangaande pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. Verzoekers komen met dit verweer niet verder dan het tegenspreken en bekritisieren van slechts één van de motieven met betrekking tot de documenten die zij hebben bijgebracht. Zij gaan er volledig aan voorbij waar met betrekking tot het desbetreffende artikel van Freedom House 2018 verder gemotiveerd wordt dat *“Bovendien wordt in bovenstaande beslissing niet getwijfeld aan het feit dat er opnames werden gelect die de broer van de minister in de problemen brachten maar wel aan uw versie van de feiten, de confrontaties van u en uw familieleden met de Albanese overheidsinstanties en het toekomstig risico op vervolging of ernstige schade dat u hierdoor zou lopen. Deze artikelen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen daaromtrent niet coherent zijn en u over verschillende kernelementen geen zicht wenst te verschaffen.”*

Derhalve neemt Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal de eerdere door verzoekers bijgebrachte stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Albanië.

3.4.4. Wat betreft de aan het verzoekschrift en aanvullende nota gevoegde documenten kan het volgende worden opgemerkt.

Het verslag *“The Chronology of the Xhafaj-File”* opgesteld op de website van de Parti Demokratike (verzoekschrift, stuk 2) bevestigt dat eerste verzoeker A.V. de getuige X is die figureert in de geluidsopnames gelect op 14 mei 2018 en dat hiermee werd blootgelegd dat de broer van Fatmir Xhafaj, A. X., betrokken was bij drugshandel in Vlorë. Echter, door de gebrekkige medewerking van eerste verzoeker A.V. en de veelvuldige tegenstrijdige verklaringen evenals het stelselmatig gewelddadiger voorstellen van de acties door de Albanese overheidsinstanties, heeft A.V. niet aannemelijk gemaakt dat hij en zijn familieleden het slachtoffer werden van geweld of bedreigingen bij acties door de Albanese overheidsinstanties, noch dat zij bij terugkeer naar Albanië hiervan wel het slachtoffer zouden worden, of dat verzoeker A.V. geen eerlijke rechtsgang zou genieten.

Zoals op correcte wijze opgemerkt in de bestreden beslissingen, maakt het loutere feit dat mensen van overheidsdiensten naar eerste verzoeker A.V. op zoek waren omwille van de opname geen vluchtelingenrechtelijke vervolging of reëel risico op ernstige schade uit. Wat betreft het feit dat de autoriteiten eerste verzoeker A.V. wensden te ondervragen, moet opgemerkt worden dat dergelijke handelingen kaderen binnen een politieel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van eventuele strafbare feiten waarvan A.V. verdacht wordt. Hieruit kan niet blijken dat de Albanese autoriteiten de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na verzoekers terugkeer naar Albanië. Dergelijk ondervragingen kunnen bijgevolg in alle redelijkheid niet beschouwd worden als een vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vervolgingsvrees die verzoekers er uit afleiden is namelijk, zoals meermaals aangetoond, niet geloofwaardig.

Het krantenartikel van 23.12.19 waarin een raadsheer van het Hof van Beroep te Tirana aangeeft dat Fatmir Xhafaj het onderzoek heeft belemmerd en waarin hij uitdrukkelijk om bescherming vraagt met verwijzing naar aanslagen op andere magistraten (verzoekschrift, stuk 3) en het krantenartikel gevoegd aan de aanvullende nota (stuk 3) waarbij aangegeven wordt dat E.S. veroordeeld werd tot 1 jaar gevangenisstraf voor zijn aandeel in het vervalsen van de audio-opnames en waarin deze laatste aangeeft dat de uitspraak ongegrond was en geen eerlijk proces betrof, betreffen loutere uitspraken van hunnentwege en hebben overigens geen betrekking op verzoekers hun persoonlijke vrees. Bovendien kan ook hier nogmaals gewezen worden op de doorgedreven hervormingen in de strijd tegen corruptie waarbij ook hooggeplaatste functionarissen niet ontzien worden. Het feit dat Fatmir Xhafaj, zoals blijkt uit het bijgebrachte Wikipedia-artikel, thans voorzitter is van het AD Hoc Comité voor gerechtelijke hervorming, doet hieraan geen afbreuk. De Raad wijst hierbij op het feit dat Fatmir Xhafaj op 6 november 2018 officieel aftrad als minister van binnenlandse zaken en dat zijn broer A. X. intussen een celstraf uitzit in Italië.

De bestreden beslissingen duiden daarenboven op goede grond het volgende aan:

“Wat betreft de rechtszaak tegen u wegens het afleggen van valse verklaringen en het illegaal oversteken van een landsgrens levert u geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er sprake was of is van daadwerkelijke inmenging of beïnvloeding waardoor u disproportioneel gestraft zou worden. U werd aangemaand om dit vonnis samen met een ander vonnis van 6 oktober 2018 omtrent een voorlopige maatregel jegens u, nadat u het verkreeg in de gevangenis van Turnhout, via uw advocaat of via uw zoon die u bezocht neer te leggen bij het CGVS (CGVS 3, p. 14). Zelfs nadat het CGVS uw advocaat er nogmaals, enkele maanden na uw derde onderhoud, schriftelijk toe bewoog deze stukken door te sturen, liet u na dit te doen, hetgeen niet enkel uw gebrek aan interesse aanduidt maar tevens een indicatie is dat hieruit niet blijkt dat er sprake was van enige beïnvloeding. Sterker nog, uw blote beweringen over de rechtszaak tegen u blijken na nazicht niet te kloppen. Zo verklaarde u in eerste instantie, zonder enig bewijs neer te leggen, dat het geen misdrijf is om een landsgrens over te steken zonder het plaatsen van een stempel (CGVS 1, p. 18) en het oversteken van de grens tussen Albanië en Kosovo niet illegaal kan zijn (CGVS 1, p. 28). Nochtans stelt artikel 297 van de Albanese strafwet het illegaal oversteken van de Albanese landsgrenzen strafbaar met een maximumstraf van twee jaar gevangenis. Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS gaf u toe dat dit eigenlijk wel een strafbaar feit is (CGVS 2, p. 19). Uw stelling dat er toch nooit stempels geplaatst worden aan deze grensovergang (CGVS 2, p. 19) is niet enkel louter een blote bewering maar neemt bovendien niet weg dat het de Albanese autoriteiten uiteraard toekomt op soevereine wijze haar eigen strafwet toe te passen. Voor de volledigheid kan nog vermeld worden dat uw bewering dat het afleggen van valse verklaringen slechts bestraft kan worden met één jaar gevangenisstraf in Albanië (CGVS 1, p. 28) niet overeenkomt met het desbetreffende strafwetsartikel dat een maximumstraf van vijf jaar gevangenis voorschrijft. U verklaarde verder nog dat een uitleveringsaanvraag via Interpol enkel mogelijk is voor misdrijven met een straf van minimum drie jaar gevangenisstraf en hieruit zou blijken dat er in uw zaak illegaal gehandeld wordt (CGVS 1, p. 28). Dit is niet enkel foutief, bovendien zou dergelijke uitleveringsaanvraag zelfs in uw foutieve hypothese geen beletsel kennen gezien de voorziene straffen in de Albanese strafwet voor de inbreuken waarvan u beschuldigd wordt. U verwees verder naar de invloed van Edi Rama op het openbaar ministerie en de aanstelling van Arta Marku als procureur-generaal (CGVS 1, p. 18, 20; CGVS 2, p. 6, 8, 10). Deze laatste zou uw hoofd willen (CGVS 2, p. 16-17) hetgeen u volledig baseert op het feit dat zij in het verleden verantwoordelijk was voor de overplaatsing van procureur Besim Hajdarmataj als rechtstreeks gevolg van uw zaak (CGVS 1, p. 15, 20; CGVS 2, p. 17). U stelde deze overplaatsing echter geheel anders voor doorheen uw persoonlijke onderhoud. Eerst situeerde u de overplaatsing van Hajdarmataj een vijftal maanden voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS 1, p. 22), dus rond september 2018.

Later beweerde u echter uitdrukkelijk dat Hajdarmataj werd overgeplaatst in juli 2018 en dat u op dat moment reeds in Kosovo verbleef samen met uw zoon (CGVS 2, p. 7). Nog later zei u dan weer dat Hajdarmataj in januari of februari 2018 overgeplaatst werd, ongeveer vier maanden nadat u bij hem kwam (CGVS 3, p. 6, 22). U linkte zijn overplaatsing bovendien in eerste instantie direct aan het feit dat Hajdarmataj had aangekaart dat Agron Hyseni een verzonnen persoon was die nergens in de burgerlijke stand te vinden is (CGVS 2, p. 6). Deze Hyseni is volgens u door de overheid verzonnen in het kader van uw zaak om u er in te luizen (CGVS 1, p. 15). Een eenvoudige internetzoekopdracht leert dat er wel degelijk een Agron Hyseni uit Vlorë bestaat. Wanneer het CGVS u hiermee confronteerde, zei u dat u deze persoon niet persoonlijk kent maar dat hij misschien van Vlorë is (CGVS 3, p. 21) en dat Hajdarmataj overgeplaatst werd omdat hij de hele zaak openbaar had gemaakt (CGVS 3, p. 22). Dat u zowel over het moment van zijn overplaatsing als de reden waarom hij overgeplaatst werd tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat procureur Hajdarmataj louter omwille van uw bezoek aan hem en uw persoonlijke zaak werd overgeplaatst en is een zoveelste indicatie van de onbetrouwbaarheid van uw verklaringen. De verwijzing van uw advocaat naar andere zaken waarin Marku genoemd wordt, zonder dat er overigens sprake is van een daadwerkelijke veroordeling wegens corruptie, verandert niets aan bovenstaande vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw concrete zaak sprake was van ongeoorloofde inmenging van harentwege. Bovendien bleek u niet eens op de hoogte te zijn van het feit dat Arta Marku intussen reeds vervangen werd als procureur-generaal (CGVS 3, p. 21). Over de procureur in uw rechtszaak beweerde u tot slot nog dat hij in België beschuldigd werd voor prostitutie en drugs (CGVS 3, p. 11) maar u liet niet enkel andermaal na om dit te staven, u kende niet eens zijn naam (CGVS 3, p. 11) tot u hem aflas van een document (CGVS 3, p. 22). U verklaarde vervolgens dat hij door Fatmir Xhafaj procureur werd gemaakt om u veroordeeld te krijgen, maar behalve te verwijzen naar algemene corruptie staft u dit niet (CGVS 3, p. 22).

Gezien bovenstaande vaststellingen moet dan ook geconcludeerd worden dat er in tegenstelling tot uw beweringen geen enkele indicatie is dat de Albanese autoriteiten bij de behandeling van uw rechtszaak de wet niet hebben gerespecteerd of dit niet zouden doen na uw terugkeer naar Albanië. Uit niets blijkt dan ook dat u ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven geen eerlijke rechtsgang zou genieten. Uw advocaat beweert tot slot dat de Albanese autoriteiten zonder enig bewijs overgegaan zijn tot vervolging hetgeen uiteraard geen grond heeft, gezien u zelf aangaf de grens te hebben overgestoken op illegale wijze en stelt dat de gelekte opnames in handen zijn van de autoriteiten. Het oordeel naar de waarachtigheid van deze opnames en uw verklaringen hieromtrent komt toe aan de Albanese rechters. U gaf bovendien aan dat u in beroep zult gaan tegen uw veroordeling (CGVS 3, p. 11) waarmee u bevestigt dat u de mogelijkheid heeft een eventueel wanoptreden aan te vechten. Ten overvloede moet opgemerkt dat u het onmogelijk maakt voor het CGVS om inzicht te krijgen in de argumentatie die gevolgd werd door de rechters in uw procedure door in gebreke te blijven het vonnis neer te leggen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw bewering dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat wegens uw beperkte financiële middelen (CGVS 3, p. 10), blijft dan ook niet overeind. Sterker nog, hoewel u beweerde dat u niet op de hoogte bent van deze mogelijkheid (CGVS 3, p. 10) blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden reeds een advocaat werd toegewezen in het kader van uw verzetsprocedure tegen uw veroordeling bij verstek (CGVS 1, p. 27). Uw geveinsde onwetendheid hieromtrent doet enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien wijst dit erop dat u ook in het verleden toegang had tot de beroepsprocedures in Albanië en het Albanese gerecht in het verleden zelfs een arrest in uw voordeel heeft gevelde, hetgeen wijst op een correct functioneren van het Albanese gerecht. Uw bewering dat alles en iedereen gecorrumpeerd is, wordt dan ook tegengesproken door deze vaststelling. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Behoudens het uiten van loutere kritiek en het volharden in de manipulaties door de Albanese overheid, brengen verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen elementen bij die de voorgaande pertinente en deugdelijke motieven ontkrachten of weerleggen.

3.4.5. Verzoekers voeren in de aanvullende nota nog aan dat zij in de onmogelijkheid zijn de beslissingen van de Hongaarse rechtbank en de Kosovaarse rechtbank neer te leggen. Zij preciseren dat eerste verzoeker A.V. het land is moeten ontvluchten waarbij hij van het ene land naar het andere moest vluchten en hij thans in de gevangenis verblijft met het oog op uitlevering.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekers blijkbaar wel in staat waren een kopie van het dossier van het verzoek van A.V. om internationale bescherming in Kosovo neer te leggen, alsook een kopie van enkele gerechtelijke documenten van Kosovo waaronder de verklaringen van de Kosovaarse advocaat van A.V. en van het Kosovaarse parket alsook en de Hongaarse uitleveringsweigering van 20 december 2018, dient gewezen te worden op de talrijke communicatiekanalen die kunnen aangewend worden via onder meer contacten en/of advocaten ter plaatse waardoor niet aangenomen wordt dat verzoekers niet in de mogelijkheid verkeren om vonnissen en beschikkingen uit Hongarije en Kosovo die op eerste verzoeker A.V. betrekking hebben, te bekomen.

De Raad benadrukt dat het de taak van de verzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS heeft hierbij evenwel een samenwerkingsplicht, in de zin dat het de door de verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door de verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Het is duidelijk uit het administratief dossier dat een onderzoek in die zin werd uitgevoerd en dat dit onderzoek tevens terdege is gebeurd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met verzoekers hun land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door hen afgelegde verklaringen en de door hen overgelegde stukken besloot de commissaris-generaal op goede gronden dat er in hoofde van verzoekers geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekers tonen gelet op het voorgaande evenmin aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekers de kans kregen om hun vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS